

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СПРЕЧАВАЊУ ДОПИНГА У СПОРТУ

Члан 1.

У Закону о спречавању допинга у спорту („Службени гласник РС”, број 111/14), у члану 3. став 1. тачка 3) реч: „неприступања” замењује се речју: „пропуштања”, а реч: „задовољавајућег” замењује се речју: „уверљивог”.

Тачка 4) мења се и гласи:

„4) било које комбинације од три пропуштена допинг теста и/или пропуста при попуњавању обрасца о локацији спортисте, у складу са међународним стандардима за управљање резултатима одобреним од Светске антидопинг агенције, унутар периода од 12 месеци, од стране спортисте који је укључен у регистровану тест групу;”.

У тачки 6) после речи: „средстава” додају се речи: „од стране спортисте или особа које помажу спортисти”.

У тачки 8) реч: „прописивања” замењује се речју: „примене”, а речи: „прописивања допинг средстава” замењују се речима: „примене било ког допинг средства на спортисти на такмичењу, или давања или покушаја давања или примене или покушаја примене било ком спортисти изван такмичења било ког допинг средства које је забрањено изван такмичења”.

У тачки 9) реч: „саучесништва” замењује се речју: „асистирања”, а реч: „учествовања” замењује се речима: „намерног саучесништва или покушаја саучесништва”.

У тачки 10) после речи: „удруживања” додају се запета и речи: „у професионалном или са спортом повезаном својству;”.

После тачке 10) додаје се тачка 11) која гласи:

„11) поступања спортисте или другог лица које представља претњу или служи застрашивању другог лица с намером његовог одвраћања од саопштавања информација везаних за допинг и непоштовање антидопинг правила или има за циљ да се стави у неповољан положај лице које је у доброј вери пружило доказе или информације које се односе на допинг и непоштовање антидопинг правила, овлашћеној антидопинг организацији или надлежном државном органу.”

У ставу 2. речи „тач. 1), 2), 6), 7), 8) и 9)” бришу се, а после речи: „употребу” додају се речи: „и других изузетака утврђених Светским антидопинг кодексом.”.

После става 3. додаје се став 4. који гласи:

„Да би постојала повреда антидопинг правила из става 1. тач. 1) и 2) овог члана није неопходно да у поступању спортисте постоји намера, непажња, пропуст или свесно коришћење допинг средства.”.

Члан 2.

У члану 4. став 1. после речи: „грански спортски савез” додају се речи: „и национални спортски савез за област спорта”.

У ставу 2. речи: „личних података” замењују се речима: „података о личности”, речи: „посебно осетљивих података” замењују се речима: „посебне врсте података о личности”, а речи: „личне податке” замењују се речима: „податке о личности”.

У ставу 4. речи: „потребна изричита сагласност” замењују се речима: „потребан изричити пристанак”.

Члан 3.

У члану 6. став 1. после речи: „контроле” додају се запета и речи: „да објаве идентитет особа које помажу спортисти на захтев Антидопинг агенције или друге овлашћене антидопинг организације, у складу са чланом 3. став 3. и чланом 4. став 2. овог закона, и да су упознати и поступају у складу са антидопинг правилима Антидопинг агенције и других овлашћених антидопинг организација”.

Члан 4.

У члану 7. став 1. речи: „надлежни међународни спортски савез на међународним такмичењима која се организују у Републици Србији” замењују се речима: „друга овлашћена антидопинг организација у складу са Светским антидопинг кодексом”.

У ставу 3. после речи: „тестирање,” додају се речи: „утврђивање регистроване тест групе,”, а речи: „вођење резултата” замењују се речима: „управљање резултатима”.

После става 6. додају се ст. 7. и 8. који гласе:

„Допинг контрола или анализа допинг узорака и повезаних аналитичких податка или информација прикупљених на допинг контроли може се предузети од стране овлашћене организације из члана 4. став 1. и члана 9. став 1. овог закона у било које легитимне антидопинг сврхе.

Антидопинг агенција може да прикупи узорке, у било које време и на било ком месту, од сваког спортисте такмичара или спортисте рекреативца над којим има надлежности у складу са овим законом и Светским антидопинг кодексом, укључујући и спортисте којима траје изречена мера забране такмичења, у складу са међународним стандардима одобреним од стране Светске антидопинг агенције.”

Члан 5.

У члану 10. став 1. тачка 1) после речи: „законом” додају се речи: „и правилима Антидопинг агенције из става 7. овог члана”, а после речи: „поштено” додаје се запета и речи: „стручно, оперативно независно”.

Тачка 8) мења се и гласи:

„8) да спортским правилима обезбеди да свако лице које је члан савеза или је на други начин у надлежности савеза да поштује, примењује, подржава и спроводи мере на спречавању допинга у спорту утврђене у складу са овим законом, а када утврди да одређено лице није испунило такву обавезу, да предузме одговарајуће мере, које морају да укључују и могућности искључења из одређених будућих спортских догађаја или свих спортских догађаја који се одвијају у одређеном временском периоду;”.

У тачки 9) после речи: „лице” додају се запета и речи: „односно одговарајућег спортског стручњака”.

Тачка 17) мења се и гласи:

„17) да изван спортских такмичења и на спортским такмичењима у ингеренцији савеза организује током године допинг контроле и да сноси трошкове њиховог спровођења, у складу са овим законом и годишњим планом допинг контроле утврђеним од стране Антидопинг агенције;”.

После тачке 18) додају се тач. 19)–23) које гласе:

„19) да пријаве Антидопинг агенцији и надлежном међународном спортском савезу сваку информацију која указује на повреду или је у вези са повредом антидопинг правила и да сарађује са Антидопинг агенцијом и другом овлашћеном антидопинг организацијом у спровођењу истраге;

20) да захтевају од својих чланова да пријаве све информације које указују или се односе на повреде антидопинг правила и да учествују у истрагама које спроводи Антидопинг агенција или било која друга овлашћена антидопинг организација која има надлежност за спровођење истраге;

21) да усвоји правила за заштиту лица из члана 3. став 1. тачка 11) овог закона;

22) да о свакој одлуци коју донесу у процесу управљања резултатима обавесте Антидопинг агенцију и спортисте, односно друга лица на које се одлука односи;

23) да поштују и примењују мере које донесе Антидопинг агенција у складу са ставом 8. овог члана.”

У ставу 2. реч: „Национални” замењује се речима: „Надлежни национални”.

У ставу 3. речи: „Одредбе става 1. тач. 2), 3), 4), 5), 7), 8), 9), 10), 13), 17)” замењују се речима: „Одредбе става 1. тач. 1), 2), 3), 4), 5), 7), 8), 9), 12), 13), 16), 19), 20, 21) и 23)”.

После става 6. додају се ст. 7. и 8. који гласе:

„Антидопинг агенција доноси правила о усаглашавању антидопинг активности Антидопинг агенције и надлежних националних спортских савеза утврђених у ставу 1. овог члана са Светским антидопинг кодексом и овим законом.

Када Антидопинг агенција утврди да надлежни национални спортски савез или друга организација у области спорта из става 3. овог члана није ускладила своја правила са Светским антидопинг кодексом и овим законом или их није применила или их се не придржава, може против те организације предузети мере утврђене овим законом, Светским антидопинг кодексом и правилима из става 7. овог члана.”

Члан 6.

У члану 12. после речи: „Надлежни” додаје се реч: „национални”.

Члан 7.

У члану 16. став 1. после речи: „правила” додају се запета и речи: „кршења изречених мера због повреде антидопинг правила и непоштовања обавеза утврђених овим законом и Светским антидопинг кодексом,”.

Став 2. мења се и гласи:

„Дисциплинске мере из става 1. овог члана изричу се у складу са овим законом, спортским правилима надлежних националних и међународних спортских савеза и правилима Антидопинг агенције из члана 10. став 7. овог закона.”

Члан 8.

У члану 21. став 1. тачка 10) после речи: „агенције” бришу се запета и речи: „као и одлуке због повреде антидопинг правила, са преводом на српски језик, надлежних међународних антидопинг организација које се односе на држављане Републике Србије”.

Тачка 16) мења се и гласи:

„16) обавља друге послове и предузима друге мере које се односе на спречавање допинга у спорту, а који су у складу са Светским антидопинг кодексом у надлежности националне антидопинг организације”.

После става 3. додаје се став 4. који гласи:

„Спортске делатности из става 1. овог члана обављају се у складу са законом и Светским антидопинг кодексом.”.

Члан 9.

У члану 24. став 1. тачка 3) реч: „четири” замењује се речју: „три”.

У тачки 4) реч: „три” замењује се речју: „два”.

У тачки 5) тачка се замењује тачком и запетом.

После тачке 5) додаје се нова тачка 6) која гласи:

„6) два лица која именује Параолимпијски комитет Србије.”

У ставу 3. после речи „врхунски спортски стручњаци” додају се речи: „и обављање делатности Антидопинг агенције”.

Члан 10.

У члану 25. став 1. тачка 10) брише се.

Члан 11.

Члан 26. мења се и гласи:

„Члан 26.

Одговорност за повреду антидопинг правила, кршење изречених мера због повреде антидопинг правила и за непоштовање обавеза утврђених од стране овлашћене антидопинг организације у складу са овим законом и Светским антидопинг кодексом утврђују Антидопинг одбор при Антидопинг агенцији (у даљем тексту: Антидопинг одбор) и надлежни национални спортски савез, ако овим законом или Светским антидопинг кодексом није другачије утврђено.

Спор у вези утврђивања одговорности из става 1. овог члана може бити предмет и међународне спортске арбитраже у случајевима утврђеним Светским антидопинг кодексом и спортским правилима надлежног међународног спортског савеза.

Споразумом Антидопинг агенције, Олимпијског комитета Србије, Параолимпијског комитета Србије и Спортског савеза Србије коначно решавање спора у вези утврђивања одговорности из става 1. овог члана може бити поверено јединственом сталном спортском арбитражном суду за арбитражно решавање спорова у спорту из члана 53. став 7. Закона о спорту („Службени гласник РС”, број 10/16).

Антидопинг одбор је стручно радно тело образовано при Антидопинг агенцији за одлучивање, на непристрасан и правичан начин, по жалбама на првостепене одлуке дисциплинских органа надлежних националних спортских

савеза о повредама антидопинг правила, као и за првостепено одлучивање о повредама антидопинг правила, кршењу изречених мера због повреде антидопинг правила и непоштовању обавеза утврђених Светским антидопинг кодексом, у случајевима утврђеним овим законом и Светским антидопинг кодексом.

Антидопинг одбор је оперативно и институционално независан у доношењу одлука од органа Антидопинг агенције или било које треће стране.

Антидопинг одбор има председника и осам чланова, који се именују на обновљиви мандат од четири године, из реда истакнутих стручњака у областима из члана 24. став 3. овог закона.

Олимпијски комитет Србије, Параолимпијски комитет Србије и Спортски савез Србије именују по три члана Антидопинг одбора, од којих су обавезно по један дипломирани правник и доктор медицине који имају најмање три године релевантног искуства у струци.

Чланови Антидопинг одбора бирају председника Антидопинг одбора из својих редова, већином од укупног броја чланова Антидопинг одбора.

Организација и рад Антидопинг одбора ближе се регулише општим актом који усваја Управни одбор Антидопинг агенције на предлог Антидопинг одбора.

Статутом и финансијским планом Антидопинг агенције обезбеђује се финансијска независност Антидопинг одбора у обављању послова у надлежности Антидопинг одбора.

Антидопинг одбор одлучује, у појединачним случајевима из става 1. овог члана, преко Првостепеног и Жалбеног већа за антидопинг прекршаје, састављеног од три члана.

Чланове Првостепеног и Жалбеног већа за антидопинг прекршаје именује председник Антидопинг одбора, од којих један члан мора да буде дипломирани правник, а један члан доктор медицине.

За члана већа из члана 11. овог члана не може бити именовано лице које је запослено у Антидопинг агенцији или надлежном националном спортском савезу, или је члан њихових органа или радних тела или је учествовало у било којој претходној фази допинг контроле или је у било ком другом сукобу интереса.”

Члан 12.

Члан 27. мења се и гласи:

„Члан 27.

Поступак за утврђивање одговорности из члана 26. став 1. овог закона води се у складу са овим законом, Светским антидопинг кодексом, међународним стандардима за управљање резултатима одобреним од стране Светске антидопинг агенције и правилима овлашћених антидопинг организација из члана 10. став 7. овог закона.

Поступак из става 1. овог члана покреће се пријавом, односно жалбом коју могу да поднесу:

- 1) директор Антидопинг агенције;
- 2) надлежни међународни спортски савез;
- 3) Светска антидопинг агенција;

- 4) спортска организација којој спортиста или друго лице припада;
- 5) организатор спортског такмичења на коме је извршена допинг контрола;
- 6) надлежни национални спортски савез;
- 7) власник допинговане животиње;
- 8) спортиста или друго лице за које постоји сумња да је извршило повреду антидопинг правила, односно на које се односи одлука на коју се улаже жалба;
- 9) друга страна у спору у коме је донета одлука;
- 10) Међународни олимпијски комитет или Међународни параолимпијски комитет у случају када одлука може да има дејство у вези са Олимпијским играма или Параолимпијским играма, укључујући одлуке које утичу на право учешћа на Олимпијским играма или Параолимпијским играма;
- 11) национална антидопинг организација, према држављанству, пребивалишту, боравишту или спортској лиценци лица.

Пријава се подноси против лица за које постоји основана сумња да је начинило повреду антидопинг правила.

Жалба на првостепену одлуку у поступку утврђивања одговорности због повреде антидопинг правила подноси се Антидопинг одбору у року од 21 дан од дана достављања одлуке.

У поступку утврђивања одговорности за повреду антидопинг правила морају се поштовати права и принципи утврђени у члану 10. став 1. тачка 1) овог закона.

Поступак утврђивања одговорности за повреду антидопинг правила и за кршење изречених мера због повреде антидопинг правила води се без одуговлачења и уз што мање трошкова, с тим да је поступак у вези са одређеним спортским такмичењем хитан.

Поступак по жалби пред Антидопинг одбором укључује сва питања од значаја за предмет разматрања и није ограничен на питања или разлоге садржане у првостепеној одлуци или у поднетој жалби.

У поступку утврђивања одговорности за повреду антидопинг правила и за кршење изречених мера због повреде антидопинг правила нема мировања поступка.

Поступак утврђивања одговорности за повреду антидопинг правила и за кршење изречених мера због повреде антидопинг правила води се на српском језику, с тим да спортиста или друго лице које је осумњичено за повреду антидопинг правила има право на овлашћеног преводиоца, о сопственом трошку.

Поступак из става 1. овог члана може се водити и ако било која страна или њен представник или пуномоћник одбије да учествује у поступку или пропусти да присуствује претресу након што су примили, у разумном року, обавештења о покретању поступка, односно одржавању претреса.

Трошкове поступка сноси лице које је учинило повреду антидопинг правила, односно страна која је покренула поступак у коме није утврђена повреда антидопинг правила.

Никакви поступци не могу бити покретани против спортисте или другог лица због повреда антидопинг правила уколико је прошло више од десет година

од датума када је повреда почињена, осим уколико су обавештени о повреди антидопинг правила у складу са ставом 1. овог члана, или је обавештавање покушано на разумно прихватљив начин, пре истека тог рока.”

Члан 13.

У члану 29. став 1. после речи: „комитета Србије” додају се запета и речи: „или председник Параолимпијског комитета Србије”.

Члан 14.

У члану 37. став 2. мења се и гласи:

„Против решења спортског инспектора може се изјавити жалба министарству надлежном за послове спорта у року од 15 дана од дана доставе писаног решења.”

Члан 15.

У члану 38. став 2. реч: „малолетник” мења се речима: „малолетном лицу”.

Члан 16.

У члану 40. став 1. број: „1.000.000” замењује се бројем: „2.000.000”, а речи: „национална спортска асоцијација” замењују се речима: „надлежни национални спортски савез”.

После тачке 4) додаје се тачка 4а) која гласи:

„4а) ако предузме било који поступак ради застрашивања или кажњавања другог лица како би се одвратило од саопштавања информација везаних за допинг и непоштовање антидопинг правила или како би се казнило јер је пружило доказе или информације које се односе на допинг и непоштовање антидопинг правила, овлашћеној антидопинг организацији или надлежном државном органу (члан 3. став 1. тачка 11);

После тачке 7) додаје се тачка 7а) која гласи:

„7а) ако не поступи по мерама изреченим од стране антидопинг агенције (члан 10. став 8.);”.

Члан 17.

У члану 41. тачка 2) речи: „не приступи без убедљивог оправдања давању” замењује се речима: „пропусти без уверљивог оправдања давање”.

Тачка 3) мења се и гласи:

„3) ако као спортиста из регистроване тест групе три пута пропусти допинг тест и/или направи пропуст при попуњавању обрасца о локацији спортисте, у складу са међународним стандардима за управљање резултатима одобреним од Светске антидопинг агенције, унутар периода од 12 месеци (члан 3. став 1. тачка 4) и члан 13. став 3)”.

У тачки 5) после речи: „удружи” додају се запета и речи: „у професионалном или са спортом повезаном својству,”.

Члан 18.

У члану 42. тачка 2) тачка се замењује тачком и запетом.

После тачке 2) додаје се тачка 3) која гласи:

„3) ако на било који начин прети или застрашује друго лице с намером његовог одвраћања од саопштавања информација везаних за допинг и

непоштовање антидопинг правила или поступа са циљем да се стави у неповољан положај лице које је у доброј вери пружило доказе или информације које се односе на допинг и непоштовање антидопинг правила, овлашћеној антидопинг организацији или надлежном државном органу (члан 3. став 1. тачка 11).”.

Члан 19.

Постојеће организације у области спорта дужне су да ускладе своју организацију, рад и опште акте са одредбама овог закона у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Антидопинг агенција донеће акте за које је овлашћена овим законом у року од два месеца од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 20.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту садржан је у члану 97. став 10. Устава Републике Србије („Службени гласник РС”, број 98/06), којим је прописано да Република Србија уређује и обезбеђује систем у области спорта.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Важећи Закон о спречавању допинга у спорту („Службени гласник РС”, број 111/14) усвојен је 15. октобра 2014. године. Ступио је на снагу и примењује се од 23. октобра 2014. године, осим одредби члана 3. став 1. тач. 9) и 10) које су почеле да се примењују 1. јануара 2015. године.

Закон о спречавању допинга у спорту (у даљем тексту: Закон) се у тренутку доношења темељио на Европској конвенцији о спречавању допинга у спорту Савета Европе, Међународној конвенцији против допинга у спорту УНЕСКО-а, коју је Република Србија ратификовала 2009. године („Службени гласник РС”, број 38/09) и Светском антидопинг кодексу из 2013. године, чије одредбе су ступиле на снагу 1. јануара 2015. године, уз уважавање упоредноправних решења. Од доношења Закона о спречавању допинга у спорту ситуација у погледу правног уређења борбе против допинга у спорту на међународном плану је битно измењена, а и велики број земаља у свету је донео своје законе о спречавању допинга у спорту.

Најважнији разлог за приступање изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту лежи у потреби усаглашавања овог закона са основним принципима новог Светског антидопинг кодекса и најважнијим одредбама којима се ти принципи операционализују. Чланом 3. Међународне конвенције против допинга у спорту Република Србија се обавезала да, ради остваривања циља Конвенције: а) усвоји одговарајуће мере на националном нивоу које су у складу са принципима Светског антидопинг кодекса; б) подстичу све облике међународне сарадње усмерене на заштиту спортисте и етике у спорту и на размену резултата истраживања; ц) подстичу међународну сарадњу између земаља учесница и водећих организација у борби против допинга у спорту, нарочито Светске агенције за борбу против допинга.

Република Србије се, такође, чланом 4. став 1. Међународне конвенције против допинга у спорту обавезала и да ради координације борбе против допинга у спорту на националном нивоу поштује принципе Светског антидопинг кодекса као основе за законодавне мере у односу на активности за борбу против допинга на националном нивоу. Међународна конвенција против допинга у спорту несумњиво не обавезује на директну примену Светског антидопинг кодекса већ тражи усаглашавање националног законодавства за основним принципима Светског антидопинг кодекса. То је у потпуности разумљиво јер је у тренутку усвајања Конвенције 2005. године на снази био Светски антидопинг кодекс из 2003. године, а он је до данас претрпео више измена пошто се сваких шест години врши његова ревизија. У сваком случају, наши спортисти и организације у области спорта могу бити део међународног спорта само уколико се у Републици Србији прихватају и спроводе антидопинг правила која су усаглашена са Светским антидопинг кодексом

Светски антидопинг кодекс је претрпео значајне измене, које су усвојене 2019. године на конференцији Светске антидопинг агенције, у Катовицама, Пољска, које ће ступити на снагу 1. јануара 2021. године. Кодекс је потписан и

прихваћен од око 700 кључних носилаца система спорта на међународном и националном нивоу, укључујући Међународни олимпијски комитет, Међународни параолимпијски комитет, све међународне спортске савезе, све националне олимпијске комитете и све надлежне националне антидопинг организације, укључујући и Олимпијски комитет Србије и Антидопинг агенцију Републике Србије. Светским антидопинг кодексом је овлашћена Светска антидопинг агенција (ВАДА) да донесе међународне стандарде и упутства за спровођење појединих кључних делова Кодекса, и све антидопинг активности на националном нивоу морају бити усаглашене и са тим документима, уз претњу санкцијама. До сада је донето 8 међународних стандарда и више упутстава и модел правила, од којих треба издвојити: Међународни стандард за тестирања и истраге (The International Standard for Testing and Investigations); Међународни стандард за лабораторије (The International Standard for Laboratories); Међународни стандард за изузећа за терапеутску употребу (The International Standard for Therapeutic Use Exemptions); Међународни стандард за Листу забрањених средстава (The International Standard for the Prohibited List); Међународни стандард за заштиту приватности и личних информација (The International Standard for the Protection of Privacy and Personal Information); Међународни стандард за усаглашеност потписника са Кодексом (The International Standard for Code Compliance by Signatories); Међународни стандард за едукацију (The International Standard for Education); Међународни стандард за управљање резултатима (The International Standard for Results Management); Модел правила за националне антидопинг организације; Модел правила за националне Олимпијске комитете; Смерница за оперативну независност националних антидопинг организација у складу са 2021 Светским антидопинг кодексом; Смерница за заштиту приватности; Упутство за велике спортске догађаје; Упутство за сарадњу светске антидопинг агенције и националних антидопинг организација; Упутство за оптимизацију сарадње међународних спортских савеза и националних антидопинг организација; Упутства за интелигентно прикупљање и дељења информација; Упутства за управљање резултатима, претресима и одлукама; Упутства за имплементацију програма делотворног тестирања; Упутства за управљање биолошким пасошем спортиста.

Према одредбама Светског антидопинг кодекса постоји одређени број одредби које морају дословно бити преузете и прихваћене од свих учесника у систему спорта у свету, и на међународном и на националном нивоу, иначе организације у области спорта и спортисти у Републици Србији могу бити изложени изузетно тешким санкцијама, укључујући забрану учешћа на међународним спортским такмичењима и ускраћивање организације међународних спорских такмичења на територији Републике Србије. У групу одредби које се морају преузети без било какве измене суштине спадају: Члан 1 (Дефиниција допинга); Члан 2 (Повреда антидопинг правила); Члан 3 (Доказивање допинга); Члан 4.2.2 (Специфичне супстанце или специфични методи); Члан 4.2.3 (Супстанце злоупотребе); Члан 4.3.3 (Одлучивање ВАДА-е о листи забрањених средстава); Члан 7.7 (Повлачење из спорта); Члан 9 (Аутоматска дисквалификација појединачних резултата); Члан 10 (Казне за појединце); Члан 11 (Мере у тимским спортовима); Члан 13 (Жалбе); Члан 15.1 (Аутоматско обавезујуће дејство одлука); Члан 17 (Застарелост); Члан 26 (Тумачење Кодекса); Додатак 1 – Дефиниције.

Надзор над поштовањем јединствене светске антидопинг политике спроводи Светска антидопинг агенција, која даје и потврде националним антидопинг организацијама да је њихов рад усклађен са Светским антидопинг кодексом. Антидопинг агенција Републике Србије је добила такву потврду и сматра се једном од најбољих антидопинг организација у свету. Међутим, неусклађеност Закона о спречавању допинга о спорту са изменама Светског

антидопинг кодекса које ће се примењивати од 1. јануара 2021. године, прети да озбиљно угрози рад Антидопинг агенције Републике Србије и положај наших спортиста и националних спортских савеза у међународним спортским савезима и на међународним спортским догађајима.

Поред разлога који су везани за усклађивање Закона о спречавању допинга у спорту са Законом о спорту и Светским антидопинг кодексом, уз узимање у обзир позитивних упоредноправних решења, потреба за изменама и допунама овог Закона проистиче и из анализе његове досадашње примене и уочених недостатака и непрецизности.

У периоду од 23. октобра 2014. до 1. новембра 2020. године, Антидопинг агенција је спровела укупно 5129 допинг контрола. На домаћим такмичењима спроведено је 2995 допинг контрола док је изван такмичења код наших спортиста спроведено 1112 допинг контрола. У наведеном периоду Антидопинг агенција спроводила је допинг контроле на међународним такмичењима која су се одвијала у нашој земљи и то укупно 802 допинг контроле а на захтев међународних спортских савеза тестирано је изван такмичења 220 спортиста. Поред допинг контрола спортиста, у истом периоду спроведено је и 318 допинг контрола коња.

У периоду од 23. октобра 2014. до 1. новембра 2020. године, утврђено је 49 повреда антидопинг правила од стране спортиста: 48 повреда које се односе на присуство забрањене супстанце или њених метаболита или маркера у телесном узорку спортисте (члан 3. став 1. тачка 1. Закона) и 1 повреда која се односи на одбијање, или неприступање без задовољавајућег оправдања, давању узорка после обавештења о допинг контроли или избегавање давања узорка на други начин (члан 3. став 1. тачка 3. Закона). У 48 повреда које су се односиле на присуство забрањених супстанци у телесном узорку, укупно је откривено присуство 66 забрањених супстанци, и то: 27 анаболичких стероида, 16 стимуланса, 10 диуретика, 8 канабиноида, 3 хормона и метаболничка модулятора, 1 бета 2 агонист и 1 наркотик. У току су 3 поступка утврђивања повреде антидопинг правила због основане сумње на присуство забрањене супстанце или њених метаболита или маркера у телесном узорку спортисте. У истом периоду утврђене су 23 повреде антидопинг правила у коњичком спорту, а у току је 1 поступак утврђивања повреде антидопинг правила због основане сумње на присуство забрањене супстанце у телесном узорку коња.

Систем борбе против допинга у спорту у Републици Србији темељи се према Закону о спречавању допинга у спорту на одговорном односу Антидопинг агенције Републике Србије и надлежних националних спортских савеза и других организација у области спорта према овом проблему. Чланом 10. Закона о спречавању допинга у спорту, прописан је читав низ обавеза посебно за надлежне националне спортске савезе, али је пракса показала да је потребно начинити измене и допуне које ће нагласити одговорност свих учесника у систему спорта, а посебно оних који воде наш спорт, за не само усвајање антидопинг правила већ и за њихово доследно и стално спровођење. Још је, међутим, битније да све те активности морају бити координисане, дефинисане и спроведене на јединствен начин и у тесној сарадњи са Антидопинг агенцијом Републике Србије, као надлежној националној антидопинг организацији која је према Светском антидопинг кодексу одговорна за обезбеђење усклађености са Светским антидопинг кодексом свих активности које се на територији Републике Србије планирају и спроводе у борби против допинга. Као што је већ истицано приликом доношења Закона о спречавању допинга у спорту 2014. године, не само Светски антидопинг кодекс већ и Међународна конвенција против допинга у спорту јасно је истакла да јавне власти и организације задужене за спорт имају комплементарну одговорност у спречавању и борби против допинга у спорту, посебно у погледу обезбеђења одговарајућег тока спортских манифестација, заснованог на принципу фер плеја и у заштити здравља

њихових учесника. Јавне власти и организације у области спорта, посебно национални спортски савези, морају сарађивати у том циљу, уз обезбеђење највишег степена независности и транспарентности на одговарајућим нивоима.

За унапређења система борбе против допинга у Републици Србији посебно је нужно јасније дефинисање и прецизирање послова и мера које предузима Антидопинг агенција Републике Србије на спречавању повреда антидопинг правила, јер важећи Закон о спречавању допинга у спорту није у том погледу у потпуности усаглашен са Светским антидопинг кодексом. Главни „проблем” лежи у томе што се новим Светским антидопинг кодексом тражи давање већих овлашћења националним антидопинг организацијама у погледу предузимања мера против организација које не поштују антидопинг правила, што подразумева и јасно дефинисање међусобних односа. Оно што је, с тим у вези, посебно важно јесте омогућавање Антидопинг агенцији Републике Србије да у сарадњи са Светском антидопинг агенцијом обезбеди да је систем борбе против допинга у Републици Србији у потпуности усаглашен са одредбама Светског антидопинг кодекса и пратећим међународним стандардима и смерницама. Према члану 20. 5. Светског антидопинг кодекса, улога и одговорност Антидопинг агенције Републике Србије је:

- Да усвоји и спроводе антидопинг правила и политику која је у сагласности са Кодексом и Интернационалним стандардима; да буде независна у својим оперативним одлукама и активностима;
- Да сарађују са другим релевантним националним организацијама и агенцијама и другим антидопинг организацијама;
- Да подстичу међусобно тестирање међу антидопинг организацијама;
- Да промовишу истраживања у области борбе против допинга у спорту;
- Да ускрате делимично или у потпуности финансирање, уколико постоји, спортисти или члану помоћног особља спортисте који су починили повреду антидопинг правила за време трајања периода забране учешћа;
- Да снажно делују на спречавању свих потенцијалних повреда антидопинг правила, у оквиру својих надлежности, укључујући истрагу у сваком појединачном случају, да ли су помоћно особље спортисте или друга лица можда били умешани у допинг, као и да обезбеде спровођење изречених мера;
- Да планира, имплементира, евалуира и промовише антидопинг едукацију у складу са захтевима Интернационалног стандарда за едукацију;
- Да захтева да се сви чланови борда, директори, службеници и запослени (и они који су именовани као делегирана трећа страна), а који су укључени у било који аспект допинг контроле, као услов за ту позицију, обавезу на поштовање антидопинг правила као лице које је у складу са Кодексом одговорно за намерно и директно кршење правила, или да су на то обавезани упоредним правила и прописима који су успостављени од стране потписника;
- Да не запосли ни на једну позицију која укључује допинг контролу (осим ако је део одобрене антидопинг едукације или рехабилитационог програма) лице које је привремено суспендовано или против кога тече казне забране учешћа у спорту у складу са Кодексом или ако лице није било подложно Кодексу да није претходних шест година директно и намерно поступало на начин које би представљало повреду антидопинг правила да се на такво лице примењивао Кодекс;
- Да спроведу аутоматску истрагу помоћног особља спортисте, које је у њиховој надлежности, у случају било које повреде антидопинг правила која укључује заштићено лице или помоћно особље спортисте које је сарађивало са више од једног спортисте који су починили повреду антидопинг правила;
- Да у потпуности сарађују са ВАДА по питању истрага које ВАДА спроводи; да поштује оперативну независност лабораторија у складу са Међународним стандардом за лабораторије;

– Да усвоји процедуру или правила за заштиту лица која пријављују или желе да пријаве повреду антидопинг правила и за кажњавање спортиста и других лица која прете или застрашују таква лица;

– Да предузме неопходне мере ради сузбијања неусаглашености са Кодексом и Интернационалним стандардима било ког спортског тела (организације) над којим има надлежност. Важећи Закон о спречавању допинга у спорту не омогућава у потпуности да се овако дефинисана улога Антидопинг агенције Републике Србије реализује у потпуности.

Омогућавање Антидопинг агенцији Републике Србије да оствари своју улогу онако како је она дефинисана Светским антидопинг кодексом тесно је повезана и са могућим последицама којима би могли бити изложени наши спортисти и организације у области спорта уколико би у поступку надзора који над радом националних антидопинг организација континуирано спроводи Светска антидопинг агенција било утврђено да постоји неусаглашеност (било антидопинг правила било начина њиховог спровођења) Антидопинг агенције Републике Србије и националних спортских свеза са Светским антидопинг кодексом. Наиме, у складу са чланом 20.7.3 Кодекса, Светска антидопинг агенција има улогу и одговорност да пружи подршку и смернице потписницима Кодекса у напорима да се ускладе са Кодексом и међународним стандардима и да надгледа усаглашеност, у складу са чланом 24.1 Кодекса и Међународним стандардом за усаглашавање са Светским антидопинг кодексом. Такође, ВАДА је овлашћена да развија и објављује смернице и моделе најбоље праксе (члан 20.7.6 Кодекса). Могуће мере санкције за утврђену неусаглашеност националних антидопинг правила и активности са Светским антидопинг кодексом су прописани одредбама члана 24. Светског антидопинг кодекса, и оне обухватају:

– У случајевима неусаглашености (без обзира да ли су у питању обавезе извештавања или друга неусаглашеност), ВАДА ће применити корективне процедуре у складу са Интернационалним стандардима за усаглашавање правила потписника са Кодексом. Ако потписник или његов представник не успе да исправи неусаглашеност у остављеном временском року, тада ће ВАДА послати званично обавештење у коме се утврђује да је потписник неусаглашен и предлажу мере/последике са листе потенцијалних мера/последика дефинисаних у члану 24.1.12. Кодекса, као и услове које потписник треба да испуни да би се вратио на листу потписника који су у складу са Кодексом. То обавештење ће бити јавно објављено у складу са Интернационалним стандардима за усаглашавање правила потписника са Кодексом. Ако потписник жели да оспори тврдње ВАДА-е о неусаглашености и/или мере/последике и/или услове за поновно успостављање статуса усаглашености које предлаже ВАДА, он мора да обавести ВАДА-у у писаној форми у року од двадесет једног дана од дана пријема ВАДА-иног обавештења. У том случају ВАДА ће поднети формално обавештење о спору ЦАС-у и тај спор ће решити редовна арбитража ЦАС у складу са Интернационалним стандардом за усаглашавање правила потписника са Кодексом.

– Следеће мере/последике могу се изрећи, појединачно или заједно, потписнику који се није придржавао Кодекса и/или Интернационалних стандарда, на основу посебних чињеница и околности конкретног случаја и одредби члана 10. Интернационалног стандарда за усаглашеност са Кодексом од стране потписника: 1) Забрана права да се такмичи или повлачење ВАДА привилегија (забрана учешћа у активностима ВАДА-е), 2) Представници потписника којима је забрањено учешће у спорту у одређеном периоду сматрају се неподобним да обављају било коју функцију или буду члан одбора или комитета или других тела било кога другог потписника (или њених чланова) или удружења потписника Кодекса; 3) Посебни мониторинг неких или свих антидопинг активности потписника, све док ВАДА не закључи да је потписник у

стању да спроводи такве антидопинг активности на доследан начин без таквог мониторинга; 4) Надзор и/или преузимање неких или свих антидопинг активности потписника од стране одобрене треће стране, све док ВАДА не сматра да је потписник у стању да спроведе такве антидопинг активности, на доследан начин, без таквих мера; 5) Новчана казна; 6) Обустава или губитак права финансирања и/или других погодности од Међународног олимпијског комитета или Међународног параолимпијског комитета или било којег другог потписника током одређеног периода (са или без права на примање таквог финансирања и/или других погодности за то раздобље ретроспективно након поновног успостављања права на такмичење); 7) Препорука надлежним државним органима да повуку део или цело јавно и/или друго финансирање и/или друге погодности за потписника током одређеног периода (са или без права на примање таквих финансијских средстава и/или других погодности за тај период ретроспективно после поновног успостављања права на рад) 8) утврђивање да држава потписнице Кодекса која није усаглашена са Кодексом не може да буде домаћин или суорганизатор и/или да јој се додели право да буде домаћин или суорганизатор интернационалних догађаја (нпр. Олимпијске игре, Параолимпијске игре, било који друга организација великих догађаја, Светска првенства, регионална или континентална првенства и/или било који други интернационални догађај), а ако је то право додељено дотичној земљи, потписник Кодекса који је то прво доделио мора да процени да ли је законски и практично могуће повући то право и поново доделити догађај другој земљи. Ако је то легално и практично могуће, потписник ће то учинити; 9) искључење из учешћа или присуства на Олимпијским играма и Параолимпијским играма и/или другим одређеним догађајима, светским првенствима, регионалним или континенталним првенствима и/или било којем другом међународном дешавању за одређени период, националних спортских савеза, представника тих савеза, спортиста и лица за подршку спортистима земље која није усаглашена са Кодексом.

Један од кључних критеријума према којима се процењује усаглашеност националних антидопинг правила и програма са Светским антидопинг кодексом јесте оцена да ли је обезбеђена оперативна независност националне антидопинг организације (НАДО), садржана у обавезујућој одредби чл. 20.5.1, 20.4.3, 22.8. и 23.3. Кодекса. Тај „захтев” је ближе прецизиран одредбама Смерница за оперативну независност националних антидопинг организација у складу са 2021 Светским антидопинг кодексом, које је Светска антидопинг агенција објавила 9. новембра 2020. године. Поштовање обавеза из наведених чланова Кодекса и одредби Смернице је битан елемент за оцену усаглашености организација у области спорта са Светским антидопинг кодексом током процеса мониторинга који спроводи ВАДА. Неке од тих обавеза су следеће: НАДО морају да буду независне у својим оперативним одлукама и активностима од спорта и владе укључујући ту, али без ограничавања само на то, и забрану било каквог мешања у њихове оперативне активности било које лица које је у исто време ангажовано у менаџменту или активностима било које интернационалне федерације, националне федерације, организатора великих спортских догађаја, националног олимпијског комитета, националног параолимпијског комитета или дела владе те државе који је задужен за спорт или антидопинг; Национални олимпијски комитет и национални параолимпијски комитет морају, укључујући и националне спортске савезе, морају да поштују аутономију националне антидопинг организације у својој земљи и да не утичу на њене оперативне одлуке и активности; Свака влада треба да поштује аутономију националне антидопинг организације или регионалне антидопинг организације и било које ВАДА акредитоване или одобрене лабораторије у својој земљи, и неће утицати на њене оперативне одлуке и активности; Потписници Кодекса (међу којима су и Олимпијски комитет Србије и

Антидопинг агенција) обавезни су да издвоје довољно средстава за спровођења комплетних антидопинг програма, који су у сагласности са Кодексом и интернационалним стандардима; Под оперативним активностима о којима НАДО доноси независно (без управљања, надзора или упућивања од стране владе, спортских субјеката и других особа или организација) одлуке и спроводи активности спадају сва програмска подручја борбе против допинга, укључујући планирање допинг контрола, управљање регистрованом тест групом, администрација биолошких пасоша спортиста, организовање анализе узорака, прикупљање обавештајних података и спровођење истрага, обраду ТУЕ захтева и управљање резултатима, као и) управљање и доношење одлука о свакодневном пословању НАДО у вези са било којом од претходно наведених оперативних активности (особље, буџет, обим и временски распоред активности, итд.); Оперативна независност није само ствар формалне усклађености (тј. експлицитних антидопинга или правила управљања или прописа које су успоставили НАДО, владе или национална спортска тела) већ и примене (тј. таква правила ће се примењивати и постојећа пракса ће бити измењена, ако је потребно); Да би се обезбедила оперативна независност НАДО, извршна (оперативна) и надзорна овлашћења морају бити јасно раздвојена унутар НАДО, и у том погледу извршне функције НАДО морају бити одговорне за оперативне активности и одвојене од надзорних активности ако је било који представник владе или спортских субјеката укључен у такве надзорне активности; Независност руководиоца НАДО у доношењу одлука у вези оперативних активности треба да буде гарантована, укључујући и правну заштиту у односу на његов/њен мандат; чланови надзорног тела НАДО не могу бити лица којима је у току изречена мера због повреда антидопинг правила, а након именовања треба да дају изјаву да неће заступати интересе субјекта који их је именовао, већ да ће деловати у најбољем интересу НАДО и заштите чистог спорта; Извршна и надзорна тела НАДО морају осигурати правилно управљање потенцијалним сукобима интереса, што укључује и дефинисање путем кодекса понашања постојања потенцијалног сукоба интереса и дисциплинске мере у случајевима кршења правила; НАДО ће бити обезбеђени одговарајућим финансијским, људским и техничким ресурсима који обезбеђују аутономију и оперативну независност НАДО и омогућавају му да ефикасно спроводи свој мандат током времена.

Циљ овог закона је да се област борбе против допинга у спорту у Републици Србије унапреди и усклади са променама које су у међувремено учињене у међународним документима који се односе на спречавање допинга у спорту, уз узимање у обзир упоредноправних решења. Такође, предложеним изменама се терминологија из Закона о спречавању допинга у спорту усклађује са терминологијом Закона о спорту, а врши се и терминолошко усклађивање појединих одредби самог Закона о спречавању допинга у спорту.

Основне и суштинске измене тичу се следећих питања: 1) дефинисање повреде антидопинг правила на начин утврђен Светским антидопинг кодексом; 2) јасније утврђивање обавеза надлежних националних спортских савеза и других организација у области спорта у односу на спречавање допинга; 3) прецизирање појединих надлежности и овлашћења Антидопинг агенције Републике Србије на начин како је то утврђено Светским антидопинг кодексом, како би ова Агенција могла да одговори својим обавезама и осигура усаглашеност националних спортских антидопинг правила са Светским антидопинг кодексом; 5) обезбеђење независности Антидопинг одбора у остваривању надлежности за изрицање казни и других мера због повреде антидопинг правила, како од органа Антидопинг агенције тако и од трећих лица, у складу са обавезујућим захтевима из Светског антидопинг кодекса; 6) обезбеђење хармонизације антидопинг правила и активности свих надлежних

националних спортских савеза са обавезама из Светског антидопинг кодекса путем правила Антидопинг агенције и путем спровођења надзора од стране Антидопинг агенције Републике Србије; 7) проширивање тежег облика кривичног дела омогућавање употребе допинг средстава на сва малолетна лица, за разлику од важећег решења којим су обухваћени само малолетници од 14 до 18 година.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

У члану 1. предвиђене су измене у члану 3. став 1. Закона о спречавању допинга у спорту, на начин да се одређење повреда антидопинг правила из става 1. тач. 3), 4), 6), 8), 9) и 10) у потпуности усклади са важећим одредбама Светског антидопинг кодекса, а да се кроз додавање нове тачке 11), обезбеди усаглашеност члана 3. Закона са изменама Светског антидопинг кодекса које ступају на снагу 1. јануара 2021. године. Такође се изменама у члану 3. став 2. Закона појашњава да повреда антидопинг правила не постоји не само у случају одобрених изузетака за терапијску употребу (како је постојеће законско решење) већ и у случају постојања других изузетака утврђених Светским антидопинг кодексом (као што су постојање изузетака у погледу захтеване количине одређених супстанци или уколико су као изузетак од општег правила Листом забрањених средстава, Међународним стандардом или Техничким документом Светске антидопинг агенције установљени посебни критеријуми за пријављивање или евалуацију присуства појединих забрањених супстанци). Коначно, додавањем новог става 4. у члан 3. Закона преузима се основни принцип утврђивања одговорности за повреду антидопинг правила од стране спортиста садржан у Светском антидопинг кодексу да за утврђивање повреде антидопинг правила везане за присуство забрањеног допинг средства у телесном узорку спортисте или у односу на коришћење или покушај коришћења допинг средства од стране спортисте, није неопходно да у поступању спортисте постоји намера, непажња, пропуст или свесно коришћење допинг средства (принцип тзв. строге, објективне, одговорности спортисте). Овај принцип је утврђен у чл. 2.1.1 и 2.1.2 Светског антидопинг кодекса где се утврђује да је дужност спортиста да осигурају да ниједна забрањена супстанца не уђе у њихова тела. Спортисти су одговорни за присуство било које забрањене супстанце или њених метаболита или маркера у њиховим телесним узорцима. У складу с тим, да би се установила повреда антидопинг правила из тачке 1 није неопходно да у поступању спортисте постоји намера, непажња, пропуст или свесно коришћење. Довољан доказ ове повреде антидопинг правила постоји када је утврђено било шта од следећег: присуство забрањене супстанце или њеног метаболита или маркера у узорку А, а спортиста не захтева анализу узорка Б и узорак Б није анализиран, или је узорак Б анализиран и такође је потврдио присуство забрањене супстанце или њених метаболита или маркера који су нађени у узорку А; или када је узорак А или Б подељен на два дела и када анализа дела узорка који је остављен у сврхе потврђивања налаза, потврђује присуство забрањене супстанце или њених метаболита или маркера пронађених у првом делу узорка или спортиста не захтева анализу дела узорка који је остављен у сврхе потврђивања налаза. Такође чланом 2.2.1 Светског антидопинг кодекса утврђено је да није неопходна намера, непажња, пропуст или свесно коришћење од стране спортисте да би постојала повреда антидопинг правила, коришћењем забрањене супстанце или метода.

У члану 2. предвиђене су измене у члану 4. став 1. Закона ради усаглашавања Закона са важећим Законом о спорту. Према Закону о спорту из 2011. године, појам надлежни национални грански спортски савез обухватао је

и надлежне националне спортске савезе за области спорта, док Закон о спорту из 2016. године, јасно раздваја те организације (чл. 99. и 106).

У члану 3. се у складу са захтевима из Светског антидопинг кодекса прецизира обавеза спортисте да објаве идентитет особа које помажу спортисти на захтев Антидопинг агенције или друге овлашћене антидопинг организације, као и да се упознају и поступају у складу са антидопинг правилима Антидопинг агенције и других овлашћених антидопинг организација из члана 4. став 1. Закона. Како у случају допинговања малолетника и заштићених лица постоји обавеза антидопинг организација да спроведе аутоматску истрагу помоћног особља спортисте, као и у сврхе утврђивања евентуалне повреде антидопинг правила из члана 3. став 1. тачка 10) Закона, неопходно је да постоји обавеза спортисте да открије ко је помоћно особље спортисте.

У члану 4. садржане су измене и допуне у члану 7. Закона. У ставу 1. извршена је измена тако што је у складу са Светским антидопинг кодексом утврђено да допинг контролу на територији Републике Србије може да спроведе и друга овлашћена антидопинг организација (из члана 4. став 1. Закона) у складу са Светским антидопинг кодексом, што укључује и надлежне међународне спортске савезе, као и Светску антидопинг агенцију, и у међувремену основану Међународну агенцију за тестирање – ИТА, која за одређени број међународних спортских савеза врши њихове антидопинг ингеренције и надлежности. Измене у ставу 3. су начињене како би се дефиниција допинг контроле из Закона ускладила са дефиницијом из Светског антидопинг кодекса. Додавање ст. 7. и 8. којима се регулише овлашћење за Антидопинг агенцију Републике Србије да може да предузме допинг контролу и анализу узорака и повезаних аналитичких података или информација прикупљених на допинг контроли у било које легитимне антидопинг сврхе, као и да може да прикупи узорке, у било које време и на било ком месту, од сваког спортисте такмичара или спортисте рекреативца над којим има надлежности у складу са Законом и Светским антидопинг кодексом, укључујући и спортисте којима траје изречена мера забране такмичења, а у складу са одговарајућим међународним стандардом одобреним од Светске антидопинг агенције, је потребно ради усклађивања надлежности Антидопинг агенције Републике Србије са надлежностима и овлашћењима према Светском антидопинг кодексу.

У члану 5. су садржане измене и допуне у члану 10. Закона. Измене у ставу 1. тач. 1), 8) 9) и додавање тачки 19) – 23) су начињене како би се обавезе надлежних националних спортских савеза и других организација у области спорта на које се сходно примењују одредбе члана 10. став 1. Закона, усагласиле са одредбама Светског антидопинг кодекса и Законом о спорту. Измене у тачки 9) су потребне ради усклађивања са одредбама члана 27. ст. 1. и 2. Закона о спорту, којима је прописано да старање о спречавању допинга у спорту представља стручни рад који могу обављати само спортски стручњаци, као и одредбама чл. 35. и 36. Правилника о номенклатури спортских занимања и звања („Службени гласник РС”, број 86/2020) којима је утврђено да послови лица задужених за антидопинг активности (координисање и планирање антидопинг активности) спадају у карактеристичне послове организатора спортског пословања, као спортских стручњака. У ставу 1. члана 10. измењена је и тачка 17) тако је што је и даље остала обавеза за надлежне националне спортске савезе да током године организују један број допинг контрола и да сnose трошкове њиховог спровођења, али се не прецизира колико је то контрола и на којим такмичењима, већ се то утврђује годишњим планом допинг контрола Антидопинг агенције Републике Србије. Промена је била потребна јер је у процесу ревизије рада Антидопинг агенције Републике Србије у 2020. години, Светска антидопинг агенција дала замерку да је одредба члана 10. став 1. тачка 17) Закона, у супротности са захтевима из система тзв. интелигентног тестирања, будући да одређује да се контроле спроведе на полуфиналима и

финалима националних првенстава и на полуфиналима и финалима плеј офа националних такмичења, у смислу да носи са собом предвидљивост када ће контрола бити спроведена. У прилог овоме говори и одредба из Смерница Светске антидопинг агенције за оперативну независност националних антидопинг организација у складу са 2021 Светским антидопинг кодексом, где се наводи да „национална антидопинг организација спроводи тестирање на основу сопственог програма допинг контрола, чак иако део буџета за тај програм потиче од националног олимпијског комитета или националног спортског савеза”. Убудуће би годишњи план допинг контрола Антидопинг агенције Републике Србије садржао део контрола које финансира Република Србија и део контрола које финансирају надлежни национални спортски савези или организатори одређених спортских догађаја. Колико ће тих контрола бити и како ће бити распоређене одређивало би се више критеријума утврђених међународним стандардима за допинг контролу, који обухватају и процену ризика повреде антидопинг правила који прате одређене спортове и резултате претходних тестирања у оквиру одређеног спорта. Коначно, у члану 10. додати су ставови 7. и 8. у којима је утврђена обавеза за Антидопинг агенцију Републике Србије да донесе правила о усаглашавању антидопинг активности Антидопинг агенције и надлежних националних спортских савеза утврђених у ставу 1. члана 10. са Светским антидопинг кодексом, и да када, вршећи надзор над спровођењем тих правила, утврди да организација у области спорта није ускладила своја правила са Светским антидопинг кодексом или их није применила или их се не придржава, предузме против те организације одговарајуће мере утврђене Законом и Светским антидопинг кодексом. Разлози за постојање овакве обавезе, али и права, Антидопинг агенције Републике Србије детаљно су наведени у, претходно наведеним, разлозима за доношење Закона.

У члану 6. су начињене измене ради усклађивања терминологије Закона са дефиницијама из Закона о спорту.

У члану 7. су утврђене измене у члану 16. став 1. Закона, тако што је утврђено да се дисциплинске мере изричу не само за повреду антидопинг правила из члана 3. Закона, већ и за кршења изречених мера због повреде антидопинг правила и непоштовања обавеза утврђених Законом и Светским антидопинг кодексом. Изменама става 2. се, у складу са Светским антидопинг кодексом, прецизира да се дисциплинске мере изричу у складу са Законом, спортским правилима надлежних националних и међународних спортских савеза и правилима Антидопинг агенције о усаглашавању антидопинг активности надлежних националних спортских савеза са Светским антидопинг кодексом.

У члану 8. су утврђене измене у члану 21. Закона, тако што су извршена одређена прецизирања у вези обављања спортских делатности од стране Антидопинг агенције Републике Србије. Прва измена се односи на брисање у ставу 1. тачке 10) обавезе за Антидопинг агенцију да објављује на свом сајту одлуке надлежних међународних антидопинг организација које се односе на држављане Републике Србије, са преводом на српски језик. Измена се врши из разлога јер постојеће законско решење није у складу са чланом 4. Закона и чланом 4. и 5. Закона о спорту у односу на заштиту података о личности и јер се њиме врши дискриминација међу спортистима пошто Законом није утврђена обавеза објављивања одлука надлежних националних антидопинг организација. Друга измена се односи на став 1. тачка 16) и у њој се прецизира да Антидопинг агенција Републике Србије, као надлежна национална антидопинг организација за Републику Србију, обавља све послове и предузима све мере које су у складу са Светским антидопинг кодексом у надлежности националне антидопинг организације, у складу са Законом. Коначно, трећа измена у члану 21. се врши додавањем новог става 4. којим се

прецизира да Антидопинг агенција Републике Србије обавља спортске делатности из своје надлежности у складу са законом и Светским антидопинг кодексом, што подразумева и међународне стандарде одобрене од Светске антидопинг агенције.

У члану 9. су извршене измене у члану 24. став 1. Закона које се односе на састав Управног одбора Антидопинг агенције, како би се он ускладио са системом спорта утврђеним Законом о спорту. Наиме, Законом о спорту је установљен систем спорта у Републици Србији у коме се на врху спортске пирамиде налазе три кровна национална спортска савезе: Олимпијски комитет Србије, Параолимпијски комитет Србије и Спортски савез Србије. У складу са тим је утврђено да ће у Управни одбор Антидопинг агенције два представника давати и Параолимпијски комитет Србије, а за толико је умањен број представника које дају Олимпијски комитет Србије и Спортски савез Србије (умањење за по једног представника). Такође, у овом члану, у ставу 3. додато је да се за чланове Управног одбора могу именовати и стручњаци из професија које су од значаја за обављање делатности Антидопинг агенције, поред претходно одређених врхунских спортиста и стручњака из професија које су од значаја за спречавање допинга у спорту, ради проширивања круга лица која могу бити именована за чланове Управног одбора Антидопинг агенције лицима која могу стручно да допринесу раду Антидопинг агенције (нпр. стручњаци економске струке), а у исто време задржавања одредби које омогућавају да именована лица допринесу раду Антидопинг агенције.

Чланом 10. извршено је брисање одредбе члана 25. став 1. тачка 10) Закона, у складу са изменама члана 26. Закона.

Чланом 11. извршене су измене члана 26. Закона, ради усаглашавања са Светским антидопинг кодексом и Међународним стандардима за управљање резултатима. Изменама је, најпре, прецизирано да одговорност за повреду антидопинг правила, кршење изречених мера због повреде антидопинг правила и за непоштовање обавеза утврђених од стране овлашћене антидопинг организације у складу са овим законом и Светским антидопинг кодексом, утврђују Антидопинг одбор при Антидопинг агенцији (у даљем тексту: Антидопинг одбор) и надлежни национални спортски савез, ако Законом или Светским антидопинг кодексом није другачије утврђено. Као изузетак од овог правила, ставовима 2. и 3. утврђено је да спор у вези утврђивања одговорности за повреду антидопинг правила може бити предмет и међународне спортске арбитраже у случајевима утврђеним Светским антидопинг кодексом и спортским правилима надлежног међународног спортског савеза, као и предмет спортске арбитраже пред јединственим сталним спортским арбитражним судом из члана 53. став 7. Закона о спорту (арбитражни суд који се образује споразумом Олимпијског комитета Србије, Параолимпијског комитета Србије и Спортског савеза Србије). У ст. 4 – 13. утврђени су састав, надлежности и начин одлучивања Антидопинг одбора при Антидопинг агенцији Републике Србије. На неусаглашеност важећих одредби члана 26. Закона са Светским антидопинг кодексом и Међународним стандардима за управљање резултатима, указала је и Светска антидопинг агенција током надзора над радом Антидопинг агенције Републике Србије у 2020. години. Антидопинг одбор који је образован при Антидопинг агенцији Републике Србије је важећим Законом о спречавању допинга о спорту дефинисан као стручно радно тело Антидопинг агенције чије чланове именује Управни одбор Антидопинг агенције, које у име Антидопинг агенције утврђује одговорност за повреду антидопинг правила. Антидопинг одбор је, при том, првенствено жалбено тело, а изузетно одлучује и као првостепени орган за утврђивање повреда антидопинг правила када дисциплински орган надлежног националног спортског савеза није одлучио по поднетој пријави у року од четири месеца (члан 10. став 6. Закона). Међутим, чланом 13.2.2. Светског антидопинг кодекса је утврђено да жалбени орган мора

бити праведно, непристрасно и оперативно и институционално независно тело које води претрес, које ни на који начин не сме бити управљано или зависно од антидопинг организације одговорне за управљање резултатима. Осим тога, чланом 8.7. Међународних стандарда за управљање резултатима, овлашћена антидопинг организација је обавезна да обезбеди адекватне ресурсе како би осигурала да тело за одлучивање о повреди антидопинг правила може на ефикасан и независан начин да реализује своје надлежности у складу са Светским антидопинг кодексом.

Чланом 12. извршена је измена члана 27. Закона. Извршеним изменама се утврђују основна правила за вођење дисциплинског поступка утврђивања одговорности за повреду антидопинг правила, и то како првостепеног, тако и другостепеног: у складу са којим правилима се води, како се покреће, против кога се води, коме се подноси жалба на првостепену одлуку, језик на коме се води, немогућност мировања поступка, гаранција права учесника у поступку, могућност вођење поступка и у одсутности друге стране која је уредно позвана, сношење трошкова поступка, застарелост поступка. Утврђеним правилима се врши усаглашавање одредби Закона које се односе на вођење дисциплинског поступка због повреде антидопинг правила са обавезујућим одредбама Светског антидопинг кодекса и Међународним стандардима управљања резултатима.

Измене у члану 13. су извршене ради усклађивања Закона са Законом о спорту и утврђеним изменама у члану 24. Закона, које се односе на састав Управног одбора Антидопинг агенције.

Чланом 14. су извршене измене у члану 37. Закона, које се односе на жалбу на решење спортског инспектора. Изменама у ставу 2. Закона, је прецизирано да се на решење спортског инспектора може изјавити жалба министру надлежном за послове спорта, у року од 15 дана од дана пријема решења. Важећи Закон о инспекцијском надзору донет је након доношења важећег Закона о спречавању допинга у спорту. У процесу испитивања усаглашености Закона са Законом о инспекцијском надзору, у коме су учествовали консултант УСАИД Пројекта за боље услове пословања (БЕП) и Балканског центра за регулаторну реформу, као уговарача УСАИД БЕП-а, установљено је да је члан 37. Закона о спречавању допинга у спорту, делимично усаглашен са Законом о инспекцијском надзору, односно да је овај члан усаглашен са чл. 21, 22, 25, 27 и 28. Закона о инспекцијском надзору, а да је потребно усаглашавање са чланом 39. Закона о инспекцијском надзору, којим се уређује питање жалбе. У члану 37. став 2. Закона о спречавању допинга у спорту, утврђено је „Одлуке спортског инспектора донете у вршењу инспекцијског надзора из става 1. овог члана, коначне су у управном поступку.“, док је чланом 39. Закона о инспекцијском надзору, утврђено да се против решења инспектора може изјавити жалба у року од 15 дана од дана доставе писаног решења. У складу са изнетим, потребно је ускладити одговарајуће одредбе Закона о спречавању допинга у спорту са Законом о инспекцијском надзору, те прецизирати да инспектор у току вршења надзора писане одлуке доноси у форми решења, што је у складу и са Законом о општем управном поступку. На то упућује и чињеница да је Влада Републике Србије Закључком 05 Број: 011-701/2018 од 31. јануара 2018. године, предвидела обавезу усклађивања закона са Законом о инспекцијском надзору.

У члану 15. извршена је измена члана 38. став 2. Закона, тако што је прецизирано да се квалификовани (тежи) облик кривичног дела „омогућавање употребе допинг средстава“ односи на малолетна лица, а не на „малолетнике“ како је садржано у важећој одредби Закона. Измена је потребна јер се одредбама Светског антидопинг кодекса захтева посебна заштита за сва лица која још немају 18 година. Према члану 112. став 9. Кривичног законика Републике Србије, појам „малолетник“ обухвата лице које је навршило

четрнаест, а није навршило осамнаест година. Насупрот томе, према члану 112. став 10. Кривичног законика, појам „малолетно лице” обухвата свако лице које није навршило осамнаест година.

У члановима 16 – 18. извршене су измене у чл. 40 – 42. Закона, које се односе на висину прекршајних санкција (висина санкције у члану 40. став 1. Закона се усаглашава са висином санкције из члана 175. став 1. Закона о спорту), као и на прецизирање појединих прекршаја. Измене су условљене другим изменама Закона о спречавању допинга у спорту. Измене у члану 40. став 1. којима су речи „национална спортска асоцијација” замењене речима „надлежни национални спортски савез” су учињене ради усаглашавања одредбе члана 40. Закона, са одредбама чл. 4. и 10. Закона.

Чланом 19. утврђен је рок за доношење аката од стране Антидопинг агенције које је она овлашћена донети на основу овог закона, и утврђен рок до кога су организације у области спорта дужне да ускладе свој рад са одредбама овог закона.

Чланом 20. прописано је ступање на снагу Закона након објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“

IV. ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона није потребно обезбедити додатна средства из буџета Републике Србије, у односу на средства која су већ обезбеђена за рад Антидопинг агенције Републике Србије и националних спортских савеза.

ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ, ОДНОСНО ДОПУЊУЈУ

Члан 3.

Повреда антидопинг правила постоји у случајевима:

1) присуства забрањене супстанце или њених метаболита или маркера у телесном узорку спортисте;

2) коришћења или покушаја коришћења (примена, уношење, убризгавање или конзумирање на било који начин) забрањене супстанце или забрањеног метода (у даљем тексту: допинг средства);

3) одбијања, или ~~неприступања~~ ПРОПУШТАЊА без задовољавајућег УВЕРЉИВОГ оправдања, давања узорка после обавештења о допинг контроли или избегавања давања узорка на други начин;

4) ~~три везана неиспуњавања обавеза утврђених правилима овлашћене антидопинг организације у погледу доступности спортисте из регистроване тест групе за тестирање изван такмичења, као и непружања података о боравишту и пропуштања објављених тестирања изван такмичења, у периоду прописаном од стране овлашћене антидопинг организације;~~

4) БИЛО КОЈЕ КОМБИНАЦИЈЕ ОД ТРИ ПРОПУШТЕНА ДОПИНГ ТЕСТА И/ИЛИ ПРОПУСТА ПРИ ПОПУЊАВАЊУ ОБРАСЦА О ЛОКАЦИЈИ СПОРТИСТЕ, У СКЛАДУ СА МЕЂУНАРОДНИМ СТАНДАРДИМА ЗА УПРАВЉАЊЕ РЕЗУЛТАТИМА ОДОБРЕНИМ ОД СВЕТСКЕ АНТИДОПИНГ АГЕНЦИЈЕ, УНУТАР ПЕРИОДА ОД 12 МЕСЕЦИ, ОД СТРАНЕ СПОРТИСТЕ КОЈИ ЈЕ УКЉУЧЕН У РЕГИСТРОВАНУ ТЕСТ ГРУПУ;

5) ометања или покушаја ометања било којег дела допинг контроле;

6) недозвољеног поседовања допинг средстава ОД СТРАНЕ СПОРТИСТЕ ИЛИ ОСОБА КОЈЕ ПОМАЖУ СПОРТИСТИ;

7) неовлашћене продаје, транспорта, слања, испоруке или дистрибуције забрањене допинг супстанце или забрањеног допинг метода (било физички, електронски или неким другим начином) од стране спортисте, особа које помажу спортисти или посредством трећег лица, било ком лицу које је у ингеренцији неке организације у области спорта, или покушај таквог поступања;

8) давања или покушаја давања или ~~прописивања~~ ПРИМЕНЕ или покушаја ~~прописивања допинг средства~~ ПРИМЕНЕ БИЛО КОГ ДОПИНГ СРЕДСТВА НА СПОРТИСТИ НА ТАКМИЧЕЊУ, ИЛИ ДАВАЊА ИЛИ ПОКУШАЈА ДАВАЊА ИЛИ ПРИМЕНЕ ИЛИ ПОКУШАЈА ПРИМЕНЕ БИЛО КОМ СПОРТИСТИ ИЗВАН ТАКМИЧЕЊА БИЛО КОГ ДОПИНГ СРЕДСТВА КОЈЕ ЈЕ ЗАБРАЊЕНО ИЗВАН ТАКМИЧЕЊА;

9) саучесништва АСИСТИРАЊА, подстицања, помагања, подржавања, прикривања, стварања услова или било ког другог вида учествовања НАМЕРНОГ САУЧЕСНИШТВА ИЛИ ПОКУШАЈА САУЧЕСНИШТВА у повреди или покушају повреде антидопинг правила или у кршењу изречене мере због повреде антидопинг правила;

10) удруживања, У ПРОФЕСИОНАЛНОМ ИЛИ СА СПОРТОМ ПОВЕЗАНОМ СВОЈСТВУ, спортисте или друге особе која је у надлежности овлашћене антидопинг организације са особом која помаже спортисти којој траје изречена

мера због повреде антидопинг правила или је у кривичном, прекршајном или другом поступку кажњена због дела које представља повреду антидопинг правила у смислу овог закона, уколико јој казна још увек траје или је прошло мање од шест година од изрицања такве казне или са особом која је посредник или представник такве особе.

11) ПОСТУПАЊА СПОРТИСТЕ ИЛИ ДРУГОГ ЛИЦА КОЈЕ ПРЕДСТАВЉА ПРЕТЊУ ИЛИ СЛУЖИ ЗАСТРАШИВАЊУ ДРУГОГ ЛИЦА С НАМЕРОМ ЊЕГОВОГ ОДВРАЋАЊА ОД САОПШТАВАЊА ИНФОРМАЦИЈА ВЕЗАНИХ ЗА ДОПИНГ И НЕПОШТОВАЊЕ АНТИДОПИНГ ПРАВИЛА ИЛИ ИМА ЗА ЦИЉ ДА СЕ СТАВИ У НЕПОВОЉАН ПОЛОЖАЈ ЛИЦЕ КОЈЕ ЈЕ У ДОБРОЈ ВЕРИ ПРУЖИЛО ДОКАЗЕ ИЛИ ИНФОРМАЦИЈЕ КОЈЕ СЕ ОДНОСЕ НА ДОПИНГ И НЕПОШТОВАЊЕ АНТИДОПИНГ ПРАВИЛА, ОВЛАШЋЕНОЈ АНТИДОПИНГ ОРГАНИЗАЦИЈИ ИЛИ НАДЛЕЖНОМ ДРЖАВНОМ ОРГАНУ.

Повреда антидопинг правила из става 1. тач. 1), 2), 6), 7), 8) и 9) овог члана не постоји у случајевима одобрених изузетака за терапеутску употребу И ДРУГИХ ИЗУЗЕТАКА УТВРЂЕНИХ СВЕТСКИМ АНТИДОПИНГ КОДЕКСОМ.

Под особама које помажу спортисти у смислу овог закона подразумевају се васпитачи, тренери, менаџери, агенти, особље тима, званичници, здравствени радници и здравствени сарадници и друго особље које ради са или врши третман спортиста који учествују или се припремају за спортско такмичење.

ДА БИ ПОСТОЈАЛА ПОВРЕДА АНТИДОПИНГ ПРАВИЛА ИЗ СТАВА 1. ТАЧ. 1) И 2) ОВОГ ЧЛАНА НИЈЕ НЕОПХОДНО ДА У ПОСТУПАЊУ СПОРТИСТЕ ПОСТОЈИ НАМЕРА, НЕПАЖЊА, ПРОПУСТ ИЛИ СВЕСНО КОРИШЋЕЊЕ ДОПИНГ СРЕДСТВА.

Члан 4.

Под овлашћеном антидопинг организацијом, у смислу овог закона, подразумева се Антидопинг агенција Републике Србије (у даљем тексту: Антидопинг агенција), Светска антидопинг агенција и надлежни међународни и национални спортски савез (Међународни олимпијски комитет, Међународни параолимпијски комитет, међународни спортски савез, Олимпијски комитет Србије, Параолимпијски комитет Србије, Спортски савез Србије, национални грански спортски савез И НАЦИОНАЛНИ СПОРТСКИ САВЕЗ ЗА ОБЛАСТ СПОРТА).

Овлашћена антидопинг организација из става 1. овог члана у складу са законом, прикупља, чува и врши друге радње обраде личних података ПОДАТАКА О ЛИЧНОСТИ спортисте и другог лица у надлежности овлашћене антидопинг организације (име и презиме, пол, датум рођења, држављанство, број личног документа који служи као идентификација спортисте приликом допинг контроле, адресу пребивалишта и боравишта, контакт телефон, адресу електронске поште, грану спорта и спортску дисциплину којом се лице бави, назив спортског клуба у коме се обављају спортске активности, фотографију спортисте), укључујући и обраду посебно осетљивих података ПОСЕБНЕ ВРСТЕ ПОДАТАКА О ЛИЧНОСТИ (здравствено стање спортисте, коришћена медицинска средства), и другим овлашћеним антидопинг организацијама преноси личне податке ПОДАТКЕ О ЛИЧНОСТИ спортисте и другог лица у надлежности овлашћене антидопинг организације који су неопходни за спровођење допинг контроле, одобравање изузетака за терапеутску употребу и санкционисање спортисте и другог лица због повреде антидопинг правила у складу са овим законом.

Антидопинг агенција и надлежни национални спортски савез може, у складу са законом, чинити доступним податке из става 2. овог члана овлашћеној страни антидопинг организацији уколико је то потребно за:

- 1) одобравање изузетака за терапеутску употребу;
- 2) планирање, координацију у спровођењу допинг контроле спортисте;
- 3) обавештавање о резултатима спроведене допинг контроле и утврђивање одговорности због повреде антидопинг правила.

У случају из става 3. тачка 1) овог члана, могу се достављати само подаци који су нужни за одобравање изузетака за терапеутску употребу у складу са чланом 15. овог закона, с тим да је за достављање података ~~потребна изричита сагласност~~ **ПОТРЕБАН ИЗРИЧИТИ ПРИСТАНАК** спортисте.

У случају из става 3. тачка 2) овог члана, могу се достављати само подаци који су потребни за идентификовање спортисте и за спровођење допинг контроле у складу са међународним стандардима утврђеним од стране Светске антидопинг агенције.

Антидопинг агенција и надлежни национални спортски савез обавезни су да се у случајевима из става 3. овог члана старају о томе да подаци о личности не буду достављени неовлашћеном лицу, као и да ускрате достављање тих података уколико организација којој се подаци достављају не гарантује одговарајућу заштиту података.

Заштита података о личности и приватности у области спречавања допинга у спорту остварује се у складу са одредбама овог закона и закона којим се уређује заштита података о личности.

Обрада података о здравственом стању спортисте и коришћеним медицинским средствима није условљена пристанком спортисте. Ако спортиста из регистроване тест групе из члана 13. став 1. овог закона обавести надлежну антидопинг организацију из члана 13. став 3. овог закона да је доступан за допинг контролу изван такмичења у свом стану, то се сматра његовим добровољним пристанком да му се контрола изврши у стану на начин који обезбеђује поштовање његове приватности. Антидопинг агенција и надлежни национални спортски савез могу објавити идентитет спортисте или другог лица против кога је покренут поступак због повреде антидопинг правила тек после обавештавања спортисте или другог лица о повреди која му се ставља на терет, као и обавештавања Светске антидопинг агенције и надлежног међународног спортског савеза.

Антидопинг агенција објављује на свом веб сајту идентитет спортисте или другог лица, осим уколико је у питању малолетно лице, за које је првостепеном или коначном одлуком утврђено да је починило повреду антидопинг правила, с тим да је та информација јавно доступна док траје временски период казне, односно 30 дана уколико је временски период казне мањи од 30 дана. Уз име и презиме кажњеног лица објављују се и подаци о грани спорта којом се лице бави, повреди антидопинг правила, забрањеној супстанци или методу који је коришћен и изреченим мерама.

Подаци из става 2. овог члана чувају се десет година.

II. МЕРЕ ЗА СПРЕЧАВАЊЕ ДОПИНГА У СПОРТУ

Члан 6.

Спортисти и други учесници у обављању спортских активности и делатности, у смислу закона којим је уређена област спорта, дужни су да дозволе и омогуће обављање допинг контроле, **ДА ОБЈАВЕ ИДЕНТИТЕТ ОСОБА КОЈЕ ПОМАЖУ СПОРТИСТИ НА ЗАХТЕВ АНТИДОПИНГ АГЕНЦИЈЕ ИЛИ ДРУГЕ ОВЛАШЋЕНЕ АНТИДОПИНГ ОРГАНИЗАЦИЈЕ, У СКЛАДУ СА ЧЛАНОМ 3. СТАВ 3. И ЧЛАНОМ 4. СТАВ 2. ОВОГ ЗАКОНА, И ДА СУ УПОЗНАТИ И ПОСТУПАЈУ У СКЛАДУ СА АНТИДОПИНГ ПРАВИЛИМА АНТИДОПИНГ АГЕНЦИЈЕ И ДРУГИХ ОВЛАШЋЕНИХ АНТИДОПИНГ ОРГАНИЗАЦИЈА.**

Спортисти који одбије, не приступи, избегне или онемогући допинг тестирање, изрећи ће се мера због повреде антидопинг правила као да је на допинг тесту био позитиван, а у случају таквог покушаја, може му се мера изрећи и ако допинг тест буде негативан.

Спортиста је дужан да обавести лекара који га лечи о својој забрани да користи допинг средства и да се увери да било каква добијена медицинска терапија не садржи допинг средства.

Стручно оспособљавање и усавршавање спортских стручњака у складу са законом којим је уређена област спорта обавезно обухвата и садржаје везане за спречавање допинга у спорту.

Члан 7.

Антидопинг агенција уређује, одређује, организује и спроводи допинг контролу на спортским такмичењима и изван спортских такмичења, осим оне коју спроводи ~~надлежни међународни спортски савез на међународним такмичењима која се организују у Републици Србији~~ **ДРУГА ОВЛАШЋЕНА АНТИДОПИНГ ОРГАНИЗАЦИЈА У СКЛАДУ СА СВЕТСКИМ АНТИДОПИНГ КОДЕКСОМ.**

Правила Антидопинг агенције морају бити у складу са Законом о ратификацији Европске конвенције против допинговања у спорту („Службени лист СФРЈ – Међународни уговори”, број 4/91), Законом о потврђивању Међународне конвенције против допинга у спорту („Службени гласник Републике Србије – Међународни уговори”, број 38/09), Светским антидопинг кодексом и међународним стандардима за допинг тестирање одобреним од стране Светске антидопинг агенције.

Допинг контрола је поступак који укључује планирање распореда тестова, избор спортиста за тестирање, **УТВРЂИВАЊЕ РЕГИСТРОВАНЕ ТЕСТ ГРУПЕ**, прикупљање и руковање узорцима, лабораторијску анализу, ~~вођење резултата~~ **УПРАВЉАЊЕ РЕЗУЛТАТИМА**, претресе и жалбе.

Допинг контрола организује се и спроводи тако да је искључена свака могућност замене узорака или манипулације било какве врсте.

Допинг контрола може се организовати како на такмичењима тако и изван такмичења, најављено и ненајављено.

Допинг контрола спроводи се узимањем узорака урина и крви или применом друге ауторизоване технике за детектовање забрањених супстанци и метода.

ДОПИНГ КОНТРОЛА ИЛИ АНАЛИЗА ДОПИНГ УЗОРАКА И ПОВЕЗАНИХ АНАЛИТИЧКИХ ПОДАТКА ИЛИ ИНФОРМАЦИЈА ПРИКУПЉЕНИХ НА ДОПИНГ КОНТРОЛИ МОЖЕ СЕ ПРЕДУЗЕТИ ОД СТРАНЕ ОВЛАШЋЕНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ ИЗ ЧЛАНА 4. СТАВ 1. И ЧЛАНА 9. СТАВ 1. ОВОГ ЗАКОНА У БИЛО КОЈЕ ЛЕГИТИМНЕ АНТИДОПИНГ СВРХЕ.

АНТИДОПИНГ АГЕНЦИЈА МОЖЕ ДА ПРИКУПИ УЗОРКЕ, У БИЛО КОЈЕ ВРЕМЕ И НА БИЛО КОМ МЕСТУ, ОД СВАКОГ СПОРТИСТЕ, ТАКМИЧАРА ИЛИ СПОРТИСТЕ РЕКРЕАТИВЦА НАД КОЈИМ ИМА НАДЛЕЖНОСТИ У СКЛАДУ СА ОВИМ ЗАКОНОМ И СВЕТСКИМ АНТИДОПИНГ КОДЕКСОМ, УКЉУЧУЈУЋИ И СПОРТИСТЕ КОЈИМА ТРАЈЕ ИЗРЕЧЕНА МЕРА ЗАБРАНЕ ТАКМИЧЕЊА, У СКЛАДУ СА МЕЂУНАРОДНИМ СТАНДАРДИМА ОДОБРЕНИМ ОД СТРАНЕ СВЕТСКЕ АНТИДОПИНГ АГЕНЦИЈЕ

Члан 10.

Надлежни национални спортски савез из члана 4. овог закона дужан је:

1) да спортским правилима утврди дисциплинске мере и уреди поступак њиховог изрицања у случајевима утврђене повреде антидопинг правила, у складу са овим законом И ПРАВИЛИМА АНТИДОПИНГ АГЕНЦИЈЕ ИЗ СТАВА 7. ОВОГ ЧЛАНА, и да обезбеди да се у поступку изрицања мера лицима одговорним за допинг поштује њихова личност и право на одговарајућу правну заштиту (поштовање приватности, правовремени претрес, јемчење права на правно изјашњење, поштено, СТРУЧНО, ОПЕРАТИВНО НЕЗАВИСНО и непристрасно тело за претрес, право на заступника о личном трошку, увид у списе, подношење доказа, стандарде у погледу доказивања допинга, благовремено информисање, правовремена, писмена и образложена одлука, право на жалбу и др.);

2) да обезбеди, у оквирима надлежности савеза, да спортистима, спортским стручњацима и другим особама за које је утврђена одговорност за допинг буду изречене одговарајуће дисциплинске мере, у складу с овим законом и правилима надлежне антидопинг организације;

3) да не призна спортски резултат у чијем постизању је учествовао допинговани спортиста;

4) да не дозволи учешће на спортској приредби спортисти, спортском стручњаку и другом лицу у ингеренцији националног спортског савеза коме је изречена мера због допинга, или је изречена, у складу са овим законом, казна због учињеног кривичног дела или прекршаја;

5) да донесе програм антидопинг деловања и достави га Антидопинг агенцији у року од 15 дана;

6) да обезбеди стално индивидуално медицинско праћење категорисаних спортиста и у том циљу донесе потребне акте и предузме конкретне мере;

7) да спортским правилима и у сарадњи са антидопинг агенцијом обезбеди да се чланови савеза, а посебно спортски стручњаци и регистровани спортисти свих узрасних категорија непрекидно, а најмање једанпут годишње, обавештавају и едукују о важећим прописима који се односе на допинг у спорту и штетним последицама по здравље употребе допинг средстава;

8) да одговарајућим општим актима обезбеди да чланови савеза поштују обавезе које проистичу из примене мера за спречавање допинга у спорту ДА СПОРТСКИМ ПРАВИЛИМА ОБЕЗБЕДИ ДА СВАКО ЛИЦЕ КОЈЕ ЈЕ ЧЛАН САВЕЗА ИЛИ ЈЕ НА ДРУГИ НАЧИН У НАДЛЕЖНОСТИ САВЕЗА ДА ПОШТУЈЕ,

ПРИМЕЊУЈЕ, ПОДРЖАВА И СПРОВОДИ МЕРЕ НА СПРЕЧАВАЊУ ДОПИНГА У СПОРТУ УТВРЂЕНЕ У СКЛАДУ СА ОВИМ ЗАКОНОМ, А КАДА УТВРДИ ДА ОДРЕЂЕНО ЛИЦЕ НИЈЕ ИСПУНИЛО ТАКВУ ОБАВЕЗУ, ДА ПРЕДУЗМЕ ОДГОВАРАЈУЋЕ МЕРЕ, КОЈЕ МОРАЈУ ДА УКЉУЧУЈУ И МОГУЋНОСТИ ИСКЉУЧЕЊА ИЗ ОДРЕЂЕНИХ БУДУЋИХ СПОРТСКИХ ДОГАЂАЈА ИЛИ СВИХ СПОРТСКИХ ДОГАЂАЈА КОЈИ СЕ ОДВИЈАЈУ У ОДРЕЂЕНОМ ВРЕМЕНСКОМ ПЕРИОДУ;

9) да одреди одговорно лице, ОДНОСНО ОДГОВАРАЈУЋЕГ СПОРТСКОГ СТРУЧЊАКА за надзор над спровођењем мера за спречавање допинга;

10) да најмање 21 дан пре одржавања такмичења које организује, или које је под његовом контролом, пријави такмичење Антидопинг агенцији, као и да најкасније до краја текуће године достави Антидопинг агенцији календар такмичења за наредну годину;

11) да најмање једанпут у шест месеци обавести Антидопинг агенцију о плановима тренинга и припрема врхунских спортиста и националних спортских репрезентација;

12) да ускрати у потпуности финансирање спортиста, спортских стручњака, спортских организација и других лица која не поштују важећа антидопинг правила;

13) да контролише антидопинг програме својих чланица, као и спровођење тих програма;

14) да на крају године обавести министарство надлежно за послове спорта и Антидопинг агенцију о мерама за борбу против допинга предузетим у току године;

15) да у спорту у коме се такмиче животиње утврди и спроведе антидопинг правила за животиње које учествују у том спорту, у складу са правилима Антидопинг агенције и надлежног међународног спортског савеза;

16) да не дозволи обављање било које спортске активности и спортске делатности или било које функције у оквирима надлежности савеза лицу коме је, у складу са овим законом, изречена мера због повреде антидопинг правила или кривична или прекршајна казна, за време трајања изречене мере, односно казне;

~~17) да на полуфиналима и финалима националних првенстава, као и полуфиналима или финалима плеј оф националних такмичења организују допинг контролу у складу са овим законом, и да сноси трошкове спровођења допинг контроле;~~ ДА ИЗВАН СПОРТСКИХ ТАКМИЧЕЊА И НА СПОРТСКИМ ТАКМИЧЕЊИМА У ИНТЕРЕНЦИЈИ САВЕЗА ОРГАНИЗУЈЕ ТОКОМ ГОДИНЕ ДОПИНГ КОНТРОЛЕ И ДА СНОСИ ТРОШКОВЕ ЊИХОВОГ СПРОВОЂЕЊА, У СКЛАДУ СА ОВИМ ЗАКОНОМ И ГОДИШЊИМ ПЛАНОМ ДОПИНГ КОНТРОЛЕ УТВРЂЕНИМ ОД СТРАНЕ АНТИДОПИНГ АГЕНЦИЈЕ;

18) да промовише јачање вредности спортске етике, фер плеја и здравља спортиста;

19) ДА ПРИЈАВЕ АНТИДОПИНГ АГЕНЦИЈИ И НАДЛЕЖНОМ МЕЂУНАРОДНОМ СПОРТСКОМ САВЕЗУ СВАКУ ИНФОРМАЦИЈУ КОЈА УКАЗУЈЕ НА ПОВРЕДУ ИЛИ ЈЕ У ВЕЗИ СА ПОВРЕДОМ АНТИДОПИНГ ПРАВИЛА И ДА САРАЂУЈЕ СА АНТИДОПИНГ АГЕНЦИЈОМ И ДРУГОМ ОВЛАШЋЕНОМ АНТИДОПИНГ ОРГАНИЗАЦИЈОМ У СПРОВОЂЕЊУ ИСТРАГЕ;

20) ДА ЗАХТЕВАЈУ ОД СВОЈИХ ЧЛАНОВА ДА ПРИЈАВЕ СВЕ ИНФОРМАЦИЈЕ КОЈЕ УКАЗУЈУ ИЛИ СЕ ОДНОСЕ НА ПОВРЕДЕ АНТИДОПИНГ

ПРАВИЛА И ДА УЧЕСТВУЈУ У ИСТРАГАМА КОЈЕ СПРОВОДИ АНТИДОПИНГ АГЕНЦИЈА ИЛИ БИЛО КОЈА ДРУГА ОВЛАШЋЕНА АНТИДОПИНГ ОРГАНИЗАЦИЈА КОЈА ИМА НАДЛЕЖНОСТ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ИСТРАГЕ;

21) ДА УСВОЈИ ПРАВИЛА ЗА ЗАШТИТУ ЛИЦА ИЗ ЧЛАНА 3. СТАВ 1. ТАЧКА 11) ОВОГ ЗАКОНА;

22) ДА О СВАКОЈ ОДЛУЦИ КОЈУ ДОНЕСУ У ПРОЦЕСУ УПРАВЉАЊА РЕЗУЛТАТИМА ОБАВЕСТИ АНТИДОПИНГ АГЕНЦИЈУ И СПОРТИСТЕ, ОДНОСНО ДРУГА ЛИЦА НА КОЈЕ СЕ ОДЛУКА ОДНОСИ;

23) ДА ПОШТУЈУ И ПРИМЕЊУЈУ МЕРЕ КОЈЕ ДОНЕСЕ АНТИДОПИНГ АГЕНЦИЈА У СКЛАДУ СА СТАВОМ 8. ОВОГ ЧЛАНА.

Национални НАДЛЕЖНИ НАЦИОНАЛНИ спортски савез који не поштује све обавезе из става 1. овог члана не може добијати средства из јавних прихода.

~~Одредбе става 1. тач. 2), 3), 4), 5), 7), 8), 9), 10), 13), 17)~~ ОДРЕДБЕ СТАВА 1. ТАЧ. 1), 2), 3), 4), 5), 7), 8), 9), 12), 13), 16), 19), 20), 21) И 23) и става 2. овог члана сходно се примењују и на друге спортске савезе, спортска друштва, спортске организације и стручна спортска удружења.

Спортска правила националних спортских савеза из става 1. тачка 1) овог члана морају бити у складу са правилима Светског антидопинг кодекса и надлежних међународних спортских савеза.

Антидопинг агенција одлучује по жалби на меру из става 1. тачка 2) овог члана коју је изрекао национални спортски савез, осим ако у складу са законом није одређена, односно уговорена надлежност међународне спортске арбитраже.

У случају да надлежни национални спортски савез не изрекне мере из става 1. тачка 2) овог члана у року од четири месеца од подношења пријаве за учињену повреду антидопинг правила, одговорност лица које је учинило повреду антидопинг правила утврђује Антидопинг агенција.

АНТИДОПИНГ АГЕНЦИЈА ДОНОСИ ПРАВИЛА О УСАГЛАШАВАЊУ АНТИДОПИНГ АКТИВНОСТИ АНТИДОПИНГ АГЕНЦИЈЕ И НАДЛЕЖНИХ НАЦИОНАЛНИХ СПОРТСКИХ САВЕЗА УТВРЂЕНИХ У СТАВУ 1. ОВОГ ЧЛАНА СА СВЕТСКИМ АНТИДОПИНГ КОДЕКСОМ И ОВИМ ЗАКОНОМ.

КАДА АНТИДОПИНГ АГЕНЦИЈА УТВРДИ ДА НАДЛЕЖНИ НАЦИОНАЛНИ СПОРТСКИ САВЕЗ ИЛИ ДРУГА ОРГАНИЗАЦИЈА У ОБЛАСТИ СПОРТА ИЗ СТАВА 3. ОВОГ ЧЛАНА НИЈЕ УСКЛАДИЛА СВОЈА ПРАВИЛА СА СВЕТСКИМ АНТИДОПИНГ КОДЕКСОМ И ОВИМ ЗАКОНОМ ИЛИ ИХ НИЈЕ ПРИМЕНИЛА ИЛИ ИХ СЕ НЕ ПРИДРЖАВА, МОЖЕ ПРОТИВ ТЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ ПРЕДУЗЕТИ МЕРЕ УТВРЂЕНЕ ОВИМ ЗАКОНОМ, СВЕТСКИМ АНТИДОПИНГ КОДЕКСОМ И ПРАВИЛИМА ИЗ СТАВА 7. ОВОГ ЧЛАНА.

Члан 12.

Надлежни НАЦИОНАЛНИ спортски савез, организација лигашког спортског такмичења, организатор спортског такмичења и спортска организација, односно спортиста учесник спортског такмичења може предложити Антидопинг агенцији да спроведе допинг контролу на одређеним такмичењима или допинг контролу изван такмичења одређених тимова, тренинг група или појединих спортиста, уз сношење трошкова спровођења допинг контроле.

Члан 16.

Дисциплинске мере које се изричу због повреде антидопинг правила, КРШЕЊА ИЗРЕЧЕНИХ МЕРА ЗБОГ ПОВРЕДЕ АНТИДОПИНГ ПРАВИЛА И НЕПОШТОВАЊА ОБАВЕЗА УТВРЂЕНИХ ОВИМ ЗАКОНОМ И СВЕТСКИМ АНТИДОПИНГ КОДЕКСОМ, јесу:

- 1) дисквалификација спортских резултата;
- 2) привремена суспензија;
- 3) забрана учешћа на такмичењима;
- 4) забрана обављања послова у области спорта;

5) друге мере утврђене Светским антидопинг кодексом и спортским правилима надлежних националних и међународних спортских савеза.

~~Лицу које је одговорно за повреду антидопинг правила, мере из става 1. овог члана изричу се у складу са спортским правилима надлежних националних спортских савеза.~~

ДИСЦИПЛИНСКЕ МЕРЕ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ИЗРИЧУ СЕ У СКЛАДУ СА ОВИМ ЗАКОНОМ, СПОРТСКИМ ПРАВИЛИМА НАДЛЕЖНИХ НАЦИОНАЛНИХ И МЕЂУНАРОДНИХ СПОРТСКИХ САВЕЗА И ПРАВИЛИМА АНТИДОПИНГ АГЕНЦИЈЕ ИЗ ЧЛАНА 10. СТАВ 7. ОВОГ ЗАКОНА.

Мере из става 1. тач. 3)–5) овог члана неће бити изречене ако лице које је оптужено за повреду антидопинг правила докаже да није криво, односно да код њега није било намере или непажње.

Члан 21.

Антидопинг агенција обавља спортске делатности у вези са спречавањем допинга у спорту, а посебно:

- 1) предузима мере за смањење допинга у спорту и његово дугорочно отклањање;
- 2) објашњава шта се под одређеним појмом везаним за проблем допинга у спорту подразумева;
- 3) стара се о обезбеђењу потребне опреме за анализу допинг узорака и потребних средстава за допинг контролу;
- 4) остварује увид у организовање и спровођење допинг контроле на међународним такмичењима која се организују у Републици Србији;
- 5) утврђује годишњи план допинг контроле коју спроводи;
- 6) издаје службени билтен;
- 7) остварује међународну стручну сарадњу на питањима која су везана за спречавање допинга у спорту и закључује споразуме о тестирању;
- 8) остварује сарадњу са заинтересованим надлежним државним органима и организацијама у области спорта у вези са спречавањем допинга у спорту и оштећењем здравља спортиста употребом допинга;
- 9) организује образовне и друге кампање против допинга у спорту;
- 10) информише јавност о активностима које се предузимају против допинга у спорту, укључујући и организовање интернет презентације (сајта) на којој се објављују општа акта и одлуке органа Антидопинг агенције, ~~као и одлуке због~~

~~повреде антидопинг правила, са преводом на српски језик, надлежних међународних антидопинг организација које се односе на држављане Републике Србије;~~

11) даје препоруке и савете за предузимање мера од стране државних органа и организација у области спорта у циљу спречавања допинга у спорту;

12) организује истраживања, саветовања, семинаре, округле столове и издаје публикације о питањима везаним за борбу против допинга у спорту;

13) прати и прикупља информације у вези са законским и другим мерама које се у другим земљама и међународним организацијама предузимају у борби против допинга у спорту;

14) прати и прикупља информације о мерама које државни органи и организације у области спорта предузимају у борби против допинга у спорту;

15) утврђује изглед маркице са знаком „DOPING FREE” који се ставља на тестиране производе који садрже додатке за исхрану и поступак за издавање маркице, као поверени посао;

~~16) обавља друге послове који се односе на спречавање допинга у спорту, у складу са законом~~ ОБАВЉА ДРУГЕ ПОСЛОВЕ И ПРЕДУЗИМА ДРУГЕ МЕРЕ КОЈЕ СЕ ОДНОСЕ НА СПРЕЧАВАЊЕ ДОПИНГА У СПОРТУ, А КОЈИ СУ У СКЛАДУ СА СВЕТСКИМ АНТИДОПИНГ КОДЕКСОМ У НАДЛЕЖНОСТИ НАЦИОНАЛНЕ АНТИДОПИНГ ОРГАНИЗАЦИЈЕ.

Набавка добара за допинг контролу из става 1. тачка 3) овог члана врши се у складу са законом којим су уређене јавне набавке.

За јавне услуге допинг контроле, вођења поступка утврђивања одговорности за повреду антидопинг правила и издавање маркице за знаком „DOPING FREE” корисник услуга плаћа таксу Антидопинг агенцији, у складу са законом.

СПОРТСКЕ ДЕЛАТНОСТИ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ОБАВЉАЈУ СЕ У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ И СВЕТСКИМ АНТИДОПИНГ КОДЕКСОМ.

Члан 24.

Управни одбор Антидопинг агенције има 15 чланова, и то:

- 1) пет лица која именује министар надлежан за послове спорта;
- 2) два лица које именује министар надлежан за послове здравља;
- 3) ~~четири~~ ТРИ лица која именује Олимпијски комитет Србије;
- 4) ~~три~~ ДВА лица која именује Спортски савез Србије;
- 5) једно лице које именује Врховни касациони суд Србије-;
- 6) ДВА ЛИЦА КОЈЕ ИМЕНУЈЕ ПАРАОЛИМПИЈСКИ КОМИТЕТ СРБИЈЕ.

Чланови управног одбора бирају председника из свог састава, у складу са статутом.

Чланови управног одбора именују се искључиво из реда врхунских спортиста и истакнутих стручњака из професија које су од значаја за спречавање допинга у спорту (експерти спортске медицине, експерти за токсикологију и фармакологију, правни експерти за проблем допинга и спортског права, експерти за клиничку биохемију, експерти за биомеханику,

врхунски спортски стручњаци) И ОБАВЉАЊЕ ДЕЛАТНОСТИ АНТИДОПИНГ АГЕНЦИЈЕ.

Управни одбор може да одлучује ако је седници присутна већина од укупног броја чланова.

Управни одбор одлучује већином гласова од укупног броја чланова.

Члан 25.

Управни одбор:

- 1) доноси статут Антидопинг агенције;
- 2) доноси програм рада;
- 3) доноси годишњи програм спровођења допинг контроле;
- 4) доноси финансијски план;
- 5) доноси извештај о пословању;
- 6) доноси завршни рачун;
- 7) одређује организације у којима ће се спровести анализа допинг узорака;
- 8) именује стручна лица овлашћена за обављање допинг контроле (допинг контролоре);
- 9) утврђује Листу забрањених допинг средстава за спортисте и Листу забрањених допинг средстава за животиње;
- 10) именује председника и чланове антидопинг одбора;
- 11) утврђује висину такси из члана 21. став 3. овог закона, у складу са законом;
- 12) доноси опште акте;
- 13) доноси пословник о раду;
- 14) доноси акт о унутрашњој организацији и систематизацији радних места;
- 15) именује директора Антидопинг агенције;
- 16) обавља и друге послове утврђене законом и статутом.

Одлуке из става 1. тач. 1), 4) и 6) овог члана доносе се уз претходну сагласност министарства надлежног за послове спорта.

Члан 26.

~~Антидопинг агенција утврђује одговорност за повреду антидопинг правила и одлучује по жалбама из члана 10. ст. 5. и 6. овог закона преко Антидопинг одбора.~~

~~Антидопинг одбор има председника и осам чланова.~~

~~Антидопинг одбор је стручно радно тело Антидопинг агенције независно у доношењу одлука, а његови чланови морају бити истакнути стручњаци у областима из члана 24. став 3. овог закона.~~

~~Антидопинг одбор одлучује, у појединачним случајевима, преко Првостепеног и Жалбеног већа за антидопинг прекршаје, састављеног од три члана.~~

~~Чланове Првостепеног и Жалбеног већа за антидопинг прекршаје именује председник Антидопинг одбора. За председника Првостепеног и Жалбеног већа именује се члан Антидопинг одбора који има стечено високо образовање из научне области правне науке на студијама другог степена (мастер-академске студије, специјалистичке академске студије, специјалистичке струковне студије) односно на основним студијама у трајању од најмање четири године.~~

~~У поступку утврђивања одговорности за повреду антидопинг правила морају се поштовати права и принципи утврђени у члану 10. став 1. тачка 1) овог закона.~~

~~Поступак утврђивања одговорности за повреду антидопинг правила води се у складу са Светским антидопинг кодексом, међународним стандардима за допинг контролу одобреним од стране Светске антидопинг агенције и правилима Антидопинг агенције, ако овим законом није другачије одређено.~~

~~Поступак пред Антидопинг одбором је хитан и води се без одуговлачења и уз што мање трошкова.~~

~~У поступку пред Антидопинг одбором нема мировања поступка.~~

~~Поступак пред Антидопинг одбором води се на српском језику, с тим да спортиста или друго лице које је осумњичено за повреду антидопинг правила има право на овлашћеног преводиоца, о сопственом трошку.~~

ОДГОВОРНОСТ ЗА ПОВРЕДУ АНТИДОПИНГ ПРАВИЛА, КРШЕЊЕ ИЗРЕЧЕНИХ МЕРА ЗБОГ ПОВРЕДЕ АНТИДОПИНГ ПРАВИЛА И ЗА НЕПОШТОВАЊЕ ОБАВЕЗА УТВРЂЕНИХ ОД СТРАНЕ ОВЛАШЋЕНЕ АНТИДОПИНГ ОРГАНИЗАЦИЈЕ У СКЛАДУ СА ОВИМ ЗАКОНОМ И СВЕТСКИМ АНТИДОПИНГ КОДЕКСОМ УТВРЂУЈУ АНТИДОПИНГ ОДБОР ПРИ АНТИДОПИНГ АГЕНЦИЈИ (У ДАЉЕМ ТЕКСТУ: АНТИДОПИНГ ОДБОР) И НАДЛЕЖНИ НАЦИОНАЛНИ СПОРТСКИ САВЕЗ, АКО ОВИМ ЗАКОНОМ ИЛИ СВЕТСКИМ АНТИДОПИНГ КОДЕКСОМ НИЈЕ ДРУГАЧИЈЕ УТВРЂЕНО.

СПОР У ВЕЗИ УТВРЂИВАЊА ОДГОВОРНОСТИ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА МОЖЕ БИТИ ПРЕДМЕТ И МЕЂУНАРОДНЕ СПОРТСКЕ АРБИТРАЖЕ У СЛУЧАЈЕВИМА УТВРЂЕНИМ СВЕТСКИМ АНТИДОПИНГ КОДЕКСОМ И СПОРТСКИМ ПРАВИЛИМА НАДЛЕЖНОГ МЕЂУНАРОДНОГ СПОРТСКОГ САВЕЗА.

СПОРАЗУМОМ АНТИДОПИНГ АГЕНЦИЈЕ, ОЛИМПИЈСКОГ КОМИТЕТА СРБИЈЕ, ПАРАОЛИМПИЈСКОГ КОМИТЕТА СРБИЈЕ И СПОРТСКОГ САВЕЗА СРБИЈЕ КОНАЧНО РЕШАВАЊЕ СПОРА У ВЕЗИ УТВРЂИВАЊА ОДГОВОРНОСТИ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА МОЖЕ БИТИ ПОВЕРЕНО ЈЕДИНСТВЕНОМ СТАЛНОМ СПОРТСКОМ АРБИТРАЖНОМ СУДУ ЗА АРБИТРАЖНО РЕШАВАЊЕ СПОРОВА У СПОРТУ ИЗ ЧЛАНА 53. СТАВ 7. ЗАКОНА О СПОРТУ („СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС”, БРОЈ 10/16).

АНТИДОПИНГ ОДБОР ЈЕ СТРУЧНО РАДНО ТЕЛО ОБРАЗОВАНО ПРИ АНТИДОПИНГ АГЕНЦИЈИ ЗА ОДЛУЧИВАЊЕ, НА НЕПРИСТРАСАН И ПРАВИЧАН НАЧИН, ПО ЖАЛБАМА НА ПРВОСТЕПЕНЕ ОДЛУКЕ ДИСЦИПЛИНСКИХ ОРГАНА НАДЛЕЖНИХ НАЦИОНАЛНИХ СПОРТСКИХ САВЕЗА О ПОВРЕДАМА АНТИДОПИНГ ПРАВИЛА, КАО И ЗА ПРВОСТЕПЕНО ОДЛУЧИВАЊЕ О ПОВРЕДАМА АНТИДОПИНГ ПРАВИЛА, КРШЕЊУ ИЗРЕЧЕНИХ МЕРА ЗБОГ ПОВРЕДЕ АНТИДОПИНГ ПРАВИЛА И НЕПОШТОВАЊУ ОБАВЕЗА УТВРЂЕНИХ СВЕТСКИМ АНТИДОПИНГ КОДЕКСОМ, У СЛУЧАЈЕВИМА УТВРЂЕНИМ ОВИМ ЗАКОНОМ И СВЕТСКИМ АНТИДОПИНГ КОДЕКСОМ.

АНТИДОПИНГ ОДБОР ЈЕ ОПЕРАТИВНО И ИНСТИТУЦИОНАЛНО НЕЗАВИСАН У ДОНОШЕЊУ ОДЛУКА ОД ОРГАНА АНТИДОПИНГ АГЕНЦИЈЕ ИЛИ БИЛО КОЈЕ ТРЕЋЕ СТРАНЕ.

АНТИДОПИНГ ОДБОР ИМА ПРЕДСЕДНИКА И ОСАМ ЧЛАНОВА, КОЈИ СЕ ИМЕНУЈУ НА ОБНОВЉИВИ МАНДАТ ОД ЧЕТИРИ ГОДИНЕ, ИЗ РЕДА ИСТАКНУТИХ СТРУЧЊАКА У ОБЛАСТИМА ИЗ ЧЛАНА 24. СТАВ 3. ОВОГ ЗАКОНА.

ОЛИМПИЈСКИ КОМИТЕТ СРБИЈЕ, ПАРАОЛИМПИЈСКИ КОМИТЕТ СРБИЈЕ И СПОРТСКИ САВЕЗ СРБИЈЕ ИМЕНУЈУ ПО ТРИ ЧЛАНА АНТИДОПИНГ ОДБОРА, ОД КОЈИХ СУ ОБАВЕЗНО ПО ЈЕДАН ДИПЛОМИРАНИ ПРАВНИК И ДОКТОР МЕДИЦИНЕ КОЈИ ИМАЈУ НАЈМАЊЕ ТРИ ГОДИНЕ РЕЛЕВАНТНОГ ИСКУСТВА У СТРУЦИ.

ЧЛАНОВИ АНТИДОПИНГ ОДБОРА БИРАЈУ ПРЕДСЕДНИКА АНТИДОПИНГ ОДБОРА ИЗ СВОЈИХ РЕДОВА, ВЕЋИНОМ ОД УКУПНОГ БРОЈА ЧЛАНОВА АНТИДОПИНГ ОДБОРА.

ОРГАНИЗАЦИЈА И РАД АНТИДОПИНГ ОДБОРА БЛИЖЕ СЕ РЕГУЛИШЕ ОПШТИМ АКТОМ КОЈИ УСВАЈА УПРАВНИ ОДБОР АНТИДОПИНГ АГЕНЦИЈЕ НА ПРЕДЛОГ АНТИДОПИНГ ОДБОРА.

СТАТУТОМ И ФИНАНСИЈСКИМ ПЛАНОМ АНТИДОПИНГ АГЕНЦИЈЕ ОБЕЗБЕЂУЈЕ СЕ ФИНАНСИЈСКА НЕЗАВИСНОСТ АНТИДОПИНГ ОДБОРА У ОБАВЉАЊУ ПОСЛОВА У НАДЛЕЖНОСТИ АНТИДОПИНГ ОДБОРА.

АНТИДОПИНГ ОДБОР ОДЛУЧУЈЕ, У ПОЈЕДИНАЧНИМ СЛУЧАЈЕВИМА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА, ПРЕКО ПРВОСТЕПЕНОГ И ЖАЛБЕНОГ ВЕЋА ЗА АНТИДОПИНГ ПРЕКРШАЈЕ, САСТАВЉЕНОГ ОД ТРИ ЧЛАНА.

ЧЛАНОВЕ ПРВОСТЕПЕНОГ И ЖАЛБЕНОГ ВЕЋА ЗА АНТИДОПИНГ ПРЕКРШАЈЕ ИМЕНУЈЕ ПРЕДСЕДНИК АНТИДОПИНГ ОДБОРА, ОД КОЈИХ ЈЕДАН ЧЛАН МОРА ДА БУДЕ ДИПЛОМИРАНИ ПРАВНИК, А ЈЕДАН ЧЛАН ДОКТОР МЕДИЦИНЕ.

ЗА ЧЛАНА ВЕЋА ИЗ ЧЛАНА 11. ОВОГ ЧЛАНА НЕ МОЖЕ БИТИ ИМЕНОВАНО ЛИЦЕ КОЈЕ ЈЕ ЗАПОСЛЕНО У АНТИДОПИНГ АГЕНЦИЈИ ИЛИ НАДЛЕЖНОМ НАЦИОНАЛНОМ СПОРТСКОМ САВЕЗУ, ИЛИ ЈЕ ЧЛАН ЊИХОВИХ ОРГАНА ИЛИ РАДНИХ ТЕЛА ИЛИ ЈЕ УЧЕСТОВАЛО У БИЛО КОЈОЈ ПРЕТХОДНОЈ ФАЗИ ДОПИНГ КОНТРОЛЕ ИЛИ ЈЕ У БИЛО КОМ ДРУГОМ СУКОБУ ИНТЕРЕСА.

Члан 27.

Поступак пред Антидопинг одбором ~~покреће се пријавом, односно жалбом коју могу да поднесу:~~

- 1) директор Антидопинг агенције;
- 2) надлежни међународни спортски савез;
- 3) Светска антидопинг агенција;
- 4) спортска организација којој спортиста или друго лице припада;
- 5) организатор спортског такмичења на коме је извршена допинг контрола;
- 6) надлежни национални спортски савез;
- 7) власник допинговане животиње;

8) спортиста или друго лице за које постоји сумња да је извршило повреду антидопинг правила, односно коме је изречена казна због повреде антидопинг правила;

~~Пријава се подноси против лица за које постоји основана сумња да је начинило повреду антидопинг правила.~~

~~Жалба на првостепену одлуку у поступку утврђивања одговорности због повреде антидопинг правила подноси се Антидопинг одбору, када је то прописано овим законом, у року од 21 дан од дана достављања одлуке.~~

~~Трошкове поступка сноси лице које је учинило повреду антидопинг правила.~~

ПОСТУПАК ЗА УТВРЂИВАЊЕ ОДГОВОРНОСТИ ИЗ ЧЛАНА 26. СТАВ 1. ОВОГ ЗАКОНА ВОДИ СЕ У СКЛАДУ СА ОВИМ ЗАКОНОМ, СВЕТСКИМ АНТИДОПИНГ КОДЕКСОМ, МЕЂУНАРОДНИМ СТАНДАРДИМА ЗА УПРАВЉАЊЕ РЕЗУЛТАТИМА ОДОБРЕНИМ ОД СТРАНЕ СВЕТСКЕ АНТИДОПИНГ АГЕНЦИЈЕ И ПРАВИЛИМА ОВЛАШЋЕНИХ АНТИДОПИНГ ОРГАНИЗАЦИЈА ИЗ ЧЛАНА 10. СТАВ 7. ОВОГ ЗАКОНА.

ПОСТУПАК ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ПОКРЕЋЕ СЕ ПРИЈАВОМ, ОДНОСНО ЖАЛБОМ КОЈУ МОГУ ДА ПОДНЕСУ:

- 1) ДИРЕКТОР АНТИДОПИНГ АГЕНЦИЈЕ;
- 2) НАДЛЕЖНИ МЕЂУНАРОДНИ СПОРТСКИ САВЕЗ;
- 3) СВЕТСКА АНТИДОПИНГ АГЕНЦИЈА;
- 4) СПОРТСКА ОРГАНИЗАЦИЈА КОЈОЈ СПОРТИСТА ИЛИ ДРУГО ЛИЦЕ ПРИПАДА;
- 5) ОРГАНИЗАТОР СПОРТСКОГ ТАКМИЧЕЊА НА КОМЕ ЈЕ ИЗВРШЕНА ДОПИНГ КОНТРОЛА;
- 6) НАДЛЕЖНИ НАЦИОНАЛНИ СПОРТСКИ САВЕЗ;
- 7) ВЛАСНИК ДОПИНГОВАНЕ ЖИВОТИЊЕ;
- 8) СПОРТИСТА ИЛИ ДРУГО ЛИЦЕ ЗА КОЈЕ ПОСТОЈИ СУМЊА ДА ЈЕ ИЗВРШИЛО ПОВРЕДУ АНТИДОПИНГ ПРАВИЛА, ОДНОСНО НА КОЈЕ СЕ ОДНОСИ ОДЛУКА НА КОЈУ СЕ УЛАЖЕ ЖАЛБА;
- 9) ДРУГА СТРАНА У СПОРУ У КОМЕ ЈЕ ДОНЕТА ОДЛУКА;
- 10) МЕЂУНАРОДНИ ОЛИМПИЈСКИ КОМИТЕТ ИЛИ МЕЂУНАРОДНИ ПАРАОЛИМПИЈСКИ КОМИТЕТ У СЛУЧАЈУ КАДА ОДЛУКА МОЖЕ ДА ИМА ДЕЈСТВО У ВЕЗИ СА ОЛИМПИЈСКИМ ИГРАМА ИЛИ ПАРАОЛИМПИЈСКИМ ИГРАМА, УКЉУЧУЈУЋИ ОДЛУКЕ КОЈЕ УТИЧУ НА ПРАВО УЧЕШЋА НА ОЛИМПИЈСКИМ ИГРАМА ИЛИ ПАРАОЛИМПИЈСКИМ ИГРАМА;
- 11) НАЦИОНАЛНА АНТИДОПИНГ ОРГАНИЗАЦИЈА, ПРЕМА ДРЖАВЉАНСТВУ, ПРЕБИВАЛИШТУ, БОРАВИШТУ ИЛИ СПОРТСКОЈ ЛИЦЕНЦИ ЛИЦА.

ПРИЈАВА СЕ ПОДНОСИ ПРОТИВ ЛИЦА ЗА КОЈЕ ПОСТОЈИ ОСНОВАНА СУМЊА ДА ЈЕ НАЧИНИЛО ПОВРЕДУ АНТИДОПИНГ ПРАВИЛА.

ЖАЛБА НА ПРВОСТЕПЕНУ ОДЛУКУ У ПОСТУПКУ УТВРЂИВАЊА ОДГОВОРНОСТИ ЗБОГ ПОВРЕДЕ АНТИДОПИНГ ПРАВИЛА ПОДНОСИ СЕ АНТИДОПИНГ ОДБОРУ У РОКУ ОД 21 ДАН ОД ДАНА ДОСТАВЉАЊА ОДЛУКЕ.

У ПОСТУПКУ УТВРЂИВАЊА ОДГОВОРНОСТИ ЗА ПОВРЕДУ АНТИДОПИНГ ПРАВИЛА МОРАЈУ СЕ ПОШТОВАТИ ПРАВА И ПРИНЦИПИ УТВРЂЕНИ У ЧЛАНУ 10. СТАВ 1. ТАЧКА 1) ОВОГ ЗАКОНА.

ПОСТУПАК УТВРЂИВАЊА ОДГОВОРНОСТИ ЗА ПОВРЕДУ АНТИДОПИНГ ПРАВИЛА И ЗА КРШЕЊЕ ИЗРЕЧЕНИХ МЕРА ЗБОГ ПОВРЕДЕ АНТИДОПИНГ ПРАВИЛА ВОДИ СЕ БЕЗ ОДУГОВЛАЧЕЊА И УЗ ШТО МАЊЕ ТРОШКОВА, С ТИМ ДА ЈЕ ПОСТУПАК У ВЕЗИ СА ОДРЕЂЕНИМ СПОРТСКИМ ТАКМИЧЕЊЕМ ХИТАН.

ПОСТУПАК ПО ЖАЛБИ ПРЕД АНТИДОПИНГ ОДБОРОМ УКЉУЧУЈЕ СВА ПИТАЊА ОД ЗНАЧАЈА ЗА ПРЕДМЕТ РАЗМАТРАЊА И НИЈЕ ОГРАНИЧЕН НА ПИТАЊА ИЛИ РАЗЛОГЕ САДРЖАНЕ У ПРВОСТЕПЕНОЈ ОДЛУЦИ ИЛИ У ПОДНЕТОЈ ЖАЛБИ.

У ПОСТУПКУ УТВРЂИВАЊА ОДГОВОРНОСТИ ЗА ПОВРЕДУ АНТИДОПИНГ ПРАВИЛА И ЗА КРШЕЊЕ ИЗРЕЧЕНИХ МЕРА ЗБОГ ПОВРЕДЕ АНТИДОПИНГ ПРАВИЛА НЕМА МИРОВАЊА ПОСТУПКА.

ПОСТУПАК УТВРЂИВАЊА ОДГОВОРНОСТИ ЗА ПОВРЕДУ АНТИДОПИНГ ПРАВИЛА И ЗА КРШЕЊЕ ИЗРЕЧЕНИХ МЕРА ЗБОГ ПОВРЕДЕ АНТИДОПИНГ ПРАВИЛА ВОДИ СЕ НА СРПСКОМ ЈЕЗИКУ, С ТИМ ДА СПОРТИСТА ИЛИ ДРУГО ЛИЦЕ КОЈЕ ЈЕ ОСУМЊИЧЕНО ЗА ПОВРЕДУ АНТИДОПИНГ ПРАВИЛА ИМА ПРАВО НА ОВЛАШЋЕНОГ ПРЕВОДИОЦА, О СОПСТВЕНОМ ТРОШКУ.

ПОСТУПАК ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА МОЖЕ СЕ ВОДИТИ И АКО БИЛО КОЈА СТРАНА ИЛИ ЊЕН ПРЕДСТАВНИК ИЛИ ПУНОМОЋНИК ОДБИЈЕ ДА УЧЕСТВУЈЕ У ПОСТУПКУ ИЛИ ПРОПУСТИ ДА ПРИСУСТВУЈЕ ПРЕТРЕСУ НАКОН ШТО СУ ПРИМИЛИ, У РАЗУМНОМ РОКУ, ОБАВЕШТЕЊА О ПОКРЕТАЊУ ПОСТУПКА, ОДНОСНО ОДРЖАВАЊУ ПРЕТРЕСА.

ТРОШКОВЕ ПОСТУПКА СНОСИ ЛИЦЕ КОЈЕ ЈЕ УЧИНИЛО ПОВРЕДУ АНТИДОПИНГ ПРАВИЛА, ОДНОСНО СТРАНА КОЈА ЈЕ ПОКРЕНУЛА ПОСТУПАК У КОМЕ НИЈЕ УТВРЂЕНА ПОВРЕДА АНТИДОПИНГ ПРАВИЛА.

НИКАКВИ ПОСТУПЦИ НЕ МОГУ БИТИ ПОКРЕТАНИ ПРОТИВ СПОРТИСТЕ ИЛИ ДРУГОГ ЛИЦА ЗБОГ ПОВРЕДА АНТИДОПИНГ ПРАВИЛА УКОЛИКО ЈЕ ПРОШЛО ВИШЕ ОД ДЕСЕТ ГОДИНА ОД ДАТУМА КАДА ЈЕ ПОВРЕДА ПОЧИЊЕНА, ОСИМ УКОЛИКО СУ ОБАВЕШТЕНИ О ПОВРЕДИ АНТИДОПИНГ ПРАВИЛА У СКЛАДУ СА СТАВОМ 1. ОВОГ ЧЛАНА, ИЛИ ЈЕ ОБАВЕШТАВАЊЕ ПОКУШАНО НА РАЗУМНО ПРИХВАТЉИВ НАЧИН, ПРЕ ИСТЕКА ТОГ РОКА.

Члан 29.

Управни одбор Антидопинг агенције састаје се најмање два пута годишње, а обавезно се сазива када то захтева већина чланова, министар надлежан за послове спорта, министар надлежан за послове здравља, председник Олимпијског комитета Србије, ИЛИ ПРЕДСЕДНИК ПАРАОЛИМПИЈСКОГ КОМИТЕТА СРБИЈЕ или председник Спортског савеза Србије.

Управни одбор после сваке седнице доставља извештај о усвојеним одлукама сваком органу односно организацији који имају свог представника у Управном одбору, као и националним спортским савезима из члана 4. овог закона.

Члан 37.

У вршењу инспекцијског надзора, спортски инспектор је овлашћен да:

1) утврди идентитет лица која користе допинг или учествују у допингу спортисте;

2) привремено одузме евиденције, документа и друга средства од значаја за утврђивање чињеничног стања и привремено одузме забрањене допинг супстанце;

3) забрани лицу коме је изречена мера због повреде антидопинг правила учествовање на спортској приредби или у активностима у области спорта, у складу са овим законом;

4) забрани обављање послова у организацији у области спорта или вршење активности са спортистима лицу коме је изречена мера забране обављања послова у области спорта због учешћа у допинговању спортисте;

5) нареди да се утврђене неправилности и недостаци отклоне у одређеном року и да се у одређеном року изврши прописана обавеза која није извршена;

6) затражи од Антидопинг агенције спровођење допинг контроле у случају када приликом инспекцијског надзора посумња да постоји случај коришћења допинга;

7) привремено забрани обављање активности и делатности организацији у области спорта, до отклањања недостатака који су разлог забране – уколико: онемогућава инспектору инспекцијски надзор, не донесе законом прописане опште акте (спортска правила) везане за допинг или они нису усаглашени са Светским антидопинг кодексом; не спроведе налог дат при вршењу надзора или не спроведе мере изречене због повреде антидопинг правила;

8) поднесе пријаву надлежном органу за учињено кривично дело или поднесе захтев за покретање прекршајног поступка;

9) предузме и друге мере и радње за које је законом и другим прописом овлашћен.

~~Одлуке спортског инспектора донете у вршењу инспекцијског надзора из става 1. овог члана, коначне су у управном поступку.~~

ПРОТИВ РЕШЕЊА СПОРТСКОГ ИНСПЕКТОРА МОЖЕ СЕ ИЗЈАВИТИ ЖАЛБА МИНИСТАРСТВУ НАДЛЕЖНОМ ЗА ПОСЛОВЕ СПОРТА У РОКУ ОД 15 ДАНА ОД ДАНА ДОСТАВЕ ПИСАНОГ РЕШЕЊА.

V. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

1. Кривична дела

Омогућавање употребе допинг средстава

Члан 38.

Ко спортисти у циљу допинга у спорту да или пропише или изда или на спортисти примени допинг средство, или наведе, помогне, или на други начин омогући спортисти да употреби допинг средство, казниће се затвором од шест месеци до пет година.

Ако је дело из става 1. овог члана учињено према ~~малолетнику~~ МАЛОЛЕТНОМ ЛИЦУ или према више лица, или је изазвало нарочито тешке последице, учинилац ће се казнити затвором од две до десет година.

Допинг средства одузеће се.

2. Прекршаји

Члан 40.

Новчаном казном од 400.000 до ~~1.000.000~~ 2.000.000 динара казниће се за прекршај ~~национална спортска асоцијација~~ НАДЛЕЖНИ НАЦИОНАЛНИ СПОРТСКИ САВЕЗ, спортска организација и друго правно лице:

1) ако омета или покуша ометање било ког дела допинг контроле (члан 3. став 1. тачка 5);

2) ако неовлашћено продаје, транспортује, шаље, испоручује или дистрибуира забрањена допинг средства (било физички, електронски или неким другим начином), непосредно или посредством трећег лица, било ком лицу у области спорта, или покуша такво понашање (члан 3. став 1. тачка 7);

3) ако да или покуша давање, или пропише или покуша прописивање допинг средства спортисти (члан 3. став 1. тачка 8);

4) ако подстиче, помаже, подржава, прикрива, ствара услове или на било који други начин учествује у повреди или покушају повреде антидопинг правила или у кршењу изречене мере забране учествовања у спорту (члан 3. став 1. тачка 9);

4а) АКО ПРЕДУЗМЕ БИЛО КОЈИ ПОСТУПАК РАДИ ЗАСТРАШИВАЊА ИЛИ КАЖЊАВАЊА ДРУГОГ ЛИЦА КАКО БИ СЕ ОДВРАТИЛО ОД САОПШТАВАЊА ИНФОРМАЦИЈА ВЕЗАНИХ ЗА ДОПИНГ И НЕПОШТОВАЊЕ АНТИДОПИНГ ПРАВИЛА ИЛИ КАКО БИ СЕ КАЗНИЛО ЈЕР ЈЕ ПРУЖИЛО ДОКАЗЕ ИЛИ ИНФОРМАЦИЈЕ КОЈЕ СЕ ОДНОСЕ НА ДОПИНГ И НЕПОШТОВАЊЕ АНТИДОПИНГ ПРАВИЛА, ОВЛАШЋЕНОЈ АНТИДОПИНГ ОРГАНИЗАЦИЈИ ИЛИ НАДЛЕЖНОМ ДРЖАВНОМ ОРГАНУ (ЧЛАН 3. СТАВ 1. ТАЧКА 11);

5) ако не дозволи, односно не омогући обављање допинг контроле (члан 6. став 1);

6) ако узете узорке не складишти, или ако њима не рукује или их не анализира у складу с одредбама овог закона и одговарајућим међународним стандардима одобреним од стране Светске антидопинг агенције (члан 9);

7) ако у оквиру својих надлежности не предузме мере и активности утврђене чланом 10. ст. 1. и 3. овог закона;

7а) АКО НЕ ПОСТУПИ ПО МЕРАМА ИЗРЕЧЕНИМ ОД СТРАНЕ АНТИДОПИНГ АГЕНЦИЈЕ (ЧЛАН 10. СТАВ 8.);

8) ако у року од 15 дана од дана ступања на снагу спортских правила не достави примерак тих правила министарству надлежном за послове спорта и Антидопинг агенцији (члан 11);

9) ако омогући лицу коме је изречена мера због повреде антидопинг правила учествовање на спортској приредби или у активности у области спорта, или обављање послова, односно чланство у неком органу или радном телу супротно одредбама члана 17. овог закона;

10) неовлашћено стави на производ маркицу са знаком „DOPING FREE” коју није издала Антидопинг агенција (члан 21. став 1. тачка 15);

11) ако онемогући спортском инспектору обављање надзора (члан 35. став 3);

12) ако не поступи по налогу спортског инспектора (члан 37);

13) ако не усклади своју организацију, рад и опште акте са одредбама овог закона у прописаном року (члан 43. став 1).

За прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у националној спортској асоцијацији, односно спортској организацији и другом правном лицу у износу од 50.000 до 150.000 динара.

Члан 41.

Новчаном казном од 50.000 до 150.000 динара казниће се за прекршај физичко лице:

1) ако као спортиста користи допинг средства (члан 3. став 1. тачка 2);

2) ако одбије или не приступи без убедљивог оправдања давању ПРОПУСТИ БЕЗ УВЕРЉИВОГ ОПРАВДАЊА ДАВАЊЕ узорка после обавештења или избегава давање узорка на други начин (члан 3. став 1. тачка 3);

3) ~~ако као спортиста из регистроване тест групе три везана пута не испуни обавезе утврђене правилима овлашћене антидопинг организације у погледу доступности за тестирање изван такмичења или не пружи податке о боравишту, или пропусти објављено тестирање изван такмичења, у периоду прописаном од стране овлашћене антидопинг организације (члан 3. став 1. тачка 4. и члан 13. став 3);~~ АКО КАО СПОРТИСТА ИЗ РЕГИСТРОВАНЕ ТЕСТ ГРУПЕ ТРИ ПУТА ПРОПУСТИ ДОПИНГ ТЕСТ И/ИЛИ НАПРАВИ ПРОПУСТ ПРИ ПОПУЊАВАЊУ ОБРАСЦА О ЛОКАЦИЈИ СПОРТИСТЕ, У СКЛАДУ СА МЕЂУНАРОДНИМ СТАНДАРДИМА ЗА УПРАВЉАЊЕ РЕЗУЛТАТИМА ОДОБРЕНИМ ОД СВЕТСКЕ АНТИДОПИНГ АГЕНЦИЈЕ, УНУТАР ПЕРИОДА ОД 12 МЕСЕЦИ (ЧЛАН 3. СТАВ 1. ТАЧКА 4) И ЧЛАН 13. СТАВ 3)

4) ако омета било који део допинг контроле (члан 3. став 1. тачка 5);

5) ако се удружи, У ПРОФЕСИОНАЛНОМ ИЛИ СА СПОРТОМ ПОВЕЗАНОМ СВОЈСТВУ, са особом којој траје мера забране учествовања у спорту или је у кривичном, дисциплинском или другом поступку кажњена због дела које представља повреду антидопинг правила у смислу овог закона, уколико јој казна још увек траје или је прошло мање од 6 година од изрицања такве казне или са особом која је посредник или представник такве особе (члан 3. став 1. тачка 10);

6) ако не дозволи, односно ако не омогући обављање допинг контроле (члан 6. став 1);

7) ако врши допинг контролу иако није за то овлашћен (члан 8);

8) ако не обавести Антидопинг агенцију о могућности да је спортиста био допингован (члан 14. став 1);

9) ако не обавести спортисту који му је саопштио да се бави спортским активностима да му је прописао у циљу лечења средство које садржи забрањене допинг супстанце (члан 14. став 2);

10) ако учествује на спортској приредби или у активности у области спорта, или обавља послове, односно чланство у неком органу или радном телу организације у области спорта супротно одредбама члана 17. овог закона;

11) ако онемогући спортском инспектору обављање надзора (члан 35. став 3);

12) ако не поступи по налогу спортског инспектора (члан 37).

Члан 42.

Новчаном казном од 50.000 до 150.000 динара или казном затвора до 60 дана казниће се за прекршај физичко лице:

1) ако неовлашћено транспортује, шаље, испоручује или дистрибуира забрањена допинг средства (било физички, електронски или неким другим начином), непосредно или посредством трећег лица, било ком лицу у области спорта, или покуша такво понашање (члан 3. став 1. тачка 7);

2) ако на било који начин учествује у повреди или покушају повреде антидопинг правила или у кршењу изречене мере забране учествовања у спорту (члан 3. став 1. тачка 9);

3) АКО НА БИЛО КОЈИ НАЧИН ПРЕТИ ИЛИ ЗАСТРАШУЈЕ ДРУГО ЛИЦЕ С НАМЕРОМ ЊЕГОВОГ ОДВРАЋАЊА ОД САОПШТАВАЊА ИНФОРМАЦИЈА БЕЗАНИХ ЗА ДОПИНГ И НЕПОШТОВАЊЕ АНТИДОПИНГ ПРАВИЛА ИЛИ ПОСТУПА СА ЦИЉЕМ ДА СЕ СТАВИ У НЕПОВОЉАН ПОЛОЖАЈ ЛИЦЕ КОЈЕ ЈЕ У ДОБРОЈ ВЕРИ ПРУЖИЛО ДОКАЗЕ ИЛИ ИНФОРМАЦИЈЕ КОЈЕ СЕ ОДНОСЕ НА ДОПИНГ И НЕПОШТОВАЊЕ АНТИДОПИНГ ПРАВИЛА, ОВЛАШЋЕНОЈ АНТИДОПИНГ ОРГАНИЗАЦИЈИ ИЛИ НАДЛЕЖНОМ ДРЖАВНОМ ОРГАНУ (ЧЛАН 3. СТАВ 1. ТАЧКА 11).

САМОСТАЛНИ ЧЛАНОВИ

Члан 19.

Постојеће организације у области спорта дужне су да ускладе своју организацију, рад и опште акте са одредбама овог закона у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Антидопинг агенција донеће акте за које је овлашћена овим законом у року од два месеца од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 20.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

EX-ANTE АНАЛИЗА ЕФЕКТА

ЗАКОНА О СПРЕЧАВАЊУ ДОПИНГА У СПОРТУ СА СТАНОВИШТА ИЗМЕНА СВЕТСКОГ АНТИДОПИНГ КОДЕКСА И ДРУГИХ ПРОПИСА

Полазећи од одредби Закона о планском систему Републике Србије („Службени гласник РС”, број 30/18) и Уредбе о методологији управљања јавним политикама, анализи ефеката јавних политика и прописа и садржају појединачних докумената јавних политика („Службени гласник РС”, број 8/19), анализи ефеката јавних политика и прописа и садржају појединачних докумената јавних политика, спроведена је Ех-ante анализа ефеката Закона о спречавању допинга у спорту са становишта измена Светског антидопинг кодекса и других прописа, у којој су кроз текст анализе дати одговори на питања из прилога Уредбе.

ПРИЛОГ 2:

Кључна питања за анализу постојећег стања и правилно дефинисање промене која се предлаже

Који показатељи се прате у области, који су разлози због којих се ови показатељи прате и које су њихове вредности?

Важећи Закон о спречавању допинга у спорту („Службени гласник РС”, број 111/14) усвојен је 15.октобра 2014. године. Ступио је на снагу и примењује се од 23. октобра 2014. године, осим одредби члана 3. став 1. тач. 9) и 10) које су почеле да се примењују 1. јануара 2015. године.

Закон о спречавању допинга у спорту (у даљем тексту: Закон) се у тренутку доношења темељио на Европској конвенцији о спречавању допинга у спорту Савета Европе, Међународној конвенцији против допинга у спорту УНЕСКА, коју је Република Србија ратификовала 2009. године („Службени гласник РС”, број 38/09) и Светском антидопинг кодексу из 2013. године чије одредбе су ступале на снагу 1. јануара 2015. године, уз уважавање упоредноправних решења.

Закон о спречавању допинга у спорту је добро прихваћен од спортских субјеката и примена решења из закона спроводи се у пракси. Због тога у овом тренутку не постоји потреба да се овај закон суштински мења. Међутим, од доношења закона, ситуација у погледу правног уређења борбе против допинга у спорту на међународном плану је измењена.

Једна од најзначајнијих промена је доношење новог Светског антидопинг кодекса 2019. године чије одредбе ступају на снагу 1. јануара 2021. године, као и пратеће промене међународних стандарда у области допинга, које је одобрила Светска антидопинг агенција у 2019. и 2020. години.

Од дешавања на међународном нивоу значајних за Републику Србију, у периоду од 23. октобра 2014. поред поменутих измена Светског антидопинг кодекса треба навести оснивање Централне европске антидопинг организације. Као једна од предлагача ове идеје која датира још из 2005. године, Антидопинг агенција Републике Србије је препознала заједно са националним антидопинг организацијама из земаља региона који чине Аустрија, Словачка, Мађарска, Пољска, Хрватска и Словенија, значај заједничког наступања, посебно испред међународних тела и организација. Формално оснивање је обављено на крају конференције Светске антидопинг агенције у Катовицама, 2019. године. Од

тада је урађено много, пре свега унапређена је сарадња са Међународном агенцијом за тестирање - ИТА, а разматрана су и различита питања појединачних чланова и остварен је заједнички наступ по одређеним међународним питањима на састанцима међународних институција. Учешће на састанцима Мониторинг групе Савета Европе и УНЕСКО-а, као радионице у лабораторији у Сајберсдорфу, Аустрија, били су значајни за покретање важних питања везаних за рад малих антидопинг организација, што се одразило и на дефинисање услова рада у области борбе против допинга у околностима пандемије корона вируса. Сарадња са Светском антидопинг агенцијом је била на одговарајућем професионалном нивоу, што се испоставило важно и за ревизију рада Антидопинг агенције, спроведену у октобру 2019. године. Иако је рад позитивно оцењен, у ревизији је указано и на одређене потребе за изменама и допунама Закона.

У складу са наведеним, јавља се потреба да се област борбе против допинга у спорту у Републици Србије усклади са променама које су у међувремену учињене у међународним документима који се односе на спречавање допинга у спорту, уз узимање у обзир упоредноправних решења, и тиме унапреди. Такође, постоји потреба за усклађивањем Закона о спречавању допинга у спорту са Законом о спорту („Службени гласник РС”, број 10/16) и Законом о инспекцијском надзору („Службени гласник РС”, бр. 36/15, 44/18 – др. закон и 95/18), који су донети после овог закона.

Најважнији показатељ у погледу нормативне усклађености са Светским антидопинг кодексом и међународним стандардима одобреним од Светске антидопинг агенције представља чињеница да ли су правила која регулишу борбу против допинга у спорту усклађена са наведеним међународним документима или не. Ако табеларно изразимо њихове вредности, са аспекта измена Светског антидопинг кодекса и међународних стандарда, то изгледа овако:

Важећи закон	Верзија Светског антидопинг кодекса	Усклађеност са Светским антидопинг кодексом и пратећим стандардима
Закон о спречавању допинга у спорту ("Службени гласник РС", бр. 101/2005)	2003 Светски антидопинг кодекс и пратећи међународни стандарди	Да
Закон о спречавању допинга у спорту ("Службени гласник РС", бр. 101/2005)	2009 Светски антидопинг кодекс и пратећи међународни стандарди	Да
Закон о спречавању допинга у спорту ("Службени гласник РС", бр. 111/2014)	2015 Светски антидопинг кодекс и пратећи међународни стандарди	Да
Закон о спречавању допинга у спорту („Службени гласник РС”, број 111/14)	2021 Светски антидопинг кодекс и пратећи међународни стандарди	Не

Од осталих показатеља који приказују стање у области борбе против допинга у спорту у Републици Србији, важно је истаћи број спроведених допинг контрола и утврђених повреда антидопинг правила. Ако табеларно изразимо вредности

ових показатеља, у периоду од дана ступања на снагу важећег Закона, односно од 23. октобра 2014. до 1. новембра 2020. године, то изгледа овако:

Спроведене допинг контроле спортиста од стране Антидопинг агенције

Период	Допинг контроле на домаћим такмичењима	Допинг контроле националних спортиста изван такмичења	Допинг контроле на међународним такмичењима	Допинг контроле међународних спортиста изван такмичења
23.10.2014.-31.12.2014.	88	17	2	45
2015.	552	83	68	3
2016.	503	162	154	7
2017.	518	193	287	50
2018.	498	223	118	13
2019.	461	224	128	39
1.1.2020.-1.11.2020.	375	210	45	63
УКУПНО	2995	1112	802	220

Спроведене допинг контроле коња од стране Антидопинг агенције

Период	Број контрола
23.10.2014.-31.12.2014.	6
2015.	49
2016.	60
2017.	60
2018.	51
2019.	56
1.1.2020.-1.11.2020.	36
УКУПНО	318

Утврђене повреде антидопинг правила

Период	Спортисти	Коњи
23.10.2014.-31.12.2014.	1	0
2015.	8	3
2016.	4	6
2017.	10	2
2018.	11	4
2019.	11	8
1.1.2020.-1.11.2020.	4	0
УКУПНО	49	23

Да ли се у предметној области спроводи или се спроводио документ јавне политике или пропис? Представити резултате спровођења тог документа јавне политике или прописа и образложити због чега добијени резултати нису у складу са планираним вредностима.

У области борбе против допинга у спорту, као кључни, спроводе се следећи документи/прописи:

- 1) Светски антидопинг кодекс и пратећи међународни стандарди одобрени од стране Светске антидопинг агенције
- 2) Закон о потврђивању Међународне конвенције против допинга у спорту („Службени гласник РС”, број 38/09)
- 3) Закон о спречавању допинга у спорту („Службени гласник РС”, бр. 111/14)
- 4) Закон о спорту („Службени гласник РС”, број 10/16)

Област борбе против допинга у спорту хармонизирана је и у најважнијим сегментима јединствено уређена на светском нивоу, кроз Светски антидопинг кодекс, као кровни документ који регулише ову област и пратеће међународне стандарде, техничке документе и смернице Светске антидопинг агенције.

Хармонизација са овим документима постиже се кроз наметање обавезе усклађивања националних законодавстава са истима, сходно Међународној конвенцији против допинга у спорту УНЕСКА из 2005. године, коју је Република Србија ратификовала 2009. године, доношењем Закона о потврђивању Међународне конвенције против допинга у спорту („Сл. гласник РС”, бр. 38/2009), као и кроз наметање обавезе усклађивање спортских правила међународних и националних спортских савеза са наведеним документима, као услова за учешће у спорту на међународном нивоу.

Поред наведеног закона, у Републици Србији, област борбе против допинга у спорту, у највећем делу је уређена важећим Законом о спречавању допинга у спорту (у даљем тексту: Закон). Овај закон из 2014. године, заменио је дотадашњи из 2005. године, а главни разлози за његово доношење били су: потреба усклађивања са обимним изменама Светског антидопинг кодекса које су ступале на снагу 1. јануара 2015. године, исправљање уочених недостатака у примени закона, усклађивање кривично правне казнене политике са упоредноправним решењима, као и са упоредивим кривичним делима из Кривичног законика Републике Србије, усклађивање прекршajних санкција, те термилошко усклађивање са Законом о спорту. По усвајању закона, Антидопинг агенција Републике Србије је донела подзаконске акте и ускладила свој рад у законом остављеном року, у року од два месеца од ступања на снагу Закона. Сви акти су редовно усклађивани са изменама међународних стандарда одобрених од Светске антидопинг агенције. О томе сведоче и потврде Светске антидопинг агенције о усклађености рада Антидопинг агенције са Светским антидопинг кодексом и међународним стандардима, као и успешно оцењена ревизија рада Антидопинг агенције, коју је у октобру 2019. године, спровео трочлани тим Светске антидопинг агенције.

Основни системски закон за област спорта је Закон о спорту. Важећи Закон о спорту донет је 2016. године, и суштински одредбе Закона о спречавању допинга у спорту нису у супротности са Законом о спорту. Оно што је, међутим потребно, је да се изврши термилошко усклађивање Закона о спречавању допинга у спорту, са Законом о спорту. Ту се првенствено мисли на одређење појма надлежног националног спортског савеза из члана 4. и 10. Закона о спречавању допинга у спорту, који не одговара одредби члана 3. став 1. тачка 18) и члана 120. став 2. тачка 1) Закона о спорту. Одредбе члана 4. и 10. Закона о спречавању допинга у спорту биле су у тренутку доношења усаглашене са Законом о спорту из 2011. године који је под појмом надлежног националног спортског савеза подразумевао само надлежне националне гранске спортске савезе, док нови Закон о спорту појмом надлежни национални спортски савез

обухвата и надлежне националне спортске савезе за области спорта, Олимпијски комитет Србије, Параолимпијски комитет Србије и Спортски савез Србије. Осим тога, до доношења важећег Закона о спорту није постојао посебан акт неког државног органа којим се утврђивао статус надлежног националног спортског савеза, док је сада тај статус утврђен Правилником о надлежним националним спортским савезима за спортске гране и области спорта у Републици Србији („Службени гласник РС”, бр. 95/16 и 45/18).

Када се погледа целокупни систем борбе против допинга у спорту у Републици Србији, онако како је постављен Законом о спречавању допинга у спорту, може се констатовати да он почива на три кључна стуба: Министарству омладине и спорта, Антидопинг агенцији Републике Србије и надлежним националним спортским савезима. Због тога је при анализи постојећег стања нужно сагледати у којој мери су они одговорили својим обавезама утврђеним Законом о спречавању допинга у спорту и да ли су у том погледу потребне неке измене Закона.

Министарство омладине и спорта је надлежни државни орган за надзор над применом Закона о спречавању допинга у спорту и прописа донетих на основу тог закона, надзор над обављањем поверених послова и инспекцијски надзор над применом Закона. Додатно, преко Министарства омладине и спорта врши се и финансирање делатности Антидопинг агенције Републике Србије из буџета Републике Србије.

Однос Министарства омладине и спорта према Антидопинг агенцији Републике Србије и надлежним националним спортским савезима уређен је на начин да се поштује независност и аутономија тих организација у предузимању мера на спречавању допинга у спорту, уз њихово праћење, како је то и утврђено Светским антидопинг кодексом. Због тога је чланом 11. Закона о спречавању допинга у спорту утврђена обавеза за надлежне националне спортске савезе да у року од 15 дана од дана ступања на снагу спортских правила којима су утврђене мере за спречавање допинга у спорту доставе примерак тих правила Министарству омладине и спорта, а чланом 34. Закона прописано да је Антидопинг агенција РС обавезна да најмање два пута годишње подноси извештај о пословању Министарству омладине и спорта. Антидопинг агенција такође има обавезу и да пријави Министарству омладине и спорта обављање допинг контроле, најкасније три дана после њеног одржавања (члан 32. Закона). Може се констатовати да су те обавезе поштоване, и од стране надлежних националних спортских савеза и од стране Антидопинг агенције Републике Србије.

Инспекцијски надзор над применом Закона о спречавању допинга у спорту и прописа донетих на основу тог закона, Министарство врши преко спортских инспектора. Права и дужности спортских инспектора утврђена су чланом 36. Закона о спречавању допинга у спорту. У том погледу се мора констатовати одређена неусаглашеност тог члана са Законом о инспекцијском надзору. Наиме, важећи Закон о инспекцијском надзору донет је након доношења важећег Закона о спречавању допинга у спорту. У процесу испитивања усаглашености Закона са Законом о инспекцијском надзору, на коме су учествовали консултанти УСАИД Пројекта за боље услове пословања (БЕП) и Балканског центра за регулаторну реформу, као уговарача УСАИД БЕП-а, установљено је да је члан 37. Закона о спречавању допинга у спорту, делимично усаглашен са Законом о инспекцијском надзору, односно да је овај члан усаглашен са чл. 21, 22, 25, 27 и 28. Закона о инспекцијском надзору, а да је потребно усаглашавање са чланом 39. Закона о инспекцијском надзору, којим

се уређује питање жалбе. У члану 37. став 2 Закона о спречавању допинга у спорту, утврђено је „Одлуке спортског инспектора донете у вршењу инспекцијског надзора из става 1. овог члана, коначне су у управном поступку”, док је чланом 39. Закона о инспекцијском надзору, утврђено да се против решења инспектора може изјавити жалба у року од 15 дана од дана доставе писаног решења, те да та жалба одлаже извршење решења осим када је неопходно предузимање хитних мера ради спречавања или отклањања опасности по живот или здравље људи, имовину, права и интересе запослених и радно ангажованих лица, привреду, животну средину, биљни или животињски свет, јавне приходе, несметан рад органа и организација, комунални ред или безбедност, што се посебно образлаже у решењу. У складу са изнетим потребно је ускладити одговарајуће одредбе Закона о спречавању допинга у спорту са Законом о инспекцијском надзору, те прецизирати да инспектор у току вршења надзора писане одлуке доноси у форми решења, што је у складу и са Законом о општем управном поступку. На то упућује и чињеница да је Влада Републике Србије Закључком 05 Број: 011-701/2018 од 31. јануара 2018. године, предвидела обавезу усклађивања закона са Законом о инспекцијском надзору. Права и обавезе **надлежних националних спортских савеза** на спречавању допинга у спорту, утврђена су у највећем делу чл. 10. и 11. Закона о спречавању допинга у спорту, уз додатне обавезе из члана 4. Закона (заштита података о личности).

У односу на обавезе утврђене чланом 10. закона за надлежне националне спортске савезе, друге спортске савезе, спортска друштва, спортске организације и стручна спортска удружења, може се констатовати да је 98 надлежних националних спортских савеза, у време доношења закона 2014. године, у предвиђеном року од 6 месеци од ступања на снагу Закона, нормативно ускладило своју организацију, рад и опште акте са одредбама закона. Савези су спортским правилима утврдили дисциплинске мере и уредили поступак њиховог изрицања у случајевима утврђене повреде антидопинг правила, у складу са Светским антидопинг кодексом, и та су правила достављена у складу са чланом 11. Закона о спречавању допинга у спорту Антидопинг агенцији. Сви случајеви утврђивања повреда антидопинг правила у периоду од 23. октобра 2014. године, осим три случаја из 2020. године, који су у току, решени су благовремено од стране савеза, у складу са одредбама Закона, Светског антидопинг кодекса и правила надлежних међународних спортских савеза. Спортски резултати допинг позитивних спортиста су дисквалификовани и нису забележени случајеви кршења изречених забрана учешћа у спорту. У том смислу може се утврдити да су обавезе из члана 10. став 1, тач. 1)–4) и 16) у потпуности испуњаване.

У погледу обавезе из члана 10. став 1, тач. 5) и 9) које се односе на обавезе доношења програма антидопинг деловања и одређивање одговорног лица за надзор над спровођењем мера за спречавање допинга, свих 98 надлежних националних спортских савеза у време доношења закона 2014. године, донели су програме антидопинг деловања и одредили одговорна лица за надзор над спровођењем мера за спречавање допинга, те доставили те акте Антидопинг агенцији. О испуњавању ових обавеза од стране других спортских савеза, спортских друштава, спортских организација и стручних спортских удружења, на које се ове одредбе сходно примењују према члану 10. став 3. Закона, Антидопинг агенција нема сазнања.

У погледу обавезе из члана 10. став 1, тачка 6) која се односи на обезбеђивање сталног индивидуалног медицинског праћења категорисаних спортиста на

нивоу савеза, према сазнањима Антидопинг агенције спроводе се два обавезна здравствена прегледа спортиста као услов за такмичење. О осталим деловима организације индивидуалног медицинског праћења, не постоје сазнања, нити постоји механизам контроле.

У погледу обавезе савеза из члана 10. став 1. тачка 7) да спортским правилима и у сарадњи са антидопинг агенцијом обезбеде да се чланови савеза, а посебно спортски стручњаци и регистровани спортисти свих узрасних категорија непрекидно, а најмање једанпут годишње, обавештавају и едукују о важећим прописима који се односе на допинг у спорту и штетним последицама по здравље употребе допинг средстава, може се констатовати да се Антидопинг агенција одазивала на позиве надлежних националних спортских савеза да држи бесплатна едукативна предавања, када су позиви уследили (укупно је одржано од почетка примене закона 320 предавања). Антидопинг агенција је развила и систем онлајн едукације и снимала едукативна предавања чији су линкови прослеђивани савезима, како би могли да организују едукације. Такође, годишњи приручници о допингу које публикује Антидопинг агенција на свом сајту, прослеђивани су савезима, како би их даље проследили својим члановима. У том смислу, може да се претпостави да су савези испуњавали у највећем делу бар делимично ову обавезу, али да ли је обавеза испуњавана у потпуности онако како је утврђена у закону, не постоје сазнања и не постоји механизам контроле. О испуњавању ових обавеза од стране других спортских савеза, спортских друштава, спортских организација и стручних спортских удружења, на које се ова одредба сходно примењују према члану 10. став 3. Закона, Антидопинг агенција нема сазнања.

У погледу обавезе савеза из члана 10. став 1. тачка 8) да одговарајућим општим актима обезбеде да чланови савеза поштују обавезе које проистичу из примене мера за спречавање допинга у спорту, може се утврдити да су савези ову одредбу укључили у своја спортска правила којима регулишу допинг. Антидопинг агенција нема сазнања о спровођењу ових обавеза од стране чланова савеза, односно о евентуалним кршењима ових обавеза.

У погледу обавеза савеза из члана 10. став 1. тач. 10) и 11) да најмање 21 дан пре одржавања такмичења које организује, или које је под његовом контролом, пријави такмичење Антидопинг агенцији, као и да најкасније до краја текуће године достави Антидопинг агенцији календар такмичења за наредну годину, те да најмање једанпут у шест месеци обавести Антидопинг агенцију о плановима тренинга и припрема врхунских спортиста и националних спортских репрезентација, може се констатовати да су надлежни национални спортски савези уредно достављали календаре такмичења, док су обавезе обавештавања о такмичењима која организује, или која су под његовом контролом најчешће испуњавана кроз достављање календара такмичења где су та такмичења наведена, а када су важнија такмичења у питању као што су државна првенства, финала купа и плеј оф, и достављањем посебних обавештења. О припремама репрезентација, агенцију су обавештавали већи савези који углавном и организују припреме, али не увек два пута годишње, односно најмање једном у 6 месеци, већ кад су припреме заказане. Како се према члану 10. став 3. Закона, обавеза да најмање 21 дан пре одржавања такмичења које организује, или које је под његовом контролом, пријави такмичење Антидопинг агенцији, односи сходно и на друге спортске савезе, спортска друштва, спортске организације, може се констатовати да ови субјекти нису извршавали ову обавезу и да су обавештења и календаре достављали, како је и наведено само надлежни национални спортски савези.

Антидопинг агенција нема сазнања о томе да ли су савези ускраћивали у потпуности финансирања спортиста, спортских стручњака, спортских организација и других лица која нису поштовала важећа антидопинг правила, како налаже члан 10. став 1, тачка 12) Закона. Оно о чему постоји сазнање је, да су свим спортистима стипендистима који су били допинг позитивни, укинута стипендије Министарства омладине и спорта. Исто тако, не постоје подаци о томе да ли су спортски савези, друштва и организације и у којој мери испуњавали обавезу из члана 10. став 1. тачка 13) Закона, да контролишу антидопинг програме својих чланица, као и спровођење тих програма, јер не постоје ни механизми контроле ове обавезе.

Надлежни национални спортски савези редовно су достављали Министарству омладине и спорта и Антидопинг агенцији извештаје о мерама за борбу против допинга предузетим у току године, како налаже члан 10. став 1. тачка 14) Закона, с тим да су ови извештаји услед непостојања прописане садржине, најчешће уопштени и штурни, те из њих није могуће добити прецизне податке у којој се мери поштују поједине обавезе из члана 10. Закона.

У погледу обавеза надлежних националних спортских савеза из члана 10. став 1. тачка 15) да у спорту у коме се такмиче животиње утврди и спроведе антидопинг правила за животиње које учествују у том спорту, у складу са правилима Антидопинг агенције и надлежног међународног спортског савеза, у спровођењу ове обавезе, постоји проблем у галопском и касачком спорту, који је настао престанком функционисања Коњичког савеза Србије. По престанку рада овог савеза, субјекти у касачком и галопском спорту су се организовали у Удружење за касачки спорт Србије и Удружење за галопски спорт Србије. Такође, регистровани су и Српски касачки савез и Српски галопски савез, које неформално воде иста лица која су окупљена у наведеним удружењима, али који нису финансирани од стране Министарства омладине и спорта, јер не испуњавају све услове, иако су препознати као надлежни савези у тим областима спорта. Услед овакве ситуације, а додатно отежано чињеницом да надлежни међународни савези за касачке – УЕТ и галопске – ИФХА трке, немају јединствена и хармонизована правила за своје чланове, оба наведена савеза користе у области допинга у спорту правила наведених удружења или чак Коњичког савеза Србије, иако овај савез више не функционише и у свом раду функционишу као да су јединствени субјекти са наведеним удружењима. Таква ситуација доводи до неуређености у касачком и галопском спорту, док је ситуација боља у ФЕИ и олимпијским дисциплинама коњичког спорта у којима надлежни национални спортски савез има правила усклађена са правилима надлежног међународног савеза – ФЕИ.

У погледу обавеза надлежних националних спортских савеза из члана 10. став 1. тачка 17) да на полуфиналима и финалима националних првенстава, као и полуфиналима или финалима плеј оф националних такмичења организују допинг контролу у складу са овим законом, и да сnose трошкове спровођења допинг контроле, савези су испуњавали ову обавезу у великој мери, и од 2995 допинг контрола спроведених на домаћим такмичењима, савези су финансирани 981 допинг контролу, односно нешто мање од трећине спроведених контрола. Пошто се за ове контроле зна да се спроводе на унапред одређеним такмичењима, ова одредба је у једном делу у супротности са захтевима који су у вези са тзв. интелигентним тестирањем, а који су утврђени у најновијим смерницама Светске антидопинг агенције за оперативну независност националних антидопинг организација, где се наводи да национална антидопинг организација спроводи тестирање искључиво на основу

сопственог програма допинг контрола, чак иако део буџета за тај програм потиче од националног олимпијског комитета или националног спортског савеза.

Не постоји прецизан механизам контроле који би проверио у којој мери су надлежни национални спортски савези испуњавали обавезу из члана 10. став 1. тачка 18) да промовишу јачање вредности спортске етике, фер плеја и здравља спортиста. Према сазнањима Антидопинг агенције, већина савеза на својим интернет сајтовима има линкове на сајт Антидопинг агенције на коме се врши промоција наведених вредности, и нису забележене активности од стране савеза које би биле у супротности са овим вредностима, те се у том смислу може сматрати да савези испуњавају ову обавезу у највећем делу.

Правни положај и права и обавезе **Антидопинг агенције Републике Србије**, као надлежне националне антидопинг организације, која је уз Олимпијски комитет Србије потписник Светског антидопинг кодекса у име спортског покрета Републике Србије, уређен је чл. 20-34. Закона о спречавању допинга у спорту.

Делатност Антидопинг агенције је утврђена чланом 21. Закона о спречавању допинга у спорту. Антидопинг агенција обавља спортске делатности у вези са спречавањем допинга у спорту, а посебно: 1) предузима мере за смањење допинга у спорту и његово дугорочно отклањање; 2) објашњава шта се под одређеним појмом везаним за проблем допинга у спорту подразумева; 3) стара се о обезбеђењу потребне опреме за анализу допинг узорака и потребних средстава за допинг контролу; 4) остварује увид у организовање и спровођење допинг контроле на међународним такмичењима која се организују у Републици Србији; 5) утврђује годишњи план допинг контроле коју спроводи; 6) издаје службени билтен; 7) остварује међународну стручну сарадњу на питањима која су везана за спречавање допинга у спорту и закључује споразуме о тестирању; 8) остварује сарадњу са заинтересованим надлежним државним органима и организацијама у области спорта у вези са спречавањем допинга у спорту и оштећењем здравља спортиста употребом допинга; 9) организује образовне и друге кампање против допинга у спорту; 10) информише јавност о активностима које се предузимају против допинга у спорту, укључујући и организовање интернет презентације (сајта) на којој се објављују општа акта и одлуке органа Антидопинг агенције, као и одлуке због повреде антидопинг правила, са преводом на српски језик, надлежних међународних антидопинг организација које се односе на држављане Републике Србије; 11) даје препоруке и савете за предузимање мера од стране државних органа и организација у области спорта у циљу спречавања допинга у спорту; 12) организује истраживања, саветовања, семинаре, округле столове и издаје публикације о питањима везаним за борбу против допинга у спорту; 13) прати и прикупља информације у вези са законским и другим мерама које се у другим земљама и међународним организацијама предузимају у борби против допинга у спорту; 14) прати и прикупља информације о мерама које државни органи и организације у области спорта предузимају у борби против допинга у спорту; 15) утврђује изглед маркице са знаком „DOPING FREE” који се ставља на тестиране производе који садрже додатке за исхрану и поступак за издавање маркице, као поверени посао; 16) обавља друге послове који се односе на спречавање допинга у спорту, у складу са законом.

У периоду од дана ступања на снагу важећег Закона, односно од 23. октобра 2014. године до 1. новембра 2020. године, Антидопинг агенција је спровела укупно 5129 допинг контрола. На домаћим такмичењима спроведено је 2995 допинг контрола док је изван такмичења код наших спортиста спроведено 1112

допинг контрола. У наведеном периоду Антидопинг агенција спроводила је допинг контроле на међународним такмичењима која су се одвијала у нашој земљи, и то укупно 802 допинг контроле, а на захтев међународних спортских савеза тестирано је изван такмичења 220 спортиста. Поред допинг контрола спортиста, у истом периоду спроведено је и 318 допинг контрола коња.

У периоду од 23. октобра 2014. године до 1. новембра 2020. године, утврђено је 49 повреда антидопинг правила од стране спортиста: 48 повреда које се односе на присуство забрањене супстанце или њених метаболита или маркера у телесном узорку спортисте (члан 3. став 1. тачка 1. Закона) и 1 повреда која се односи на одбијање, или неприступање без задовољавајућег оправдања, давању узорка после обавештења о допинг контроли или избегавање давања узорка на други начин (члан 3. став 1. тачка 3. Закона). У 48 повреда које су се односиле на присуство забрањених супстанци у телесном узорку, укупно је откривено присуство 66 забрањених супстанци, и то: 27 анаболичких стероида, 16 стимуланса, 10 диуретика, 8 канабиноида, 3 хормона и метаболничка модулятора, 1 бета 2 агонист и 1 наркотик. У току су 3 поступка утврђивања повреде антидопинг правила због основане сумње на присуство забрањене супстанце или њених метаболита или маркера у телесном узорку спортисте. У истом периоду утврђене су 23 повреде антидопинг правила у коњичком спорту, а у току је 1 поступак утврђивања повреде антидопинг правила због основане сумње на присуство забрањене супстанце у телесном узорку коња. У два поступка поднете су жалбе Антидопинг одбору, као другостепеном жалбеним телу на националном нивоу, који је поступао по истима. У једном, Антидопинг одбор је делимично усвојио жалбу у погледу изречене казне и преиначио је, умањујући изречени временски период забране, док је у другом поступку, жалба одбијена а изречена казна потврђена. Антидопинг одбор је одбацио једну поднету жалбу због недостатка легитимације на страни подносиоца жалбе, односно подношења жалбе од стране неовлашћеног лица.

Подаци о изреченим казнама се уредно објављују на интернет сајту Антидопинг агенције, у складу са чланом 4. Закона о спречавању допинга у спорту, а након истека периода у коме су јавно доступни подаци о повреди антидопинг правила, ови подаци се у складу са законом, уклањају са интернет сајта у потпуности, укључујући ту и архивирање вести о повредама.

У периоду од 23. октобра 2014. године до 1. новембра 2020. године, поднета су 83 захтева за изузеће за терапеутску употребу, од којих је 78 одобрено, од стране Антидопинг агенције или међународних спортских савеза. Најчешће је изузеће захтевано због системске примене кортикостероида у циљу лечења мишићно скелетних поремећаја. Мишљење о томе да ли неки лек садржи забрањену супстанцу тражено је за 570 лекова. Исто мишљење о присуству забрањених супстанци, али у суплементима, тражено је за више од 1000 препарата путем захтева поднетих преко интернет сајта Антидопинг агенције, а за 2200 суплемената захтеве за мишљења су поднели национални спортски савези.

Одржано је и 320 едукативних предавања од стране Антидопинг агенције. Број едукованих спортиста, спортских и здравствених радника, као и представника медија и полиције који су присуствовали овим предавањима износи 9700. Онлајн едукацију Антидопинг агенције која је развијена 2014. године, како би била доступна свим заинтересованима, успешно је одслушало и онлајн положило око 9400 спортиста и спортских радника. Сви стипендисти Министарства омладине и спорта редовно су едуковани у погледу антидопинг правила, два пута годишње. Антидопинг агенција је успешно организовала

мрежу вршњачке едукације која је довела до тога да је око 10000 ученика основних и средњих школа Србије слушало предавање од својих вршњака о борби против допинга и листи забрањених средстава. Од посебних активности из домена едукације треба поменути одржавање два конгреса о превенцији допинга у спорту, редовно учествовање на Сајму спорта, развијање мобилне апликације Антидопинг агенције која је постала популарна у целом региону, као и снимање једног од најгледанијих едукативних филмова о процедури допинг контроле са спортисткињом Иваном Шпановић. Поред наведеног, Антидопинг агенција је учествовала и у серији предавања посвећених борби против наркоманије.

Антидопинг агенција Републике Србије је у претходном периоду, у домену својих надлежности и у спровођењу закона, у значајној мери сарађивала са Министарством унутрашњих послова, посебно са Службом за борбу против организованог криминала (СБПОК), царином, тужилаштвима и судовима. Сарадња се огледала у прослеђивању свих информација и обавештајних података до којих је дошла Антидопинг агенција полицији, давању стручних мишљења у вези са запленим допинг средствима, тестирању притвореника на забрањена допинг средства, вештачење и учествовање у својству стручног сведока у судским процесима. Као плод сарадње Антидопинг агенције Републике Србије и полиције, а посебно као резултат одличног рада припадника СБПОК-а треба истаћи случај из 2015. године, када је дошло је до хапшења три лица и прве велике заплене допинг средстава у вредности од ~1.000.000 евра на црном тржишту. Количине заплених допинг средстава од стране припадника МУП-а, у периоду од 2014-2018. године, према Извештају Радне групе за област допинга у спорту Националног савета за спречавању негативних појава у спорту, из октобра 2018. године, износе: у 2014. години – 250,27 грама и 751 таблета анаболичких стероида; у 2015. години – 51919,08 грама, 25752 таблета и 23711 мл анаболичких стероида; у 2017. години – 1328 таблета и 55 мл анаболичких стероида и у 2018. години - 1364 таблета и 96 мл анаболичких стероида. Представници Антидопинг агенције одржали су 10. септембра 2019. године, и предавање за преко 30 припадника Министарства унутрашњих послова, са темом борбе против допинга и упознавања са основним проблемима кријумчарења забрањених допинг супстанци. Антидопинг агенција је ово предавање организовала и одржала у сарадњи са Одељењем за физичко-хемијска и токсиколошка вештачења у Националном центру за криминалистичку форензику.

Који су важећи прописи и документи јавних политика од значаја за промену која се предлаже и у чему се тај значај огледа?

Важећи Закон о спречавању допинга у спорту потребно је изменити и допунити, из разлога усаглашавања са Светским антидопинг кодексом и пратећим међународним стандардима, као и усаглашавања са Законом о спорту и Законом о инспекцијском надзору.

Најважнији разлог за разматрање измена и допуна Закона о спречавању допинга у спорту лежи у потреби усаглашавања овог закона са основним принципима новог Светског антидопинг кодекса и најважнијим одредбама којима се ти принципи операционализују. Чланом 3. Међународне конвенције против допинга у спорту Република Србија се обавезала да, ради остваривања циља Конвенције: а) усвоји одговарајуће мере на националном нивоу које су у складу са принципима Светског антидопинг кодекса; б) подстиче све облике

међународне сарадње усмерене на заштиту спортисте и етике у спорту и на размену резултата истраживања; ц) подстиче међународну сарадњу између земаља учесница и водећих организација у борби против допинга у спорту, нарочито Светске агенције за борбу против допинга.

Република Србије се, такође, чланом 4. став 1. Међународне конвенције против допинга у спорту обавезала и да, ради координације борбе против допинга у спорту на националном нивоу, поштује принципе Светског антидопинг кодекса, као основе за законодавне мере у односу на активности за борбу против допинга на националном нивоу. Међународна конвенција против допинга у спорту несумњиво не обавезује на директну примену Светског антидопинг кодекса, већ тражи усаглашавање националног законодавства за основним принципима Светског антидопинг кодекса. То је у потпуности разумљиво јер је у тренутку усвајања Конвенције 2005. године, на снази био Светски антидопинг кодекс из 2003. године, а он је до данас претрпео више измена пошто се сваких шест години врши његова ревизија. У сваком случају, наши спортисти и организације у области спорта могу бити део међународног спорта само уколико се у Републици Србији прихватају и спроводе антидопинг правила која су усаглашена са Светским антидопинг кодексом

Светски антидопинг кодекс је претрпео значајне измене, које су усвојене 2019. године на конференцији Светске антидопинг агенције, у Катовицама, Пољска, које ће ступити на снагу 1. јануара 2021. године. Кодекс је потписан и прихваћен од око 700 кључних носилаца система спорта на међународном и националном нивоу, укључујући Међународни олимпијски комитет, Међународни параолимпијски комитет, све међународне спортске савезе, све националне олимпијске комитете и све надлежне националне антидопинг организације, укључујући и Олимпијски комитет Србије и Антидопинг агенцију Републике Србије. Светским антидопинг кодексом је овлашћена Светска антидопинг агенција (у даљем тексту: ВАДА) да донесе међународне стандарде и упутства за спровођење појединих кључних делова Кодекса, и све антидопинг активности на националном нивоу морају бити усаглашене и са тим документима, уз претњу санкцијама. До сада је донето 8 међународних стандарда и више упутстава и модела правила, од којих треба издвојити: Међународни стандард за тестирања и истраге (The International Standard for Testing and Investigations); Међународни стандард за лабораторије (The International Standard for Laboratories); Међународни стандард за изузећа за терапеутску употребу (The International Standard for Therapeutic Use Exemptions); Међународни стандард за Листу забрањених средстава (The International Standard for the Prohibited List); Међународни стандард за заштиту приватности и личних информација (The International Standard for the Protection of Privacy and Personal Information); Међународни стандард за усаглашеност потписника са Кодексом (The International Standard for Code Compliance by Signatories); Међународни стандард за едукацију (The International Standard for Education); Међународни стандард за управљање резултатима (The International Standard for Results Management); Модел правила за националне антидопинг организације; Модел правила за националне Олимпијске комитете; Смерница за оперативну независност националних антидопинг организација у складу са 2021 Светским антидопинг кодексом; Смерница за заштиту приватности; Упутство за велике спортске догађаје; Упутство за сарадњу светске антидопинг агенције и националних антидопинг организација; Упутство за оптимизацију сарадње међународних спортских савеза и националних антидопинг организација; Упутства за интелигентно прикупљање и дељење информација;

Упутства за управљање резултатима, претресима и одлукама; Упутства за имплементацију програма делотворног тестирања; Упутства за управљање биолошким пасошем спортиста.

Према одредбама Светског антидопинг кодекса постоји одређени број одредби које морају дословно бити преузете и прихваћене од свих учесника у систему спорта у свету, и на међународном и на националном нивоу, иначе организације у области спорта и спортисти у Републици Србији могу бити изложени изузетно тешким санкцијама, укључујући забрану учешћа на међународним спортским такмичењима и ускраћивање организације међународних спортских такмичења на територији Републике Србије. У групу одредби које се морају преузети без било какве измене суштине спадају: Члан 1 (Дефиниција допинга); Члан 2 (Повреда антидопинг правила); Члан 3 (Доказивање допинга); Члан 4.2.2(Специфичне супстанце или специфични методи); Члан 4.2.3 (Супстанце злоупотребе); Члан 4.3.3 (Одлучивање ВАДА-е о листи забрањених средстава); Члан 7.7 (Повлачење из спорта); Члан 9 (Аутоматска дисквалификација појединачних резултата); Члан 10 (Казне за појединце); Члан 11 (Мере у тимским спортовима); Члан 13 (Жалбе); Члан 15.1 (Аутоматско обавезујуће дејство одлука); Члан 17 (Застарелост); Члан 26 (Тумачење Кодекса); Додатак 1 – Дефиниције.

Надзор над поштовањем јединствене светске антидопинг политике спроводи Светска антидопинг агенција, која даје и потврде националним антидопинг организацијама да је њихов рад усклађен са Светским антидопинг кодексом. Антидопинг агенција Републике Србије је добила такву потврду и сматра се једном од најбољих антидопинг организација у свету. Међутим, неусклађеност Закона о спречавању допинга о спорту са изменама Светског антидопинг кодекса које ће се примењивати од 1. јануара 2021. године, прети да озбиљно угрози рад Антидопинг агенције Републике Србије и положај наших спортиста и националних спортских савеза у међународним спортским савезима и на међународним спортским догађајима.

Да ли су уочени проблеми у области и на кога се они односе?

Представити узроке и последице проблема.

Имајући у виду све претходно наведено може се констатовати да, са становишта усаглашености система борбе против допинга у спорту у Републици Србији са међународним стандардима у овој области, постоји неколико кључних проблема, који су везани за следећа питања:

- 1) обезбеђење доследног и координисаног поступања свих националних спортских савеза у утврђивању и спровођењу мера борбе против допинга у спорту;
- 2) обезбеђење остваривања улоге Антидопинг агенције Републике Србије, као надлежне антидопинг организације за Републику Србију, на начин како је то прописано Светским антидопинг кодексом;
- 3) обезбеђивање да се дисциплински поступак за повреду антидопинг правила утврђених Светским антидопинг кодексом спроводи на правичан начин, од стране оперативно независних, непристрасних и ефикасних тела;
- 4) обезбеђење спровођења интелигентног тестирања.

У односу на **прво питање**, треба констатовати да се систем борбе против допинга у спорту у Републици Србији темељи, према Закону о спречавању допинга у спорту, на одговорном односу Антидопинг агенције Републике Србије и надлежних националних спортских савеза и других организација у области спорта према овом проблему. Чланом 10. Закона о спречавању допинга у спорту, прописан је читав низ обавеза посебно за надлежне националне спортске савезе, али је пракса показала, на шта је већ указано, да је потребно начинити измене и допуне које ће нагласити одговорност свих учесника у систему спорта, а посебно оних који воде наш спорт, за не само усвајање антидопинг правила већ и за њихово доследно и стално спровођење, и установити механизам за постизање тог циља. Још је, међутим, битније да све те активности морају бити координисане, дефинисане и спроведене на јединствен начин и у тесној сарадњи са Антидопинг агенцијом Републике Србије, као надлежној националној антидопинг организацији која је према Светском антидопинг кодексу одговорна за обезбеђење усклађености са Светским антидопинг кодексом свих активности које се на територији Републике Србији планирају и спроводе у борби против допинга. Као што је већ истицано приликом доношења Закона о спречавању допинга у спорту 2014. године, не само Светски антидопинг кодекс већ и Међународна конвенција против допинга у спорту јасно је истакла да јавне власти и организације задужене за спорт имају комплементарну одговорност у спречавању и борби против допинга у спорту, посебно у погледу обезбеђења одговарајућег тока спортских манифестација, заснованог на принципу фер плеја и у заштити здравља њихових учесника. Јавне власти и организације у области спорта, посебно национални спортски савези, морају сарађивати у том циљу, уз обезбеђење највишег степена независности и транспарентности на одговарајућим нивоима. Да би се ти циљеви постигли потребно је изменама Закона о спречавању допинга у спорту обезбедити овлашћење за Антидопинг агенцију Републике Србије да донесе правила о усаглашавању антидопинг активности надлежних националних спортских савеза утврђених Светским антидопинг кодексом, и да, када вршећи надзор над спровођењем тих правила, утврди да организација у области спорта није ускладила своја правила са Светским антидопинг кодексом, или их није применила или их се не придржава, предузме против те организације одговарајуће мере.

У односу на **друго питање**, за унапређења система борбе против допинга у Републици Србији, посебно је нужно јасније дефинисање и прецизирање послова и мера које предузима Антидопинг агенција Републике Србије на спречавању повреда антидопинг правила, јер важећи Закон о спречавању допинга у спорту није у том погледу у потпуности усаглашен са Светским антидопинг кодексом. Главни „проблем“ лежи у томе што се новим Светским антидопинг кодексом тражи давање већих овлашћења националним антидопинг организацијама у погледу предузимања мера против организација које не поштују антидопинг правила, што подразумева и јасно дефинисање међусобних односа. Оно што је, с тим у вези, посебно важно јесте омогућавање Антидопинг агенцији Републике Србије да, у сарадњи са Светском антидопинг агенцијом, обезбеди да је систем борбе против допинга у Републици Србији у потпуности усаглашен са одредбама Светског антидопинг кодекса и пратећим међународним стандардима и смерницама. Према члану 20. 5. Светског антидопинг кодекса, улога и одговорност Антидопинг агенције Републике Србије је:

- да усвоји и спроводе антидопинг правила и политику која је у сагласности са Кодексом и Интернационалним стандардима; да буде независна у својим оперативним одлукама и активностима;
- да сарађује са другим релевантним националним организацијама и агенцијама и другим антидопинг организацијама;
- да подстиче међусобно тестирање међу антидопинг организацијама;
- да промовише истраживања у области борбе против допинга у спорту;
- да ускрати делимично или у потпуности финансирање, уколико постоји, спортисти или члану помоћног особља спортисте који су починили повреду антидопинг правила за време трајања периода забране учешћа;
- да снажно делује на спречавање свих потенцијалних повреда антидопинг правила, у оквиру својих надлежности, укључујући истрагу у сваком појединачном случају, да ли су помоћно особље спортисте или друга лица можда били умешани у допинг, као и да обезбеде спровођење изречених мера;
- да планира, имплементира, евалуира и промовише антидопинг едукацију у складу са захтевима Интернационалног стандарда за едукацију;
- да захтева да се сви чланови борда, директори, службеници и запослени (и они који су именовани као делегирана трећа страна), а који су укључени у било који аспект допинг контроле, као услов за ту позицију, обавезу на поштовање антидопинг правила као лице које је у складу са Кодексом одговорно за намерно и директно кршење правила, или да су на то обавезани упоредним правила и прописима који су успостављени од стране потписника;
- да не запосли ни на једну позицију која укључује допинг контролу (осим ако је део одобрене антидопинг едукације или рехабилитационог програма) лице које је привремено суспендовано или против кога тече казне забране учешћа у спорту у складу са Кодексом или ако лице није било подложно Кодексу да није претходних шест година директно и намерно поступало на начин које би представљало повреду антидопинг правила да се на такво лице примењивао Кодекс;
- да спроведе аутоматску истрагу помоћног особља спортисте, које је у њиховој надлежности, у случају било које повреде антидопинг правила која укључује заштићено лице или помоћно особље спортисте које је сарађивало са више од једног спортисте који су починили повреду антидопинг правила;
- да у потпуности сарађује са ВАДА по питању истрага које ВАДА спроводи; а поштује оперативну независност лабораторија у складу са Интернационалним стандардом за лабораторије;
- да усвоји процедуру или правила за заштиту лица која пријављују или желе да пријаве повреду антидопинг правила и за кажњавање спортиста и других лица која прете или застрашују таква лица;
- да предузме неопходне мере ради сузбијања неусаглашености са Кодексом и Интернационалним стандардима било ког спортског тела (организације) над којим има надлежност. Важећи Закон о спречавању допинга у спорту не омогућава у потпуности да се овако дефинисана улога Антидопинг агенције Републике Србије реализује у потпуности.

Омогућавање Антидопинг агенцији Републике Србије да оствари своју улогу онако како је она дефинисана Светским антидопинг кодексом, тесно је повезана и са могућим последицама којима би могли бити изложени наши спортисти и организације у области спорта уколико би у поступку надзора који над радом националних антидопинг организација континуирано спроводи Светска антидопинг агенција било утврђено да постоји неусаглашеност (било антидопинг правила било начина њиховог спровођења) Антидопинг агенције Републике Србије и националних спортских савеза са Светским антидопинг кодексом. Наиме, у складу са чланом 20.7.3 Кодекса, Светска антидопинг агенција има улогу и одговорност да пружи подршку и смернице потписницима Кодекса у напорима да се ускладе са Кодексом и међународним стандардима и да надгледа усаглашеност, у складу са чланом 24.1 Кодекса и Међународним стандардом за усаглашавање са Светским антидопинг кодексом. Такође, ВАДА је овлашћена да развија и објављује смернице и моделе најбоље праксе (члан 20.7.6 Кодекса). Могуће мере санкција за утврђену неусаглашеност националних антидопинг правила и активности са Светским антидопинг кодексом су прописани одредбама члана 24. Светског антидопинг кодекса, и оне обухватају:

- У случајевима неусаглашености (без обзира да ли су у питању обавезе извештавања или друга неусаглашеност), ВАДА ће применити корективне процедуре у складу са Интернационалним стандардима за усаглашавање правила потписника са Кодексом. Ако потписник или његов представник не успе да исправи неусаглашеност у остављеном временском року, тада ће ВАДА послати званично обавештење у коме се утврђује да је потписник неусаглашен и предлажу мере/последике са листе потенцијалних мера/последика дефинисаних у члану 24.1.12. Кодекса, као и услове које потписник треба да испуни да би се вратио на листу потписника који су у складу са Кодексом. То обавештење ће бити јавно објављено у складу са Међународним стандардом за усаглашавање правила потписника са Кодексом. Ако потписник жели да оспори тврдње ВАДА-е о неусаглашености и/или мере/последике и/или услове за поновно успостављање статуса усаглашености које предлаже ВАДА, он мора да обавести ВАДА-у у писаној форми у року од двадесет једног дана од дана пријема ВАДА-иног обавештења. У том случају ВАДА ће поднети формално обавештење о спору ЦАС-у и тај спор ће решити редовна арбитража ЦАС-а у складу са Међународним стандардом за усаглашавање правила потписника са Кодексом.

- Следеће мере/последике могу се изрећи, појединачно или заједно, потписнику који се није придржавао Кодекса и/или Интернационалних стандарда, на основу посебних чињеница и околности конкретне случаја и одредби члана 10. Интернационалног стандарда за усаглашеност са Кодексом од стране потписника: 1) Забрана права да се такмичи или повлачење ВАДА привилегија (забрана учешћа у активностима ВАДА-е), 2) Представници потписника којима је забрањено учешће у спорту у одређеном периоду сматрају се неподобним да обављају било коју функцију или буду члан одбора или комитета или других тела било кога другог потписника (или њених чланова) или удружења потписника Кодекса; 3) Посебни мониторинг неких или свих антидопинг активности потписника, све док ВАДА не закључи да је потписник у стању да спроводи такве антидопинг активности на доследан начин без таквог мониторинга; 4) Надзор и/или преузимање неких или свих антидопинг активности потписника од стране одобрене треће стране, све док ВАДА не

сматра да је потписник у стању да спроведе такве антидопинг активности, на доследан начин, без таквих мера; 5) Новчана казна; 6) Обустава или губитак права финансирања и/или других погодности од Међународног олимпијског комитета или Међународног параолимпијског комитета или било којег другог потписника током одређеног периода (са или без права на примање таквог финансирања и/или других погодности за то раздобље ретроспективно након поновног успостављања права на такмичење); 7) Препорука надлежним државним органима да повуку део или цело јавно и /или друго финансирање и/или друге погодности за потписника током одређеног периода (са или без права на примање таквих финансијских средстава и/или других погодности за тај период ретроспективно после поновног успостављања права на рад); 8) утврђивање да држава потписнице Кодекса која није усаглашена са Кодексом не може да буде домаћин или суорганизатор и/или да јој се додели право да буде домаћин или суорганизатор интернационалних догађаја (нпр. Олимпијске игре, Параолимпијске игре, било који друга организација великих догађаја, Светска првенства, регионална или континентална првенства и/или било који други интернационални догађај), а ако је то право додељено дотичној земљи, потписник Кодекса који је то прво доделио мора да процени да ли је законски и практично могуће повући то право и поново доделити догађај другој земљи. Ако је то легално и практично могуће, потписник ће то учинити; 9) искључење из учешћа или присуства на Олимпијским играма и Параолимпијским играма и/или другим одређеним догађајима, светским првенствима, регионалним или континенталним првенствима и/или било којем другом међународном дешавању за одређени период, националних спортских савеза, представника тих савеза, спортиста и лица за подршку спортистима земље која није усаглашена са Кодексом.

Један од кључних критеријума према коме се процењује усаглашеност националних антидопинг правила и програма са Светским антидопинг кодексом, јесте оцена да ли је обезбеђена оперативна независност националне антидопинг организације (НАДО), садржана у обавезујућој одредби чл. 20.5.1, 20.4.3, 22.8. и 23.3. Кодекса. Тај „захтев” је ближе прецизиран одредбама Смерница за оперативну независност националних антидопинг организација у складу са 2021 Светским антидопинг кодексом, које је Светска антидопинг агенција објавила 9. новембра 2020. године. Поштовање обавеза из наведених чланова Кодекса и одредби Смернице је битан елемент за оцену усаглашености организација у области спорта са Светским антидопинг кодексом током процеса мониторинга који спроводи ВАДА. Неке од тих обавеза су следеће: НАДО морају да буду независне у својим оперативним одлукама и активностима од спорта и владе укључујући ту, али без ограничавања само на то, и забрану било каквог мешања у њихове оперативне активности било које лица које је у исто време ангажовано у менаџменту или активностима било које интернационалне федерације, националне федерације, организатора великих спортских догађаја, националног олимпијског комитета, националног параолимпијског комитета или дела владе те државе који је задужен за спорт или антидопинг; Национални олимпијски комитет и национални параолимпијски комитет морају, укључујући и националне спортске савезе, да поштују аутономију националне антидопинг организације у својој земљи и да не утичу на њене оперативне одлуке и активности; Свака влада треба да поштује аутономију националне антидопинг организације или регионалне антидопинг организације и било које ВАДА акредитоване или одобрене лабораторије у својој земљи, и неће утицати на њене оперативне одлуке и активности;

Потписници Кодекса (међу којима су и Олимпијски комитет Србије и Антидопинг агенција) обавезни су да издвоје довољно средстава за спровођење комплетних антидопинг програма, који су у сагласности са Кодексом и интернационалним стандардима; Под оперативним активностима о којима НАДО доноси независно (без управљања, надзора или упућивања од стране владе, спортских субјеката и других особа или организација) одлуке и спроводи активности, спадају сва програмска подручја борбе против допинга, укључујући планирање допинг контрола, управљање регистрованом тест групом, администрација биолошких пасоша спортиста, организовање анализе узорака, прикупљање обавештајних података и спровођење истрага, обраду ТУЕ захтева и управљање резултатима, као и управљање и доношење одлука о свакодневном пословању НАДО у вези са било којом од претходно наведених оперативних активности (особље, буџет, обим и временски распоред активности, итд.); Оперативна независност није само ствар формалне усклађености (тј. експлицитних антидопинг или правила управљања или прописа које су успоставили НАДО, владе или национална спортска тела) већ и примене (тј. таква правила ће се примењивати и постојећа пракса ће бити измењена, ако је потребно); Да би се обезбедила оперативна независност НАДО, извршна (оперативна) и надзорна овлашћења морају бити јасно раздвојена унутар НАДО, и у том погледу извршне функције НАДО морају бити одговорне за оперативне активности и одвојене од надзорних активности ако је било који представник владе или спортских субјеката укључен у такве надзорне активности; Независност руководиоца НАДО у доношењу одлука у вези оперативних активности треба да буде гарантована, укључујући и правну заштиту у односу на његов/њен мандат; чланови надзорног тела НАДО не могу бити лица којима је у току изречена мера због повреда антидопинг правила, а након именовања треба да дају изјаву да неће заступати интересе субјекта који их је именовао, већ да ће деловати у најбољем интересу НАДО и заштите чистог спорта; Извршна и надзорна тела НАДО морају осигурати правилно управљање потенцијалним сукобима интереса, што укључује и дефинисање путем кодекса понашања постојања потенцијалног сукоба интереса и дисциплинске мере у случајевима кршења правила; НАДО ће бити обезбеђени одговарајућим финансијским, људским и техничким ресурсима који обезбеђују аутономију и оперативну независност НАДО и омогућавају му да ефикасно спроводи свој мандат током времена.

У односу на **треће питање**, са становишта важећих законских решења из чл. 26. и 27. Закона о спречавању допинга у спорту, постоје два проблема. Први се тиче положаја тела која изричу дисциплинске мере због повреда антидопинг правила а други спровођења дисциплинског поступка због повреда антидопинг правила.

На неусаглашеност важећих одредби члана 26. Закона са Светским антидопинг кодексом и Међународним стандардима за управљање резултатима указала је и Светска антидопинг агенција током надзора над радом Антидопинг агенције Републике Србије у 2020. години. Антидопинг одбор који је образован при Антидопинг агенцији Републике Србије је важећим Законом о спречавању допинга о спорту дефинисан као стручно радно тело Антидопинг агенције чије чланове именује Управни одбор Антидопинг агенције, које у име Антидопинг агенције утврђује одговорност за повреду антидопинг правила. Антидопинг одбор је, при том, првенствено жалбено тело а изузетно одлучује и као првостепени орган за утврђивање повреда антидопинг правила када дисциплински орган надлежног националног спортског савеза није одлучио по

поднетој пријави у року од четири месеца (члан 10. став 6. Закона). Међутим, чланом 13.2.2. Светског антидопинг кодекса је утврђено да жалбени орган мора бити праведно, непристрасно и оперативно и институционално независно тело које води претрес, које ни на који начин не сме бити управљано или зависно од антидопинг организације одговорне за управљање резултатима. Осим тога, чланом 8.7. Међународних стандарда за управљање резултатима, овлашћена антидопинг организација је обавезна да обезбеди адекватне ресурсе како би осигурала да тело за одлучивање о повреди антидопинг правила може на ефикасан и независан начин реализује своје надлежности у складу са Светским антидопинг кодексом. Да би се ова неусаглашеност Закона о спречавању допинга у спорту и Светског антидопинг кодекса отклонила потребно је на другачији начин дефинисати начин избора и рад Антидопинг одбора, али који би и даље остао радно тело Антидопинг агенције. Имајући у виду укупан број утврђених повреда антидопинг правила од доношења Закона о спречавању допинга у спорту 2014. године до данас, било би нерационално да се Антидопинг одбор оснива као самостално правно лице. Једина алтернатива Антидопинг одбору могао би бити стални спортски арбитражни суд из члана 53. став 7. Закона о спорту, али је проблем што он још није основан, пошто се образује споразумом Олимпијског комитета Србије, Параолимпијског комитета Србије и Спорског савеза Србије.

Дисциплински поступак утврђивања одговорности за повреду антидопинг правила уређен је важећим Законом о спречавању допинга у спорту кроз неколико одредби члана 10. и 27. при чему је за спровођење првостепеног поступка надлежан национални спортски савез, а за спровођење другостепеног поступка Антидопинг агенција. Свака од ових организација доноси „своја” правила којима уређује поступак који се води пред њеним дисциплинским телом. Такав приступ је, међутим, у супротности са Светским антидопинг кодексом и Међународним стандардом за управљање резултатима. Због тога је изменама Закона о спречавању допинга у спорту потребно извршити измену члана 27. којим би се утврдила јединствена основна правила за вођење дисциплинског поступка утврђивања одговорности за повреду антидопинг правила, и то како првостепеног тако и другостепеног: у складу са којим правилима се води, како се покреће, против кога се води, коме се подноси жалба на првостепену одлуку, језик на коме се води, немогућност мировања поступка, гаранција права учесника у поступку, могућност вођење поступка и у одсутности друге стране која је уредно позвана, сношење трошкова поступка, застарелост поступка.

Када је реч о **четвртном питању**, у процесу ревизије рада Антидопинг агенције из 2019. године, ВАДА је дала замерку да је одредба члана 10. став 1. тачка 17) Закона у супротности са захтевима из система тзв. интелигентног тестирања будући да одређује да се контроле спроводе на полуфиналима и финалима националних првенстава и на полуфиналима и финалима плеј офа националних такмичења, у смислу да носи са собом предвидљивост када ће контрола бити спроведена, те је предложена измена те одредбе тако да се установи обавеза савеза да сноси трошкове спровођења контрола, али у складу са годишњим планом допинг контрола утврђеним од стране националне антидопинг организације. У прилог овоме говори и одредба из ВАДА смерница које регулишу оперативну независност националних антидопинг организација, где се наводи да „национална антидопинг организација спроводи тестирање на основу сопственог програма допинг контрола, чак иако део буџета за тај програм потиче од националног олимпијског комитета или националног

спортског савеза”. Да би се овај проблем отклонио потребно је изменити Закон о спречавању допинга у спорту тако што би остала обавеза за надлежне националне спортске савезе да током године организују један број допинг контрола и да сnose трошкове њиховог спровођења, али се не би прецизирало колико је то контрола и на којим такмичењима, већ би се то утврђивало годишњим планом допинг контрола Антидопинг агенције Републике Србије. У будуће би годишњи план допинг контрола Антидопинг агенције Републике Србије садржао део контрола које финансира Република Србија и део контрола које финансирају надлежни национални спортски савези или организатори одређених спортских догађаја. Колико ће тих контрола бити и како ће бити распоређене одређивало би се са више критеријума утврђених међународним стандардима за допинг контролу, који обухватају и процену ризика повреде антидопинг правила који прате одређене спортове и резултате претходних тестирања у оквиру одређеног спорта.

Која промена се предлаже?

Предлаже се доношење Закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту.

Уважавајући све претходно наведене околности у овој анализи, Управни одбор Антидопинг агенције усвојио је на седници дана 29. септембра 2020. године, Закључак о припреми и подношењу иницијативе за измене и допуне Закона о спречавању допинга у спорту, Број: 3-0929-6 од 29.9.2020. године.

Антидопинг агенција Републике Србије је, у процесу припреме Иницијативе за измене и допуне Закона о спречавању допинга у спорту, дана 6. новембра 2020. године, упутила позив спортским организацијама, као и другим заинтересовани субјектима, правним и физичким лицима која учествују у систему спорта, да узму учешће у припреми предлога за измене Закона о спречавању допинга у спорту, подношењем коментара, предлога и сугестија за измену, закључно са 13. новембром 2020. године. Спортски савез Србије доставио је Антидопинг агенцији 9. новембра 2020. године, обавештење да подржава измене закона у складу са новим Светским антидопинг кодексом и у том погледу нема посебне предлоге.

У складу са наведеним, Антидопинг агенција је 16. новембра 2020. године, поднела Министарству омладине и спорта Иницијативу за измене и допуне Закона о спречавању допинга у спорту, а потом и њену допуну 23. новембра 2020. године. Иницијатива је поднета из разлога што је заузет став да је потребно да се област борбе против допинга у спорту у Републици Србији унапреди и усклади са променама које су учињене у међународним документима који се односе на спречавање допинга у спорту, уз узимање у обзир упоредноправних решења, како би се систем спорта у овој области уредио сходно међународно преузетим обавезама, те спречило наступање негативних последица према систему спорта у Републици Србији, које између осталог могу да обухвате и забрану учешћа нашим спортистима на међународним такмичењима. Пример примене ове санкције је четворогодишња забрана руским спортистима да учествују на међународним спортским догађајима коју је изрекла ВАДА 2019. године, услед непоштовања међународних обавеза у овој области од стране Руске федерације, као и претходна слична забрана из 2017. године.

Да ли је промена заиста неопходна и у ком обиму?

Промена је неопходна имајући у виду да је усклађивање Закона о спречавању допинга у спорту са Светским антидопинг кодексом, међународна обавеза коју је Република Србија преузела, као и услов за несметано учешће наших спортиста на међународним такмичењима.

Основне и суштинске измене које би требало да обезбеди Закон о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту тичу се следећих питања: 1) дефинисање повреде антидопинг правила на начин утврђен Светским антидопинг кодексом; 2) јасније утврђивање обавеза надлежних националних спортских савеза и других организација у области спорта у односу на спречавање допинга; 3) прецизирање појединих надлежности и овлашћења Антидопинг агенције Републике Србије на начин како је то утврђено Светским антидопинг кодексом, како би ова агенција могла да одговори својим обавезама и осигура усаглашеност националних спортских антидопинг правила са Светским антидопинг кодексом; 4) обезбеђење независности Антидопинг одбора у остваривању надлежности за изрицање казни и других мера због повреде антидопинг правила, како од органа Антидопинг агенције тако и од трећих лица, у складу са обавезујућим захтевима из Светског антидопинг кодекса; 5) обезбеђење хармонизације антидопинг правила и активности свих надлежних националних спортских савеза са обавезама из Светског антидопинг кодекса путем правила Антидопинг агенције и путем спровођења надзора од стране Антидопинг агенције Републике Србије; 6) проширивање тежег облика кривичног дела омогућавање употребе допинг средстава на сва малолетна лица, за разлику од важећег решења којим су обухваћени само малолетници од 14 до 18 година.

Уставни основ за доношење Закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту садржан је у члану 97. став 10. Устава Републике Србије („Службени гласник РС”, Број: 98/06), којим је прописано да Република Србија уређује и обезбеђује систем у области спорта.

На које циљне групе ће утицати предложена промена? Утврдити и представити циљне групе на које ће промена имати непосредан односно посредан утицај.

Утицај измена и допуна Закона о спречавању допинга у спорту ће посебно бити изражен на следеће циљне групе:

1. Спортисти;
2. Национални спортски савези и друге спортске организације.

Предложене промене ће имати позитиван утицај на спортисте, у погледу омогућавања равноправног третмана наших спортиста на међународном нивоу, спречавање евентуалних санкција за њихово учешће на међународним такмичењима, што је једна од последица коју неусклађеност носи са собом, као и већу заштиту увођењем нове повреде антидопинг правила која кажњава поступање које представља претњу или служи застрашивању другог лица са намером његовог одвраћања од саопштавања информација везаних за допинг и непоштовање антидопинг правила или има за циљ да се казни лице које је у доброј вери пружило доказе или информације које се односе на допинг и непоштовање антидопинг правила, овлашћеној антидопинг организацији или надлежном државном органу. Такође, изменама ће се повећати степен независности органа за претрес који доноси одлуке о томе да ли је наступила

повреда антидопинг правила од било каквог потенцијалног утицаја Антидопинг агенције или националног спортског савеза, као и већа заштита малолетних спортиста.

У односу на националне спортске савезе и друге спортске организације, промене ће им омогућити усклађивање правила и рада са изменама Светског антидопинг кодекса и пратећих међународних стандарда, што је обавеза коју им намећу и њихови међународни спортски савези, који су такође потписници Светског антидопинг кодекса.

Да ли постоје важећи документи јавних политика којима би се могла остварити жељена промена и о којим документима се ради?

Промену није могуће остварити важећим документима јавних политика, имајући у виду да је сам систем уређења борбе против допинга у спорту садржан у Закону који је потребно изменити.

Да ли је промену могуће остварити применом важећих прописа?

Промену није могуће остварити применом важећих прописа имајући у виду да законодавни оквир тренутно није усклађен са изменама Светског антидопинг кодекса и пратећих међународних стандарда који се примењују од 1. јануара 2021. године.

Квантитативно (нумерички, статистички) представити очекиване трендове у предметној области, уколико се одустане од интервенције (status quo).

Задржавањем status quo биће онемогућено усклађивање нормативног оквира у Републици Србији којим се уређује борба против допинга у спорту са изменама Светског антидопинг кодекса и пратећих међународних стандарда који се примењују од 1. јануара 2021. године. Последице тога трпеће наши спортисти, јер ће исто проузроковати њихов неравноправан статус на међународном нивоу, уз претњу и потенцијалне забране учешћа на међународним такмичењима. Такође, спортским организацијама неће бити могуће да истовремено ускладе своја правила и рад и са изменама које ће им наметати њихови међународни спортски савези и са важећим правним прописима из ове области у Републици Србији.

Какво је искуство у остваривању оваквих промена у поређењу са искуством других држава, односно локалних самоуправа (ако је реч о јавној политици или акту локалне самоуправе)?

Компарацију са искуствима других држава је могуће направити само у погледу констатовања чињенице да су све државе у обавези да прилагоде своје нормативне оквире изменама Светског антидопинг кодекса и пратећих међународних стандарда, као предуслов за несметано учешће њихових спортиста и спортских организација у међународном систему спорта. Неусклађеност може да доведе до претходно описаних последица које су наступиле по Руску федерацију и њене спортисте и спортске организације.

Кључна питања за утврђивање циљева

Због чега је неопходно постићи жељену промену на нивоу друштва? (одговором на ово питање дефинише се општи циљ).

Жељену промену је неопходно постићи како би се омогућило унапређивање и усклађивање области борбе против допинга у спорту у Републици Србији са међународним стандардима и другим релевантним прописима. Овај циљ ће бити остварен ступањем на снагу измена Закона.

Такође, жељена промена на нивоу друштва се мора остварити из разлога омогућавања нашим спортистима и спортским организацијама несметаног учешћа у спорту на међународном нивоу.

Шта се предметном променом жели постићи? (одговором на ово питање дефинишу се посебни циљеви, чије постизање треба да доводе до остварења општег циља. У односу на посебне циљеве, формулишу се мере за њихово постизање).

Предметном променом се жели постићи усклађивање Закона о спречавању допинга у спорту са изменама Светског антидопинг кодекса, као и са Законом о спорту и Законом о инспекцијском надзору. Промена ће омогућити, поред наведеног несметаног учешћа у спорту на међународном нивоу за спортисте и спортске организације, и бољи рад Антидопинг агенције и терминолошку усклађеност и већу правну заштиту и сигурност. Конкретне промене би обухватале: 1) дефинисање повреде антидопинг правила на начин утврђен Светским антидопинг кодексом; 2) јасније утврђивање обавеза надлежних националних спортских савеза и других организација у области спорта у односу на спречавање допинга; 3) прецизирање појединих надлежности и овлашћења Антидопинг агенције Републике Србије на начин како је то утврђено Светским антидопинг кодексом, како би ова агенција могла да одговори својим обавезама и осигура усаглашеност националних спортских антидопинг правила са Светским антидопинг кодексом; 4) обезбеђење независности Антидопинг одбора у остваривању надлежности за изрицање казни и других мера због повреде антидопинг правила, како од органа Антидопинг агенције тако и од трећих лица, у складу са обавезујућим захтевима из Светског антидопинг кодекса; 5) обезбеђење хармонизације антидопинг правила и активности свих надлежних националних спортских савеза са обавезама из Светског антидопинг кодекса путем правила Антидопинг агенције и путем спровођења надзора од стране Антидопинг агенције Републике Србије; 6) проширивање тежег облика кривичног дела омогућавање употребе допинг средстава на сва малолетна лица, за разлику од важећег решења којим су обухваћени само малолетници од 14 до 18 година. Очекује се да ће наведене промене омогућити даље унапређење области борбе против допинга у спорту, што ће посредно допринети и смањењу броја повреда антидопинг правила. Такође, усклађивањем са Светским антидопинг кодексом и пратећим међународним стандардима очекује се повећање удела допинг контрола изван такмичења у односу на број допинг контрола на такмичењу, што је интенција Светске антидопинг агенције која у оквирима тзв „интелигентног тестирања“ жели

повећање удела допинг контрола изван такмичења у односу на оне спроведене на такмичењу.

Да ли су општи и посебни циљеви усклађени са важећим документима јавних политика и постојећим правним оквиром, а пре свега са приоритетним циљевима Владе?

Јесу, општи и посебни циљеви су усклађени са постојећим правним оквиром у Републици Србији.

На основу којих показатеља учинка ће бити могуће утврдити да ли је дошло до остваривања општих односно посебних циљева?

Текст Закона о спречавању допинга у спорту након измена биће усаглашен са изменама Светског антидопинг кодекса, као и са Законом о спорту и Законом о инспекцијском надзору. Извори провере су: Извештај ВАДА о усклађености са Светским антидопинг кодексом, Закон о спречавању допинга у спорту, Закон о спорту, Закон о инспекцијском надзору. У односу на почетно стање које је изражено у одговору на питање „Који показатељи се прате у области, који су разлози због којих се ови показатељи прате и које су њихове вредности?“ из прилога 2:

Важећи закон	Верзија Светског антидопинг кодекса	Усклађеност са Светским антидопинг кодексом и пратећим стандардима
Закон о спречавању допинга у спорту ("Службени гласник РС", бр. 111/2014)	2021 Светски антидопинг кодекс и пратећи међународни стандарди	Не

очекује се промена:

Важећи закон	Верзија Светског антидопинг кодекса	Усклађеност са Светским антидопинг кодексом и пратећим стандардима
Закон о спречавању допинга у спорту после измена и допуна	2021 Светски антидопинг кодекс и пратећи међународни стандарди	Да

Даље очекује се да ће унапређење борбе против допинга у спорту посредно допринети и смањењу броја повреда антидопинг правила. Ако посматрамо показатеље о утврђеним повредама антидопинг правила, наведене у одговору на питање „Који показатељи се прате у области, који су разлози због којих се ови показатељи прате и које су њихове вредности?“ из прилога 2, у односу на спроведене допинг контроле, уочава се да се број позитивних креће од 0.5% до 1,3% у односу на број тестираних (изузимајући период од 23.10.2014. до 31.12.2014. као сувише кратак да би био релевантан у односу на целе године). Овај број је у оквирима светског просека који износи од 1 до 1.5%. Имајући у виду стање од прошле године очекујемо да даље унапређење доведе до трајног пада просека позитивних на годишњем нивоу испод 1% у наредном периоду. Извор провере: Извештаји о пословању Антидопинг агенције.

Такође, као што је наведено, усклађивањем са Светским антидопинг кодексом и пратећим међународним стандардима очекује се повећање удела допинг контрола изван такмичења у односу на број допинг контрола на такмичењу, што је и интенција Светске антидопинг агенције, која у оквирима тзв „интелигентног

тестирања“ жели повећање удела допинг контрола изван такмичења у односу на оне спроведене на такмичењу. Ако се сагледа период примене Закона, од 23. октобра 2014. до 1. новембра 2020. године, од укупно спроведених 4107 контрола у оквиру националног програма контроле, на националним такмичењима спроведено је 2995 (73%), а изван такмичења 1112 (27%). Идеалан однос би према упутствима Светске антидопинг агенције представљао 40% на такмичењу, а 60% изван такмичења. Предвиђеним изменама одредбе Закона која је до сада гласила да национални спортски савези финансирају допинг контрола на финалима и полуфиналима националних првенстава и плеј офа, тако да гласи да савези могу да финансирају поред контрола на такмичењима и контроле изван спортских такмичења, ако је то у складу са годишњим планом допинг контроле утврђеним од стране Антидопинг агенције, омогућиће се приближавање наведеном идеалном односу, односно достизање односа од 50-50% у периоду од наредних 5 година. Извор провере: Извештаји о пословању Антидопинг агенције.

ПРИЛОГ 4:

Кључна питања за идентификовање опција јавних политика

Које релевантне опције (алтернативне мере, односно групе мера) за остварење циља су узете у разматрање? Да ли је разматрана „status quo“ опција?

Приликом израде ex-ante анализе ефеката размотрене су опције:

- 1) регулаторне мере – доношење Закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту;
- 2) „status quo“ опција;
- 3) остваривање циљева кроз измене спортских правила и спровођење информативно-едукативних мера.

Закључено је да је у околностима потребе усклађивања области борбе против допинга у спорту у Републици Србији са међународним стандардима и другим релевантним прописима, односно усклађивања Закона о спречавању допинга у спорту са изменама Светског антидопинг кодекса и са Законом о спорту и Законом о инспекцијском надзору, једини начин којим се наведено може постићи, представља доношење Закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту, односно предузимање регулаторних мера.

У случају „status quo“ опције, наступила би ситуација да је област борбе против допинга у спорту у Републици Србији неусклађена са међународним стандардима и другим релевантним прописима, односно да је Закон о спречавању допинга у спорту неусклађен са изменама Светског антидопинг кодекса и са Законом о спорту и Законом о инспекцијском надзору, што би за последице имало потенцијално санкционисање система спорта у Републици Србији од стране Светске антидопинг агенције, као и правну и терминолошку неусаглашеност различитих закона који се примењују на ову област у Републици Србији.

Приликом разматрања алтернативних могућности, односно постизања циљева кроз измене спортских правила и спровођење информативно-едукативних мера, закључено је да исто није могуће због обима и врсте измена у међународним документима. На овај начин, изменом спортских правила и применом информативно-едукативних мера, био је решен проблем усклађивања са изменама Светског антидопинг кодекса, које су извршене 2007.

године, а које су ступиле на снагу 2009. године. У том тренутку је то било могуће, јер измене Светског антидопинг кодекса нису прописивале нове повреде антидопинг правила (чије је уграђивање у национално законодавство мандаторно по Светском антидопинг кодексу) и природа измена је била таква, да је било могуће постизање ефекта усклађености кроз прецизирање у спортским правилима и едукацијом спортских субјеката.

У складу са наведеним, као могућа мера за постизање циљева идентификована је мера доношења Закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту.

Да ли су, поред регулаторних мера, идентификоване и друге опције за постизање жељене промене и анализирани њихови потенцијални ефекти?

У конкретном случају нису идентификоване друге опције за постизање жељене промене.

Да ли су, поред рестриктивних мера (забране, ограничења, санкције и слично) испитане и подстицајне мере за постизање посебног циља?

У конкретном случају није могуће постићи жељене промене подстицајним мерама.

Да ли су у оквиру разматраних опција идентификоване институционално управљачко организационе мере које је неопходно спровести да би се постигли посебни циљеви?

У оквиру разматраних опција идентификоване су институционално управљачко организационе мере које је неопходно спровести да би се постигли посебни циљеви. Спортске организације ће одговарајућим спортским правилима ускладити своје поступање са изменама Светског антидопинг кодекса и пратећих међународних стандарда. Исто ће учинити и Антидопинг агенција Републике Србије израдом правилника који ће регулисати усаглашавање правила са Светским антидопинг кодексом. Такође, биће промењен начин именовања чланова Антидопинг одбора, тако што их неће именовати Управни одбор Антидопинг агенције, већ Олимпијски комитет Србије, Параолимпијски комитет Србије и Спортски савез Србије, како би се омогућио додатни ниво независности овог тела Антидопинг агенције од других делова Антидопинг агенције. Поступање спортске инспекције ускладиће се са одредбама Закона о инспекцијском надзору.

Да ли се промена може постићи кроз спровођење информативно-едукативних мера?

Промена се само делимично, у малој мери, може остварити спровођењем информативно-едукативних мера, али у највећем делу је неопходна измена Закона.

Да ли циљне групе и друге заинтересоване стране из цивилног и приватног сектора могу да буду укључене у процес спровођења јавне политике, односно прописа или се проблем може решити искључиво интервенцијом јавног сектора?

Проблем се може решити искључиво интервенцијом јавног сектора, доношењем Закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту.

Да ли постоје расположиви, односно потенцијални ресурси за спровођење идентификованих опција?

За спровођење изабране опције, односно доношења Закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту постоје расположиви ресурси. Није потребно обезбедити додатна средства из буџета Републике Србије, у односу на средства која су већ обезбеђена за рад Антидопинг агенције Републике Србије и националних спортских савеза. Такође, није потребно обезбедити ни друге материјалне ресурсе (кадровске, организационе, управљачке, институционалне и сл.) осим већ постојећих.

Која опција је изабрана за спровођење и на основу чега је процењено да ће се том опцијом постићи жељена промена и остварење утврђених циљева?

Изабрана опција је доношење Закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту. Овом опцијом ће се постићи жељена промена и остваривање утврђених циљева, односно омогућиће се усклађивање Закона о спречавању допинга у спорту са изменама Светског антидопинг кодекса, као и са Законом о спорту и Законом о инспекцијском надзору и она је процењена као једина могућа опција. На друге начине није могуће постићи жељене промене и остваривање циљева, јер је систем уређења борбе против допинга у спорту садржан у Закону који је потребно изменити.

ПРИЛОГ 5:

Кључна питања за анализу финансијских ефеката

Какве ће ефекте изабрана опција имати на јавне приходе и расходе у средњем и дугом року?

Спровођење Закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту неће имати ефекте на јавне приходе и расходе у средњем и дугом року.

Да ли је финансијске ресурсе за спровођење изабране опције потребно обезбедити у буџету, или из других извора финансирања и којих?

Није потребно обезбедити додатне или нове финансијске ресурсе за спровођење Закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту у односу на средства која су већ обезбеђена за рад Антидопинг агенције Републике Србије и националних спортских савеза.

Како ће спровођење изабране опције утицати на међународне финансијске обавезе?

Спровођење Закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту нема утицај на међународне финансијске обавезе.

Колики су процењени трошкови увођења промена који проистичу из спровођења изабране опције (оснивање нових институција,

реструктурирање постојећих институција и обука државних службеника) исказани у категоријама капиталних трошкова, текућих трошкова и зарада?

Не постоје додатни процењени трошкови увођења ових промена. Измена начина именовања чланова Антидопинг одбора, у циљу обезбеђивања његове веће независности од Антидопинг агенције, тако да чланове више не именује Управни одбор агенције, већ Олимпијски комитет Србије, Параолимпијски комитет Србије и Спортски савез Србије нема утицај на финансирање овог тела Антидопинг агенције које већ постоји и функционише. Исто важи и за предвиђене измене у начину именовања чланова Управног одбора агенције.

Да ли је могуће финансирати расходе изабране опције кроз редистрибуцију постојећих средстава?

Спровођење Закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту не захтева додатна средства, па самим тим ни редистрибуцију постојећих средстава.

Какви ће бити ефекти спровођења изабране опције на расходе других институција?

Спровођење Закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту нема утицај на расходе других институција. Предвиђена одредба из члана 5. Предлога по којој се досадашња обавеза надлежних националних спортских савеза да организују о свом трошку допинг контроле на полуфиналима и финалима националних првенстава, као и полуфиналима или финалима плеј оф националних такмичења, мења тако да гласи да је савез дужан „да изван спортских такмичења и на спортским такмичењима у ингеренцији савеза организује током године допинг контроле и да сноси трошкове њиховог спровођења, у складу са овим законом и годишњим планом допинг контроле утврђеним од стране Антидопинг агенције” нема утицај на расходе савеза. Савези су до сада добијали наменска средства за спровођење две допинг контроле годишње, кроз годишње програме финансиране од стране Министарства омладине и спорта. Ова средства ће у износу у коме се издвајају из буџета остати иста, само ће њихова расподела бити вршена савезима, онако како буде одређено годишњим планом допинг контроле Антидопинг агенције. На тај начин ће одређен број савеза код којих је ризик од допинга мањи према тзв „risk assessment“-у који је основ за састављање годишњег програма допинг контрола, тражити и добити средства за на пример 1 допинг контролу или ниједну, ако није предвиђена програмом, док ће неки код којих је ризик већи тражити средства за већи број контрола. Укупна средства ће остати иста. У погледу финансирања међународних контрола од стране међународних организација, предметне измене немају директан утицај, мада ће усклађивање са Светским антидопинг кодексом свакако допринети угледу и позицији Антидопинг агенције и посредно њеном већем ангажовању за спровођење допинг контрола од стране међународних организација.

Кључна питања за анализу економских ефеката

Које трошкове и користи (материјалне и нематеријалне) ће изабрана опција проузроковати привреди, појединој грани, односно одређеној категорији привредних субјеката?

Спровођење Закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту нема утицај на привреду.

Да ли изабрана опција утиче на конкурентност привредних субјеката на домаћем и иностраном тржишту (укључујући и ефекте на конкурентност цена) и на који начин?

Спровођење Закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту нема утицај на конкурентност привредних субјеката на домаћем и иностраном тржишту или на конкурентност цена.

Да ли изабране опције утичу на услове конкуренције и на који начин?

Спровођење Закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту нема утицај на услове конкуренције.

Да ли изабрана опција утиче на трансфер технологије и/или примену техничко-технолошких, организационих и пословних иновација и на који начин?

Спровођење Закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту нема утицај на трансфер технологије и примену техничко-технолошких, организационих и пословних иновација.

Да ли изабрана опција утиче на друштвено богатство и његову расподелу и на који начин?

Спровођење Закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту нема утицај на друштвено богатство и његову расподелу.

Какве ће ефекте изабрана опција имати на квалитет и статус радне снаге (права, обавезе и одговорности), као и права, обавезе и одговорности послодаваца?

Спровођење Закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту нема утицај на квалитет и статус радне снаге, као ни на права, обавезе и одговорности послодаваца.

Кључна питања за анализу ефеката на друштво

Колике трошкове и користи (материјалне и нематеријалне) ће изабрана опција проузроковати грађанима?

Спровођење Закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту неће проузроковати трошкове и користи (материјалне и нематеријалне) грађанима.

Да ли ће ефекти реализације изабране опције штетно утицати на неку специфичну групу популације и да ли ће то негативно утицати на успешно спровођење те опције, као и које мере треба предузети да би се ови ризици свели на минимум?

Спровођење Закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту не утиче штетно на било коју специфичну групу популације.

На које друштвене групе, а посебно на које осетљиве друштвене групе, би утицале мере изабране опције и како би се тај утицај огледао (пре свега на сиромашне и социјално искључене појединце и групе, као што су особе са инвалидитетом, деца, млади, жене, старији преко 65 година, припадници ромске националне мањине, необразовани, незапослени, избегла и интерно расељена лица и становништво руралних средина и друге осетљиве друштвене групе)?

Спровођење Закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту не утиче штетно на осетљиве друштвене групе (сиромашне и социјално искључене појединце и групе, као што су особе са инвалидитетом, деца, млади, жене, старији преко 65 година, припадници ромске националне мањине, необразовани, незапослени, избегла и интерно расељена лица и становништво руралних средина и друге осетљиве друштвене групе). Спровођење закона ће имати позитиван ефекат у спречавању негативних последица по спортисте и спортске субјекте, који би у случајевима неусклађености са изменама Светског антидопинг кодекса могли да трпе санкције у виду ограничавања права учешћа на међународним спортским такмичењима. Такође, проширивање тежег облика кривичног дела из члана 38. став 2 Закона - омогућавање употребе допинг средстава, тако да се односи на сва малолетна лица, за разлику од важећег решења којим су обухваћени само малолетници од 14 до 18 година, допринеће већој заштити деце, односно свих малолетних лица. Предвиђене промене по којима би део чланова Управног одбора Антидопинг агенције именовано Параолимпијски комитет Србије, имају позитиван ефекат на друштвени статус особа са инвалидитетом.

Да ли би и на који начин изабрана опција утицала на тржиште рада и запошљавање, као и на услове за рад (нпр. промене у стопама запослености, отпуштање технолошких вишкова, укинута или новоформирана радна места, постојећа права и обавезе радника, потребе за преквалификацијама или додатним обукама које намеће тржиште рада, родну равноправност, рањиве групе и облике њиховог запошљавања и слично)?

Спровођење Закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту не утиче на тржиште рада и запошљавање, као ни на услове за рад.

Да ли изабране опције омогућавају равноправан третман, или доводе до директне или индиректне дискриминације различитих категорија лица (нпр. на основу националне припадности, етничког порекла, језика, пола,

родног идентитета, инвалидитета, старосне доби, сексуалне оријентације, брачног статуса или других личних својстава)?

Спровођење Закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту не доводи до директне или индиректне дискриминације различитих категорија лица.

Да ли би изабрана опција могла да утиче на цене роба и услуга и животни стандард становништва, на који начин и у којем обиму?

Спровођење Закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту не утиче на цене роба и услуга и животни стандард становништва.

Да ли би се реализацијом изабраних опција позитивно утицало на промену социјалне ситуације у неком одређеном региону или округу и на који начин?

Реализацијом изабране опције не утиче се на промену социјалне ситуације у неком одређеном региону или округу.

Да ли би се реализацијом изабране опције утицало на промене у финансирању, квалитету или доступности система социјалне заштите, здравственог система или система образовања, посебно у смислу једнаког приступа услугама и правима за осетљиве групе и на који начин?

Реализацијом изабране опције не утиче се на промене у финансирању, квалитету или доступности система социјалне заштите, здравственог система или система образовања, нити постоји утицај на једнак приступ услугама и правима за осетљиве групе.

ПРИЛОГ 8:

Кључна питања за анализу ефеката на животну средину

Да ли изабрана опција утиче и у којем обиму утиче на животну средину, укључујући ефекте на квалитет воде, ваздуха и земљишта, квалитет хране, урбану екологију и управљање отпадом, сировине, енергетску ефикасност и обновљиве изворе енергије?

Спровођење Закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту не утиче на животну средину, квалитет воде, ваздуха и земљишта, квалитет хране, урбану екологију и управљање отпадом, сировине, енергетску ефикасност и обновљиве изворе енергије.

Да ли изабрана опција утиче на квалитет и структуру екосистема, укључујући и интегритет и биодиверзитет екосистема, као и флору и фауну?

Спровођење Закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту не утиче на квалитет и структуру екосистема, интегритет и биодиверзитет екосистема, флору и фауну.

Да ли изабрана опција утиче на здравље људи?

Спровођење Закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту не утиче на здравље људи.

Да ли изабрана опција представља ризик по животну средину и здравље људи и да ли се допунским мерама може утицати на смањење тих ризика?

Изабрана опција не представља ризик по животну средину и здравље људи.

Да ли изабрана опција утиче на заштиту и коришћење земљишта у складу са прописима који уређују предметну област?

Изабрана опција не утиче на заштиту и коришћење земљишта у складу са прописима који уређују предметну област.

ПРИЛОГ 9:

Кључна питања за анализу управљачких ефеката**Да ли се изабраном опцијом уводе организационе, управљачке или институционалне промене и које су то промене?**

Спровођење Закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту доноси промене у начину избора чланова Антидопинг одбора, као радног тела Антидопинг агенције, тако да се у већој мери обезбеђује њихова независност у раду од других делова Антидопинг агенције, на начин што чланове Антидопинг одбора више не би именовао Управни одбор Антидопинг агенције, већ Олимпијски комитет Србије, Параолимпијски комитет Србије и Спортски савез Србије. Такође, у рад Управног одбора Антидопинг агенције, би се укључили и представници Параолимпијског комитета Србије, на рачун смањења представника Олимпијског комитета Србије и Спортског савеза Србије, што је у складу са равноправним статусом спортиста са инвалидитетом. Овим променама не долази до повећања, односно промене броја чланова Антидопинг одбора и Управног одбора Антидопинг агенције, односно не утиче се на стварање додатних трошкова. У том смислу није потребно издвојити додатна средства за ове промене, односно за измене састава ових тела. Оба тела су већ постојећа и не мења се број њихових чланова, већ само постоје промене у именовању чланова. Других организационих, управљачких или институционалних промена нема.

Да ли постојећа јавна управа има капацитет за спровођење изабране опције (укључујући и квалитет и квантитет расположивих капацитета) и да ли је потребно предузети одређене мере за побољшање тих капацитета?

Постојећа јавна управа има капацитет за спровођење изабране опције, јер се не захтева повећање капацитета у било ком смислу. Нису потребна реструктурирања постојећих државних органа, односно било ког другог субјекта јавног сектора. Изабрана опција је у сагласности са важећим прописима, међународним споразумима и усвојеним документима јавних политика.

Штавише, она је и условљена потребом сагласности са важећим међународним споразумима. Изабрана опција нема негативног утицаја на владавину права и безбедност, односно на одговорност и транспарентност рада јавне управе. Изабрана опција, за спровођење, захтева временски период који је потребан за доношење закона у Народној скупштини, у редовном поступку.

Да ли је за реализацију изабране опције било потребно извршити реструктурирање постојећег државног органа, односно другог субјекта јавног сектора (нпр. проширење, укидање, промене функција/хијерархије, унапређење техничких и људских капацитета и сл.) и у којем временском периоду је то потребно спровести?

Нису потребна реструктурирања постојећих државних органа, односно било ког другог субјекта јавног сектора.

Да ли је изабрана опција у сагласности са важећим прописима, међународним споразумима и усвојеним документима јавних политика?

Изабрана опција је у сагласности са важећим прописима, међународним споразумима и усвојеним документима јавних политика. Штавише, она је и условљена потребом сагласности са важећим међународним споразумима.

Да ли изабрана опција утиче на владавину права и безбедност?

Изабрана опција нема негативног утицаја на владавину права и безбедност.

Да ли изабрана опција утиче на одговорност и транспарентност рада јавне управе и на који начин?

Изабрана опција нема негативног утицаја на одговорност и транспарентност рада јавне управе.

Које додатне мере треба спровести и колико времена ће бити потребно да се спроведе изабрана опција и обезбеди њено касније доследно спровођење, односно њена одрживост?

Изабрана опција, за спровођење, захтева временски период који је потребан за доношење закона у Народној скупштини, у редовном поступку. Рок у коме треба усвојити Закон о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту је у току 2021. године, што је пре могуће. По доношењу Закона, постојеће организације у области спорта су дужне да ускладе своју организацију, рад и опште акте са одредбама закона у року од шест месеци од дана његовог ступања на снагу. Антидопинг агенција донеће акте на које је овлашћена овим законом у року од два месеца од дана његовог ступања на снагу.

У том смислу потребно је у остављеном року усвојити нови Статут Антидопинг агенције или ускладити постојећи са изменама Закона. Овај акт доноси Управни одбор Антидопинг агенције уз сагласност Министарства омладине и спорта.

У погледу подзаконских аката које доноси Антидопинг агенције у вршењу поверених послова по чл. 21 и 22. важећег Закона о спречавању допинга у спорту, односно Правилника о листи забрањених допинг средстава, Правилника о листи забрањених допинг средстава за коње и Правилника о утврђивању изгледа маркице са знаком „допинг фрее“ и поступку за издавање

маркице, измене Закона немају утицај на постојеће правилнике, нити предвиђају њихове измене.

У погледу вршења јавних овлашћења предвиђених законом, потребно је да Антидопинг агенција у остављеном року усвоји нове или усклади са предвиђеним изменама постојеће опште акте: Правилник о усаглашавању антидопинг правила са Светским антидопинг кодексом (члан 5. Предлога Закона), Правилник о допинг контроли на спортским такмичењима и изван такмичења, Правилник о одобравању изузетака за терапеутску употребу и Правилник о утврђивању одговорности лица које је учинило повреду антидопинг правила (члан 11. Предлога Закона).

ПРИЛОГ 10:

Кључна питања за анализу ризика

Да ли је за спровођење изабране опције обезбеђена подршка свих кључних заинтересованих страна и циљних група? Да ли је спровођење изабране опције приоритет за доносиоце одлука у наредном периоду (Народну скупштину, Владу, државне органе и слично)?

О спровођењу изабране опције обавештене су све спортске организације, као и други заинтересовани субјекти, правна и физичка лица која учествују у систему спорта, позивом да узму учешћа у припреми предлога за измене Закона о спречавању допинга у спорту, подношењем коментара, предлога и сугестија за измену. Спортски савез Србије је подржао усклађивање важећег закона са изменама Светског антидопинг кодекса. Ни једна спортска организација није изразила противљење овом усклађивању. Ниво приоритета за доносиоце одлука у наредном периоду у погледу поступања по овом захтеву, може да се мери по општем значају система спорта за нашу земљу, неопходности да се испуне преузете међународне обавезе и потреби да се отклони опасност од потенцијалних санкција за наш систем спорта коју би проузроковало неусклађивање са међународним документима у будућности.

Да ли су обезбеђена финансијска средства за спровођење изабране опције? Да ли је за спровођење изабране опције обезбеђено довољно времена за спровођење поступка јавне набавке уколико је она потребна?

Спровођење Закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту не захтева обезбеђивање додатних финансијских средстава нити спровођење поступка јавне набавке. По усвајању Закона, није потребно обезбедити додатна средства из буџета Републике Србије, у односу на средства која су већ обезбеђена за рад Антидопинг агенције Републике Србије и националних спортских савеза.

Да ли постоји још неки ризик за спровођење изабране опције?

Не постоји додатни ризик за спровођење изабране опције.

ИНФОРМАЦИЈА О СПРОВЕДЕНИМ КОНСУЛТАЦИЈАМА

Консултације до Јавне расправе

03. децембар 2020. године

Министарство омладине и спорта је 3. децембра 2020. године, на основу члана 41. став. 4. Закона о планском систему Републике Србије („Службени гласник РС”, број 30/18), члана 77. став 2. Закона о државној управи („Службени гласник РС”, бр. 79/05, 101/97, 95/10, 99/14, 47/18 и 30/18 – др. закон), и члана 3. ст. 2. и 3. Правилник о смерницама добре праксе за остваривања учешћа у јавности у припреми нацрта закона и других прописа и аката. („Службени гласник РС”, број 51/19), објавило на свом сајту обавештење да је отпочео рад на припреми Нацрта закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту (<https://www.mos.gov.rs/vest/otpoceo-rad-na-pripremi-nacrta-zakona-o-izmenama-i-dopunama-zakona-o-sprecavanju-dopinga-u-sportu>). У обавештењу су дати разлози за разматрање измена и допуна Закона о спречавању допинга у спорту и наведене основне и суштинске измене које би требало да обезбеди Закон о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту. Позвани су сви учесници у систему спорта Републике Србије и друга заинтересована лица да своје писане предлоге и примедбе у вези са изменама Закона о спречавању допинга у спорту доставе до 10. децембра 2020. године, и то, сходно мерама Републике Србије за ублажавање последица пандемије вируса и заштити здравља грађана, електронским путем на имејл адресу: sport@mos.gov.rs.

11. децембар 2020. године

Министарство омладине и спорта је 11. децембра 2018. године, објавило на свом сајту Извештај о спроведеној е-консултацији о одлуци да отпочне рад на припреми Нацрта закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту (<https://www.mos.gov.rs/vest/izvestaj-o-sprovedenoj-e-konsultaciji-o-odluci-da-otposne-rad-na-pripremi-nacrta-zakona-o-izmenama-i-dopunama-zakona-o-sprecavanju-dopinga-u-sportu>). У Извештају је констатовано да до остављеног рока није достављен ниједан предлог, као и да Министарство омладине и спорта наставља започети поступак израде Нацрта Закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту.

14. децембар 2020. године

Министарство омладине и спорта је 14. децембра 2018. године, објавило на свом сајту Решење о образовању Радне групе за израду измена и допуна Закона о спречавању допинга у спорту Број 66-00-584/2020-03 од 11. децембра 2020. године (<https://www.mos.gov.rs/vest/resenje-o-obrazovanju-radne-grupe-za-izradu-izmena-i-dopuna-zakona-o-sprecavanju-dopinga-u-sportu>). За председника Радне групе је именован помоћник министра Дарко Удовичић, а за чланове Радне групе су именовани, поред представника Сектора за спорт Министарства омладине и спорта, представници Олимпијског комитета Србије, Спортског савеза Србије, Параолимпијског комитета Србије, Антидопинг агенције Републике Србије и Завода за спорт и медицину спорта Републике Србије.

21. децембар 2020. године

Радна група за израду измена и допуна Закона о спречавању допинга у спорту је на својој седници одржаној 18. децембра 2020. године, утврдила текст Нацрта закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту, полазећи од предлога добијених од стране Антидопинг агенције Републике Србије, као и прихватила Нацрт ех ante анализе ефекта Закона о спречавању допинга у спорту са становишта измена Светског антидопинг кодекса и других прописа, коју је припремио Сектор за спорт Министарства омладине и спорту у сарадњи са Антидопинг агенцијом Републике Србије. Радна група је, такође, одлучила да се ти документи објаве на интернет страници Министарства омладине и спорта и да се о њима спроведу е-консултације у периоду од 21. децембра 2020. године до 11. јануара 2021. године, у складу са Законом о планском систему Републике Србије, Законом о државној управи и Правилником о смерницама добре праксе за остваривање учешћа јавности у припреми нацрта закона и других прописа и аката.

Министарство омладине и спорта је 21. децембра 2018. године објавило на свом сајту **Позив за консултације у вези нацрта закона о изменама и допунама закона о спречавању допинга у спорту и анализе ефеката закона о спречавању допинга у спорту са становишта измена светског антидопинг кодекса и других прописа** (<https://www.mos.gov.rs/vest/poziv-za-konsultacije-u-vezi-nacrta-zakona-o-izmenama-i-dopunama-zakona-o-sprecavanju-dopinga-u-sportu-i-analize-efekata-zakona-o-sprecavanju-dopinga-u-sportu-sa-stanovista-izmena-svetskog-antidoping-kodeksa-i-drugih-propisa>). У Позиву су позвани сви учесници у систему спорта Републике Србије и друга заинтересована лица да своје писане предлоге и примедбе у вези са предложеним одредбама у Нацрту закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту и налазима из Нацрта ех ante анализе ефекта Закона о спречавању допинга у спорту са становишта измена Светског антидопинг кодекса и других прописа доставе до 11. јануара 2021. године, и то, сходно мерама Републике Србије за ублажавање последица пандемије вируса и заштити здравља грађана, електронским путем на имејл адресу: sport@mos.gov.rs. Уз позив су на сајту Министарства омладине и спорта постављени су и следећи документи: Нацрт закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту (<https://www.mos.gov.rs/public/documents/upload/sport/inspekcija/Nacrt%20zakona%20o%20izmenama%20i%20dopunama%20Zakona%20o%20sp...%2021.12.2020.doc>); Ех ante анализа ефеката закона о спречавању допинга у спорту са становништва измена светског антидопинг кодекса и других прописа (<https://www.mos.gov.rs/public/documents/upload/sport/inspekcija/Ex-ante%20analiza%20efekata%20Zakona%20o%20sprecavanju%20dopinga%20u%20sportu%20-%20Nacrt%20-12-2020.docx>).

27. јануар 2021. године

Министарство омладине и спорта је 27. децембра 2018. године објавило на свом сајту **Извештај о спроведеним консултацијама на припреми нацрта закона о изменама и допунама закона о спречавању допинга у спорту** (<https://www.mos.gov.rs/vest/izvestaj-o-sprovedenim-konsultacijama-na-pripremi-nacrta-zakona-o-izmenama-i-dopunama-zakona-o-sprecavanju->

dopinga-u-sportu). У Извештају је констатовано да је до остављеног рока стигао само предлог проф. др Ненада Ђурђевића, као члана Радне групе испред Спортског савеза Србије, за одређене допуне објављеног Нацрта закона. Радна група за израду измена и допуна Закона о спречавању допинга у спорту је на својој седници од 21. јануара 2021. године прихватила све предлоге проф. др Ненада Ђурђевића, осим оних који се односе на финансирање из јавних прихода спортиста кажњених због допинга, јер се то питање регулише подзаконским актима донетим на основу Закона о спорту. Након што је Радна група утврдила коначан текст Нацрта закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту, Министарство омладине и спорта је сачинило Предлог закључка о одобравању јавне расправе, са Програмом јавне расправе, и та документа упутило 25. јануара 2021. године Републичком секретаријату за законодавство и Министарству финансија, ради давања мишљења. Дана 26. јануара 2021. године, Министарство омладине и спорта је примило позитивна мишљења Републичког секретаријата за законодавство и Министарства финансија, након чега је дана 27. јануара 2021. године Генералном секретаријату Владе, Одбору за јавне службе достављена комплетна документација у вези доношења одлуке о спровођењу јавне расправе о Нацрту закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту.

Јавна расправа

02. фебруар 2021. године

Одлуком Одбора за јавне службе Владе Републике Србије 05 Број: 011-800/2021 од 2. фебруара 2021. године одређено је спровођење **Јавне расправе о Нацрту закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту**, у периоду од 3. до 23. фебруара 2021, и одређен је Програм јавне расправе. Програмом јавне расправе утврђено је да ће јавну расправу организовати Министарство омладине и спорта, у форми презентације и расправе о нацрту закона, која ће се одржати у градовима Републике Србије по следећем распореду: Ниш, Нови Сад и Београд. Такође, утврђено је и да се примедбе, предлози и сугестије достављају поштом Министарству омладине и спорта или електронским путем на меј адресу: sport@mos.gov.rs.

Министарство омладине и спорта је дана 2. фебруара 2021. године објавило на свом сајту **Обавештење о спровођењу јавне расправе о Нацрту закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту** (<https://www.mos.gov.rs/storage/2021/02/obavestjenje-o-sprovođenju-javne-rasprave-o-nacrtu-zakona-o-izmenama-i-dopunama-zakona-o-sprecavanju-dopinga-u-sportu.pdf>). Уз Обавештење објављен је и текст Нацрту закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту, са образложењем (<https://www.mos.gov.rs/storage/2021/02/nacrt-zakona-o-izmenama-i-dopunama-zakona-o-sprecavanju-dopinga-o-sportu.pdf>).

Јавна расправа је обављена по утврђеном Програму, и то:

3. фебруар 2021. године - ЈАВНА РАСПРАВА НИШ,

На јавној расправи одржаној у Нишу у односу на Нацрт закона није било предлога за измене. Једино постављено питање од стране представника локалног спортског клуба односило се на могућност организације антидопинг

едукације у спортским клубовима у унутрашњости Србије. Директорка Антидопинг агенције др Милица Вукашиновић-Весић је одговорила да је едукација могућа у сваком тренутку уколико постоји заинтересованост и иницијатива за одржавање исте од стране било ког учесника у спортским активностима на нивоу Града Ниша.

Члан Радне групе за израду нацрта Закона, проф. др Ненад Ђурђевић је посебно нагласио да тема антидопинг едукације не треба да буде само питање за Антидопинг агенцију Републике Србије, него и за надлежне националне спортске савезе којима је то обавеза у складу са чланом 10 Закона.

Извештај са јавне расправе је објављен на сајту Министарства омладине и спорта: <https://www.mos.gov.rs/vest/javna-rasprava-o-izmenama-i-dopunama-zakona-o-sprecavanju-dopinga-u-sportu>

10. фебруар 2021. године - ЈАВНА РАСПРАВА НОВИ САД,

Господин Милорад Докманац испред Покрајинског секретаријата за спорт и омладину је поставио питање због чега се обавезе утврђене чланом 10. Закона односе само на надлежне националне спортске савезе, а не обухватају и гранске савезе и друге спортске организације, на шта му је проф. др Ненад Ђурђевић одговорио да је у ставу 3 тог члана утврђено да се његове одредбе примењују сходно и на друге спортске савезе, спортска друштва, спортске организације и стручна спортска удружења. Такође је поставио питање о регулисању активности теретана као места где се најчешће присутно диловање и коришћење супстанци забрањених у спорту. Господин Докманац је посебно акцендовао добру сарадњу коју Рвачки савез Србије има са Антидопинг агенцијом Републике Србије.

Господин Давор Штефанек, председник Спортског савеза Србије је поставио питање о могућности кажњавању рекреативаца и начина на који би се казне могле применити. Проф. др Ненад Ђурђевић је објаснио да је то могуће кроз прекршајне одредбе овог Закона као и кроз спортске савезе који су надлежни за фитнес и рекреацију.

Господин Миодраг Јотић, тренер у кикбоксу имао је питање које се односило на то да ли постоје сазнања о уништавању лабораторија за производњу забрањених допинг супстанци у нашој земљи. Директорка Антидопинг агенције др Милица Вукашиновић-Весић му је одговорила да нема сазнања у односу на постављено питање али да зна да је од стране МУП Србије било великих заплена забрањених допинг супстанци као и да има сазнања да је у великој Интерполовој акцији из 2019. која је спроведена у суседним државама, уништен велики број лабораторија и извршена заплена велике количине забрањених допинг супстанци.

Извештај са јавне расправе је објављен на сајту Министарства омладине и спорта: <https://www.mos.gov.rs/vest/u-novom-sadu-odrzana-druga-javna-rasprava-nacrta-zakona-o-izmenama-i-dopunama-zakona-o-sprecavanju-dopinga-u-sportu>

17. фебруар 2021. године - ЈАВНА РАСПРАВА БЕОГРАД,

Господин Жељко Трајковић, председник Рвачког савеза Србије је акцендовао добру сарадњу коју Рвачки савез Србије има са Антидопинг агенцијом и посебно нагласио важност антидопинг едукације за спортисте свих категорија. Навео је да сматра да је важно кренути на време и упознати спортисте са свим

опасностима и консеквенцама коришћења забрањених допинг супстанци. Проф. др Ненад Ђурђевић је објаснио да је антидопинг едукација обавеза не само Антидопинг агенције него и свих надлежних националних спортских савеза и да иницијатива и спровођење треба да дође и са те стране.

Госпођа Драгана Пешић Белојевић, градски секретар за омладину и спорт града Београда је посебно нагласила потребу антидопинг едукације деце у школском спорту са објашњењем да је потребно од раних спортских дана спортисте учити које супстанце су дозвољене а које забрањене у спорту. Директорка Антидопинг агенције др Милица Вукашиновић-Весић је објаснила да је АДАС већ спроводио антидопинг едукацију у школском спорту али да нема ништа против да се та активност интензивира у наредном периоду. Такође, министар Вања Удовичић је поменуо велику и значајну активност АДАС-а у области едукације школске деце где је кроз пројекта вршњачке едукације едуковано више од 10000 ученика основних и средњих школа едукована о штетним дејствима анаболичких стероида.

Извештај са јавне расправе у Београду објављен је на сајту Министарства омладине и спорта: <https://www.mos.gov.rs/vest/ministar-udovicic-na-javnoj-raspravi-o-nacrtu-zakona-o-izmenama-i-dopunama-zakona-o-sprecavanju-dopinga-u-sportu-srbija-lider-regiona-u-oblasti-antidopinga>

У периоду трајања јавне расправе од 3. до 23. фебруара 2021. године, електронским путем на адресу sport@mos.gov.rs, није достављена ниједна примедба, предлог или сугестија.

25. фебруар 2021. године

Радна група за израду измена и допуна Закона о спречавању допинга у спорту је на својој седници одржаној 25. фебруара 2021. године размотрила ток јавне расправе и предлог Извештаја о спровођењу Јавне расправе о Нацрту закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту, који је прихваћен. Радна група је утврдила и коначан, у овој фази, текст Нацрта закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту, са образложењем.

Министарство омладине и спорта је 1. марта 2021. године, на својој интернет страници <https://www.mos.gov.rs/vesti/konsultacije> и порталу еУправе, објавило Извештај о спроведеној јавној расправи о Нацрту закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту Број: 011-00-3/2021-03 од 1. марта 2021. године.

ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

1. Овлашћени предлагач прописа: ВЛАДА
Обрађивач: МИНИСТАРСТВО ОМЛАДИНЕ И СПОРТА
2. Назив прописа
ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СПРЕЧАВАЊУ ДОПИНГА У СПОРТУ
LAW ON PREVENTION OF DOPING IN SPORTS
3. Усклађеност прописа с одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум):
 - а) Одредба Споразума која се односи на нормативну садржину прописа – НЕМА
 - б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума – НЕМА
 - в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума – НЕМА
 - г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума – НЕМА
 - д) Веза са Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније – НЕМА
4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније:
Не постоје релевантни прописи Европске уније са којима је потребно ускладити одредбе Нацрта закона о изменама и допунама Закона о спречавању допинга у спорту.
 - а) Навођење одредби примарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,
 - б) Навођење секундарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,
 - в) Навођење осталих извора права Европске уније и усклађеност са њима,
 - г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност,
 - д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније.
5. Уколико не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни извори права Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност, потребно је образложити ту чињеницу. У овом случају, није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа. Табелу усклађености није потребно попуњавати и уколико се домаћим прописом не врши пренос одредби секундарног извора права Европске уније већ се искључиво врши примена или спровођење неког захтева који произилази из одредбе секундарног извора права (нпр. Предлогом одлуке о изради стратешке процене утицаја биће спроведена обавеза из члана 4. Директиве 2001/42/ЕЗ, али се не врши и пренос те одредбе директиве).
Не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, као ни секундарни извори права Европске уније са којима

је потребно обезбедити усклађеност. Напомињемо, да је Закон о спречавању допинга у спорту са предложенима изменама усклађен са политиком Европске уније у овој области, израженој у више докумената: „Бела књига о спорту” из 2007. године (поглавље 2.2: „Удруженим снагама у борби против допинга”. Закључци Комитета за привреду и социјална питања из 2000: „План за допринос Европске уније борби против допинга”; Саопштење Европске Комисије и Европског Парламента из 2011: „Развој европске димензије спорта” (поглавље 2.1: Борба против допинга).

6. Да ли су претходно наведени извори права Европске уније преведени на српски језик? /
7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик Европске уније? – НИЈЕ
8. Сарадња са Европском унијом и учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености.

/